

Ju duhet të respektojë
Ditët e shenjtë e
Perëndisë
ose Festat Djallëzor?

A e

dini se ku ditë të ndryshme shenjta dhe festat erdhi nga?

“Kur erdhi dita e Rrëshajëve erdhi plotësisht, ata ishin të gjithë me një mendje në një vend.” (Aktet 2:1)

Bob Thiel, Ph.D.

Ju duhet të respektojë Ditët e shenjtë e Perëndisë ose Festat Djallëzor?

nga Bob Thiel, Ph.D.

Janë të shënuara ditët e festave e Perëndisë në Bibël?

E cila ditë ka mbajtur Jezusi?

E cila ditë ka mbajtur Apostujt?

E cila ditët e ndjekësit e hershëm të Krishtit të mbajtur?

A ju respektojnë ndonjë pushimet?

A e dini se ku ata erdhën nga?

A e dini pse ju dhe të tjerët mund të vëzhgojnë ato?

A ndonjë kanë konotacione fetare?

Mund të jeni të respektuar festat e talentuar?

A ka rëndësi për Perëndinë atë ditë që ju mund të mbani?

Nëse besoni se jeni të krishterë, po ju ndoshta festuar ato talentuar apo pagane që Jezusi do të dënojë? Nëse është kështu, ka të vërtetën rëndësi të mjaftueshme për ju që do të ndjekë Jezusin në këtë?

ISBN 978-1-940482-17-0

Copyright © 2016/2017 by Nazarene Books. Edition 2.2. Produced for the Continuing Church of God and Successor, a corporation sole. PO Box 109, Grover Beach, California, 93483 USA.

kredite: Cover foto të marra në ditën e Rrëshajëve në Zelandën e Re nga Joyce Thiel. përkthime të ndryshme të Biblës janë përdorur në të gjithë; ku asnjë emër as shkurtim është dhënë, atëherë New King James Version (NKJV) është duke u cituar (Thomas Nelson, Copyright © 1997; e përdorur me leje).

përmbajtje

- 1. Ditët e Shenjta vs Festat Popullore**
- 2. Pashka: A është vetëm në lidhje me vdekjen e Krishtit?**
- 3. Natë për t'u kremtuar dhe ditët e të Ndormëve**
- 4. Rrëshaja: E vërteta në lidhje me thirrjen tuaj dhe dhuratë e pabesueshme e Perëndisë**
- 5. Festa e Borive: Kthimi i Krishtit dhe ngjarjet që çuan në të**
- 6. Ditën e shlyerjes: Satani përziehet**
- 7. Festa e Kasolleve: Një paraqitje e shkurtër e asaj që bota duket nën Sundimin e Krishtit**
- 8. Dita e Fundit e Madhe: Plani Mahnitës i Perëndisë për Shpëtimin e Njerëzimit**
- 9. Keqpërkthimet dhe e shtuna**
- 10. Festat ripaketuar Djallëzor**
- 11. Ditët e Perëndisë shenjtë apo gënjeshtër?**

Kalendari i Ditës së Shenjtë

Të dhënat e kontaktit

Shënim: Ky libër është një përkthim nga versioni anglisht me inteligjencë artificiale, prandaj disa shprehje mund të mos pasqyrojnë plotësisht origjinalin, por shpresa është që të jenë sa më afër. Versioni anglisht është i disponueshëm falas online në www.ccog.org.

1. Ditët e Shenjta vs Festat Popullore

E grupeve të shumta që pretendojnë krishtërim, pothuajse të gjithë të respektojnë disa festave ose ditëve të shenjtë.

Nëse ju respektojnë ditët e shenjta të Perëndisë apo pushimet talentuar?

Ajo duket si një pyetje e lehtë me një përgjigje të lehtë. Dhe për ata të gatshëm të besojnë Biblën, në vend të turmave të ndryshme, ajo është.

Ku ka ditët e Shenjtë dhe festat vijnë nga? Ata vijnë nga Bibla ose janë ato të lidhura me pagane / vëzhgimet tradicionale talentuar?

Nëse besoni se ju jeni një i krishterë, ju me të vërtetë e di se çfarë ditë, nëse ka ndonjë, ju duhet të mbani dhe pse?

Ky libër i shkurtër fokusohet në ditët biblike vjetore Shenjta dhe ka informacion mbi disa nga festat vjetore që të tjerët vëzhguar.

Fjala Festë

Sipas fjalorin Webster-së, festë bota fillimisht erdhi nga e vjetra anglisht hāligdæg. Pavarësisht nga ajo që njerëzit tani duket se mendojnë, se termi nuk ka të vërtetë do të thotë kohë të lirë për një pushim - festë do të thoshte ditë e shenjtë.

Natyrisht, jo të gjithë " festat janë menduar si ditët e shenjta fetare. festat kombëtare nuk janë domosdoshmërisht të konsiderohet të jetë fetar, dhe me sa duket edhe Jezusi vërejtur një ose më shumë nga ata (Gjoni 10: 22-23).

Sa i përket Jezusi shkon, Bibla në mënyrë specifike regjistron se Ai vërejtë Ditët biblike Shenjta dhe festivale të tilla si Pashkës (Luka 2: 41-42; 22: 7-19), festa e kasolleve (Gjoni 7: 10-26), dhe Ditën e Fundit të Madhe (Gjoni 7: 37-38; 8: 2). Pikat e Dhiatës së Re për apostujt e Jezuit mbajtur Pashkën (1 Korintasve 5: 7), ditët e të Ndormëve (Veprat 20: 6; 1 Korintasve 5: 8), Rrëshajave (Veprat 2: 1-14), Borive dhe Kasolleve (shih Levitiku 23:24,33-37; Veprat 18:21; 21:18-24; 28:17), dhe në ditën e Shlyerjes (Veprat 27:9).

Bibla nuk e tregon se Jezusi as apostujt vërejtur festat fetare si ato që romakët paganë vëzhguara. Megjithatë, shumë nga ata që pretendojnë krishterimin si fenë e tyre të vëzhguar versionet e festave fetare që vijnë nga burime jashtë Biblës.

A duhet që ata të mbahen?

Bibla profetizon se do të vijë koha kur njerëzit e të gjitha kombeve do të mbajë Ditët e shenjtë e Perëndisë, ose t'i nënshtrohet thatësisë dhe plagët (Zakaria 14: 16-19). Që nga ajo është rasti, nuk duhet të konsiderojnë nëse ju duhet të bëni këtë tani?

Ju lutemi lexoni këtë libër në tërësinë e saj të paktën dy herë. Disa kundërshtime që disa e kanë ngritur në lidhje me atë që tregon Bibla adresohen brenda saj. A double-lexuar shpresojmë se do të përgjigjet në pyetjet më të rënda që mund të keni.

Ju lutemi provoni të studiuar këtë temë me një mendje të vërtetë të hapur. Është e natyrshme për të gjithë njerëzit, në qoftë se ne nuk jemi në roje tonë kundër tij, për të parë mbi çdo prezantimin e këtyre ditëve vjetore të Shenjta në frymën e paragjykit. Bibla na mëson se "Ai i cili përgjigjet për një çështje para se ta dëgjojë, tregon marrëzinë e tij për turp të vet» (Proverbat 18:13), kështu që të jenë si Bereans të vjetër për të parë nëse këto gjëra këtu janë kaq (Veprat e Apostujve 17:10 -11).

na le, pra, në nënshtim të vullnetshëm ndaj Zotit dhe vullnetit të Tij, me zemrat prodhuan lirë nga paragjykimet, me mendje të hapur duke dëshiruar të vërtetën më shumë se rrugën tonë, duke u dridhur para Fjalës së shenjtë dhe të shenjtë të Perëndisë (Isaia 66: 2), të kërkojë Perëndinë përulësi për drejtimin e Shpirtit të Tij të Shenjtë. Dhe në këtë qëndrim të devotshëm, të nënshtuar, të gatshëm, por kujdesshëm dhe të kujdesshëm, të studiuar këtë çështje - të provuar të gjitha gjërat (krh 1 Selanikasve 5:21 KJV / DRB).

Festivalet e Perëndisë dhe Ditët e Shenjta

A e dini se festivalet e Perëndisë janë renditur në Bibël? Ndërkohë që kjo duhet të jetë e sens të përbashkët, shumë nuk e kuptojnë se kjo është kështu, as se ku për të gjetur ata në shkrimin e shenjtë.

Për më tepër, një çështje me ta është se ata janë të bazuara në një kalendar të ndryshme se shumica e njerëzve tani përdorin. Kalendar i Perëndisë është në thelb një hënor-diellor. Për t'ju ndihmuar të kuptoni më mirë kohën e Ditëve të Shenjta të Perëndisë, shikoni tabelën e mëposhtme krahasimin e kalendarit biblik dhe (Gregorian) kalendarin romak (ata nuk bien në të njëjtën ditë romake kalendarik çdo vit):

Muaj	Numër	gjatësi	ekuivalent civil
Abib/Nisan	1	30 ditë	marsh - prill
Ziv/Iyar	2	29 ditë	prill - Mund
Sivan/Siwan	3	30 ditë	Mund - qershor
Tammuz	4	29 ditë	qershor - korrik
Av/Ab	5	30 ditë	korrik - gusht
Elul	6	29 ditë	gusht - shtator
Ethanim/Tishri	7	30 ditë	shtator - tetor
Bul/Cheshvan	8	29 oF 30 ditë	tetor - nëntor
Kislev	9	30 oF 29 ditë	nëntor - dhjetor
Tevet	10	29 ditë	dhjetor - janar
Shevat	11	30 ditë	janar - shkurt
Adar	12	30 ditë	shkurt - marsh

(Gjithashtu në 'vitet e brishtë' biblike ka një muaj quhet i Adarit 2)

(Një kalendar modern Roman me Ditëve të Shenjta është paraqitur në fund të kësaj broshure-së.)

Sa i përket Ditët e Shenjtë të Perëndisë, le të fillojmë së pari me një referencë në Librin e Zanafillë në Librin e Zanafillës, duke treguar edhe një protestant dhe një përkthim katolike:

¹⁴ Pastaj Perëndia tha: "Të ketë ndriçues në kupën qiellore për të ndarë ditën nga nata. Ata do të jenë shenja dhe do të shënojnë festivale fetare, ditët dhe vitet. (Zanafilla 1:14, God's Word Translation (GWT))

¹⁴ Pastaj Perëndia tha: "Të ketë ndriçues në kupën qiellore për të ndarë ditën nga nata; dhe të shërbejnë tregojnë festivale, ditët dhe vitet. (Zanafilla 1:14, New Jerusalem Bible, NJB)

Fjala hebraike *mowed* "në ajetin 14 i referohet një festival fetar.

A e dini se Bibla foli për ekzistencën e festivaleve fetare në librin e saj të parë? Libri i Psalmeve gjithashtu konfirmon kjo është në thelb arsyeja pse Perëndia e ka bërë hënën:

¹⁹ Ai ka bërë hënën për të shënuar festat (Psalmi 104: 19, Holman Christian Standard Bible)

A është kjo diçka që ju kishte dëgjuar më parë?

Cilat janë festivalet fetare se "dritat në qiell" Dhe Perëndia i vendosi kishte për të shënuar?

E pra, nuk është një vend në Bibël ku të gjitha ditët e Shenjtë (*mowed* ') janë të listuara dhe dritat e caktuara janë përmendur.

Ajo është në një pjesë të Biblës që shumë dëshira që të dal, ose të përfunduar është bërë larg në tërësinë e saj. Në vijim është treguar nga New American Bible (NAB), një përkthim katolike romake (në NAB është përdorur më poshtë si shumica Protestantët ndjekin Kishën e Romës në lidhje me shumë nga ditët që ata bëjnë dhe nuk keni respektuar, pavarësisht nga ajo që shtetet të shkrimeve të shenjtja):

² ... Në vijim janë festivalet e Zotit, që ju do t'i shpall ditët e shenjtë. Këto janë festivale e mia:

³ Për gjashtë ditë punë mund të bëhet; por dita e shtatë është një e shtunë pushimi të plotë, një ditë deklaruar shenjtë; nuk do të bëni asnjë punë. Ajo është e shtuna e Zotit kudo që të banoni.

⁴ Këto janë festivale të Zotit, ditët e shenjta që ju do t'i deklarojë në kohën e tyre të duhur. ⁵ Pashka për nder të Zotit, bie në ditën e katërmbëdhjetë të muajit të parë, në muzg mbrëmje. ⁶ Dita e pesëmbëdhjetë e këtij muaji është festa e Zotit të Ndormëve. Për shtatë ditë do të hani bukë të ndorme. ⁷ Me të parë të këtyre ditëve ju do të keni një ditë të shpallet i shenjtë; nuk do të bëni asnjë punë të rëndë. (Leviticus 23: 2-7, NAB)

¹⁵ Duke filluar me ditën pas së shtunës, në ditën në të cilën ju të sjellë duajt për lartësi, ju do të numërojë shtatë javë të plota; ¹⁶ ju do të numëroni deri në ditën pas së shtunës së shtatë, pesëdhjetë ditë. (Leviticus 23: 15-16, NAB)

²⁴ ... Në ditën e parë të muajit të shtatë do të keni një pushim sabati, me shpërthimeve borisë Si një kujtesë, një ditë e deklaruar të shenjtë; (Leviticus 23:24, NAB)

²⁶ Pastaj Zoti i tha Moisiut: ²⁷ Tani ditën e dhjetë të këtij muaji të shtatë do të jetë dita e shlyerjes së mëkateve. Ju do të keni një ditë të shpallet i shenjtë. Ju do të përulë veten dhe mënjanë, si ofertë për Zotin. ²⁸ Në këtë ditë nuk do të bëni asnjë punë, sepse është dita e shlyerjes së mëkateve, kur do të bëhet shlyerja për ju përpara Zotit, Perëndisë tënd. ²⁹ Ata që nuk përulet në këtë ditë do të shfaroset nga populli. ³⁰ Në qoftë se dikush bën ndonjë punë në këtë ditë, unë do të largojë atë person në mes të popullit. ³¹ Nuk do të kryeni asnjë punë; Ky është një ligj i përjetshëm për të gjithë brezat tuaj kudo që të banoni; ³² kjo është një e shtunë pushimi të plotë për ju. Ju do të përulë veten. Duke filluar në mbrëmjen e nëntë të muajit, do të kremtoni të shtunën tuaj nga mbrëmja deri në mbrëmje.

³³ Pastaj Zoti i tha Moisiut: ³⁴ thuaj bijve të Izraelit: Dita e pesëmbëdhjetë e këtij muaji të shtatë festa e Zotit e kasolleve, i cili do të vazhdojë edhe për shtatë ditë. ³⁵ Ditën e parë, një ditë e deklaruar të shenjtë, ju do të bëni asnjë punë të rëndë. ³⁶ Për shtatë ditë do t'i ofroni si ofertë për Zotin, dhe në ditën e tetë do të keni një ditë të shpallet i shenjtë. Ju do të ofroni, si ofertë për Zotin. Është festival mbyllja. Nuk do të bëni asnjë punë të rëndë.

³⁷ Këto, pra, janë festivalet e Zotit ... (Levitiku 23:26-37, NAB)

Bibla listat qartë festivale Perëndisë dhe ditët e shenjtë të Perëndisë. Megjithatë, shumica e njerëzve që pretendojnë të jenë të krishterë të vërtetë nuk mbajnë Ditët e Shenjta që Zoti urdhëron.

Shënim: Një ditë e plotë në Bibël u zhvillua nga perëndimi i diellit-te-perëndim të diellit (Zanafilla 1: 5; Levitiku 23:32; Ligji i Përtërirë 16: 6; 23:11; Joshua 8: 9; Mark 1:32), jo nga mesnata deri në midnight si ditët janë të numëruara sot. Gjithashtu vini re se ndërsa ka aspekte të riteve që lidhen me ditët e Shenjtë në Dhiatën e Vjetër që janë ndryshuar për të krishterët si Dhiata e Re e ndihmon të bëjë m/ t/ qarta p.sh. Mateu 26:18, 26-30; Hebrenjve 10: 1-14 - realiteti është se këto ditë dhe festivale ende ekzistojnë dhe janë mbajtur nga të krishterët e hershëm, duke përfshirë edhe ato johebrej.

Ne në Continuing Church of God, të mbajtur të njëjtat ditët biblike shenjta që Jezusi, dishepujt e tij, dhe pasuesit e tyre besnikë mbajtur, duke përfshirë edhe udhëheqësit Gentile krishterë si Polycarp e Smirnës. Ne të mbajtur ato në mënyrë që të krishterët e hershëm dhe më vonë ishte një bareshë. Kjo ndryshon në mënyra të caktuara nga e njëjta ditët themelore që Judenjtë i mbajnë, pasi hebrenjtë nuk i pranojnë mësimet e Dhiatës së Re mbi çfarë do të thotë të gjitha këto ditë, ose se si ata janë të mbahen nga të krishterët.

Shumë të krishterë që respektojnë festat e Perëndisë të kuptojnë se ditët biblike Shenjtë pikë drejt e parë dhe të dytë ardhjen e Jezusit, si dhe planin e ndihma picture Perëndisë për shpëtim.

2. Pashka: A është vetëm rreth vdekjes së Krishtit?

A duhet të krishterët kremtojnë Pashkën?

Si shumë janë të vetëdijshëm, bijtë e Izraelit u tha në mënyrë specifike për të vëzhguar Pashkën në Librin e Eksodit. Familjet mori një qengj, pa të meta (Eksodi 12: 5), për sakrificën (Eksodi 12: 3-4). Qengji u flijua ditën e katërmëdhjetë në të ngrysur (Eksodi 12: 6) dhe prej gjakut të tij ishte vendosur mbi derën e shtëpisë së familjes (Eksodi 12: 7).

Ata që morën hapat Perëndia e udhëzoi ishin "kaloi" nga vdekja, ndërsa Egjiptasit që nuk e ka bërë këtë nuk ishin (Eksodi 12: 28-30).

Si shumë e kuptojnë, Jezusi kremtoi Pashkën çdo vit (Eksodi 13:10) nga koha e rinisë së tij (Luka 2: 41-42) dhe gjatë gjithë jetës së Tij (Luka 22:15).

Pashka u vu re në ditën e katërmëdhjetë të muajit të muajit të parë (Levitiku 23: 5; quajtur Abibit në Ligji i Përtërirë 16: 1 ose nisan në Estera 3: 7). Kjo ndodh në sezonin pranverë të vitit.

Megjithëse Jezusi ndryshuar disa praktika të lidhen me të (Luka 22: 19-22; Gjoni 13: 1-17), Shpëtimtari ynë tha gjithashtu dishepujve të Tij për ta mbajtur atë (Luka 22: 7-13). Gjithashtu Dhiata e Re është e qartë, se për shkak të Jezusit 'sakrifica, theren dele dhe vënë gjakun mbi shtalkat (Eksodi 12: 6-7) nuk është e nevojshme më (shih Hebrenjve 7: 12-13,26-27; 09:11 -28).

Apostulli Pal specifike mësoi se të krishterët ishin të mbajnë Pashkën në përputhje me udhëzimet e Jezuit (1 Korintasve 5: 7-8; 11: 23-26).

Bibla mëson se Jezusi "ishte i paranjohur përpara krijimit të botës" (1 Pjetrit 1:20) të jetë "Qengji vlarë që nga krijimi i botës" (Zbulesa 13: 8). Kështu, plani i Perëndisë për shpëtimin me anë të ditëve të tij të Shenjtë dhe festivalet, duke përfshirë Jezusi të qenit "qengji i Pashkës," ishte i njohur para se njerëzit u vendosën në planetin. Kjo është arsyeja pse disa nga trupat qiellorë ishin vendosur në qiej të jetë në gjendje të

llogaritur ato!

Pretty much të gjitha kishat e pranojnë se Bibla mëson që Jezusi përmbushi diçka lidhur me Pashkëve, kur ai u vra.

Ne e gjejmë funksionimin e kësaj sakrifice të madhe diskutuar edhe në Kopshtin e Edenit. Pasi Jezusi ishte profetizuar (Zanafilla 3:15), Perëndia vrau një kafshë (ndoshta një qengj apo një dhi), me qëllim për të mbuluar lakuriqësinë (një përfaqësim të një lloji të mëkatit në këtë rasteve) e Adamit dhe Evës me lëkurat e saj (Zanafilla 3:21). Ne gjithashtu shohim këtë parim të veprojnë sakrificës kur Abel sakrifikoi një dele nga kopeja e tij (Zanafilla 4: 2-4).

Pashka e famshme në ditët e Moisiut tregoi çlirimin e bijve të Izraelit nga Egjipti (Eksodi 12: 1-38). Moisiu regjistruar udhëzimet e Perëndisë në lidhje me këtë, si dhe kalendarin (Zanafilla 1:14; 2: 1; Eksodi 12: 1) dhe festat e tij (Levitiku 23). Pashka në thelb u bë i pari i këtyre ngjarjeve në vit picturing të fëmijëve të Perëndisë planin e Tij të madh të shpëtimit.

Në Dhiatën e Vjetër, Pashka foto çlirim nga skllavëria e Egjiptit dhe ndërhyrjes së Perëndisë. Por, në mënyrë profetike, ai ishte edhe në kërkim në drejtim të kohës që Jezusi do të vijë dhe të jetë pashka jonë (1 Korintasve 5: 7). Qengji i Perëndisë që ka ardhur për të marrë mëkatet e botës (Gjoni 1:29; shih 3: 16-17).

Në Pashkës fundit të Jezuit si një qenie njerëzore, Ai vazhdoi për ta mbajtur atë në kohën e mbrëmje vonë dhe u tha dishepujve të Tij për ta mbajtur atë (Luka 22: 14-19; krh John 13: 2,12-15) dhe në të ^{14-të} e nisan / Abibit (krh Lluka 22:14; 23: 52-54).

Jezusi, megjithatë, ka ndryshuar disa prej praktikave që lidhen me respektimin e saj. Jezusi e bëri bukë pa maja dhe verë një pjesë integrale e Pashkës (Mateu 26:18, 26-30) dhe shtoi praktikën e larjes së këmbëve (Gjoni 13: 12-17).

Jezusi në asnjë mënyrë mësoi se ajo nuk do të ishte një Pashkë vjetore, as nuk ka ndryshuar kohën e ditës së vëzhgimit të tij në një mëngjes e diel si ata që ndjekin traditat greko-romake të bëjë. Edhe dijetarët

ortodoksë grekë pranojnë se shekulli i 1 st dhe 2 nd krishterët mbajti Pashkën gjatë natës (Calivas, Alkiviadis C. The Origins of Pascha and Great Week - Part I. Holy Cross Orthodox Press, 1992) si edhe në Continuing Church of God të bëjë në shekullin e 21. Pashka është vetëm për të marrë nga të krishterët e pagëzuar si duhet (krh 1 Korintasve 11: 27-29; Romakëve 6: 3-10; Eksodi 12:48; Numrat 9:14).

Ajo ndoshta duhet të shtohet se Kisha e Romës (si dhe shumë nga pasardhësit e tij protestante) zyrtarisht mëson se ajo mban Pashkën, edhe pse duke e quajtur atë diçka të ndryshme në gjuhën angleze dhe jo duke e mbajtur atë si Jezusi bëri (Catechism of the Catholic Church.. Doubleday, NY 1995, fq. 332).

verë, Jo hardhi lëng

Përkundër faktit se Jezusi u kthye ujin në verë (Gjoni 2: 3-10) dhe afat greke e përdorur në Dhiatën e Re (*oinos*) i referohet verës (krh 1 Timoteut 3: 8), ato të ndryshëm kanë pohuar se ajo ishte e rrushit lëng, dhe jo vera, që është përdorur për Pashkë. Judenjtë, vetë pse, përdorni verë në Pashkë (Hirsch EG, Eisenstein JD. Wine. Jewish Encyclopedia. 1907, f. 532-535).

Si e dimë se lëng rrushi nuk është përdorur ndoshta nga Jezusi?

Rrushi janë korrur zakonisht rreth muajit shtator dhe Pashka është zakonisht në muajin kalendarik romak të quajtur prill. Në kohën e Jezuit, ata nuk kanë sterilizimi modern apo ngrirje. Për këtë arsye, lëng rrushi do të kishte prishur midis kohën e korrjes dhe Pashkës.

Të tjerë kanë vënë në dukje se ishte e pamundur për hebrenjtë që kanë ruajtur lëng rrushi që gjatë (krh Kennedy ARS. Hastings Bible Dictionary. C. Scribner Son-së, 1909 f. 974). Prandaj, vetëm vera, e cila mund të mbetet i paprishur edhe për shumë vjet do të ishte përdorur. (Përdorimi i alkoolit, si vera, është miratuar festa e kasolleve tek Ligji i Përtëritë 26:14, por nuk kërkohet.)

Të krishterët nuk janë të "dehur me verë, në të cilën është e tepërt", ndërsa Pali e shkroi (Efesianëve 5:18, KJV). Vetëm një shumë e vogël e

verës në konsumuar zakonisht në Pashkës (rreth një lugë çaji të plotë ose më pak).

Pashka ishte në 14-të jo të 15-të

Disa kanë qenë të hutuar në lidhje me datën e Pashkës biblike.

Bibla na mëson se ishte të mbahet në ditën-të të muajit të parë të kalendarit të Perëndisë 14 (Levitiku 23: 5).

Në vargun ^{6-të} të Daljes kapitullin 12, thuhet se qengji është që të vritet "në muzg" (GWT dhe Publikimi hebre Society përkthime). Vargu i ^{8-të} thotë se ata janë për të ngrënë mishin atë natë. Është për t'u pjekur dhe të hahet atë natë. Dhe, po si një njeri që ka vrarë qengjat, mund të lehtë të vrasin, rosto, dhe hani një qengj 'e vitit të parë "(Eksodi 12: 5) në mes të perëndimit të diellit dhe në mesnatë-e cila është në thelb ajo që bijtë e Izraelit vepruan në anën e regjistruar Pashka në Eksodi 12. Dhe teknikisht, ata kishin deri në mëngjes për të kishit ngrënë në Eksodi 12:10. Tani Bibla është e qartë se Pashka engjëllore ka ndodhur ", në atë natë" (Eksodi 12:12), të njëjtën natë të 14-të.

Bibla na mëson se Jezusi ishte vetëm për të sakrifikuar një herë (1 Pjetrit 3:18; Hebrenjve 9:28, 10: 10-14). Në Dhiatën e Re, është e qartë se Jezusi mbajti Pashkën e tij të fundit (Luka 22: 14-16), dhe u vra. Bibla tregon se Jezusi u hoq nga rrezik para 15th Pse? Për shkak se ^{15-të} ishte një "ditë e lartë" (Gjoni 19: 28-31), veçanërisht ditën e parë të ndormëve (Levitiku 23: 6). Prandaj, Jezui mbajti dhe përmbushi Pashkën në 14th.

Historia e hershme Kisha gjithashtu shënon se Pashkë u kremtua në ^{14-të} muajin e Nisanit nga udhëheqësit besnikë hebrenj dhe johebrenj krishterë në parë, të dytë, dhe shekujve të tretë (Eusebius. Church History, Book V, Chapter 24) dhe se ajo ishte mbajtur në mbrëmje (Calivas).

Shumica e udhëheqësit të cilët pohojnë Krishtin pretendojnë për të vëzhguar disa versione të Pashkës, edhe pse shumë kanë ndryshuar emrin, data, koha,

simbolet, dhe kuptimi (shih seksionin e Pashkëve në kapitullin 10).

Bibla na mëson qartë se Jezus Krishti ishte qengji i Pashkës u flijua për ne dhe se ne jemi për të mbajtur atë festën me bukë të ndorme:

⁷ Clear jashtë maja të vjetër, kështu që ju mund të bëhet një grumbull të freskët e brumë, sepse siç jeni pa maja. Për pashka jonë, Krishti, është sakrifikuar. ⁸ Prandaj le të kremtojmë festën jo me maja të vjetër, me maja ligësie dhe keqësie, por me bukë pa maja të sinqeritetit dhe të së vërtetës. (1 Corinthians 5: 7-8, NAB)

Vini re se festa do të mbahet me bukë pa maja të sinqeritetit dhe të së vërtetës. Apostulli Pal e kuptoi se Jezusi ishte një zëvendësim për qengji i Pashkës që populli hebreu të përdorura. Ai gjithashtu mësoi se të krishterët duhet të vazhdojnë për të vëzhguar Pashkën.

Por në thelb se si ishin të krishterë për të bërë këtë?

Apostulli Pavël shpjegon:

²³ Sepse unë mora nga Zoti atë që edhe unë ju kam transmetuar: se Zoti Jezus, në atë natë që po tradhetohej, mori bukën; ²⁴ dhe kur Ai falënderoi, e theu dhe tha: "Merrni, hani; ky është trupi im që është thyer për ju;. Bëni këtë në përkujtimin tim" ²⁵ Në të njëjtën mënyrë Ai gjithashtu mori kupën, pas darkës, duke thënë: "Kjo kupë është besëlidhja e re në gjakun tim. Bëni këtë sa herë që të pini, në përkujtimin tim." ²⁶ Sepse sa herë të hani nga kjo bukë ose të pini nga kjo kupë, ju shpallni vdekjen e Zotit, derisa ai të vijë. (1 Corinthians 11: 23-29)

Kështu, Apostulli Pal na mësoi se të krishterët do të kremtojnë Pashkën në mënyrë që Jezusi të vëzhguar Pashkën e tij të fundit me bukë dhe verë. Dhe kjo ishte në natën si kujtim apo kujtim - një memorial është një, nuk është një ngjarje vjetore javore.

Catechism of the Catholic Church. saktë vë në dukje se "Jezusi zgjodhi kohën e Pashkës ... mori bukën, dhe ... ai e thyen atë" dhe gjithashtu i dha atë për të hahet.

Ajo është e dokumentuar në Bibël se Jezusi theu bukë pa maja dhe ia kaloi atë për pasuesit e Tij për të ngrënë. Gjithashtu, Jezui kaloi verën që pasuesit e Tij për të pirë një sasi të vogël. Ne në Continuing Church of God lutem, pushim dhe për të shpërndarë bukë të ndorme; dhe shpërndarjen e verë për pasuesit e Tij besnikë që të konsumojnë. Megjithatë, Kisha e Romës (si shumë të tjerë) nuk thyen bukë të ndorme (ai përdor një 'mori' e tërë) as nuk do të zakonisht të shpërndarë verë për pasuesit e tij për të pirë (shpërndarja e verës konsiderohet fakultative nga Kisha e Romës, dhe kjo është shpesh nuk bëhet në kishat protestante).

Çfarë Rreth 'aq shpesh ... ju shpallni'?

Sa shpesh duhet të Pashkës të merret?

Jezusi tha, "Sepse sa herë të hani nga kjo bukë ose të pini nga kjo kupë, ju shpallni vdekjen e Zotit, derisa ai të vijë."

Mendoni se kjo është *vdekja* e Jezuit se kjo përkujton.

Vdekja e Krishtit na pajton me Perëndinë (Romakëve 5:10) dhe Jezusi e dha jetën e Tij për shpëtimin tonë (Gjoni 3: 16-17; Hebrenjve 5: 5-11). Vdekja e tij na mëson se të krishterët nuk janë të ketë mëkatin mbretërorej mbi trupat tanë të vdekshëm (Romakëve 6: 3-12). Pashka e krishterë është përkujtim *vjetor* i vdekjes së Jezuit.

Jezusi nuk i kishte thënë për ta bërë këtë ceremoni sa më shpesh që keni dëshirë, vetëm se kur ju bëni atë, ju jeni shpallur vdekjen e Tij. Termi grek për shpesh në 1 Korintasve 11:26, *hosakis*, është përdorur një herë tjetër në Dhiatën e Re. Kjo nuk do të thotë sa më shpesh që keni dëshirë, përveç nëse termi grek për "keni dëshirë," *Thelo* ose *ethelo*, është gjithashtu i pranishëm (i cili është në Zbulesa 11: 6, i vetmi vend tjetër në Bibël ky term të veçantë është përdorur). Megjithatë, pasi ky nuk është i pranishëm në 1 Korintasve 11:26, Pali nuk është duke na thënë për të vëzhguar Pashkën e Zotit, si shpesh si ne dëshirë, por kur ne jemi duke vëzhguar atë në Pashkës, ajo nuk është vetëm

një ceremoni, ajo po tregon vdekjes së Krishtit.

Për më tepër, Pavli shkroi këtë:

²⁷ Prandaj ai që ha nga kjo bukë ose pi nga kjo kupë e Zotit padenjësisht, do të jetë fajtor i trupit dhe i gjakut të Zotit. ²⁸ Por secili të shqyrtojë vetveten dhe kështu të hajë nga buka e të pijë nga kupa. ²⁹ sepse ai që ha dhe pi padenjësisht, ha dhe pi një dënim për veten e tij, sepse nuk e dallon trupin e Zotit. (1 Corinthians 11: 27-29)

Paul është i qartë mësuar se për të marrë këtë bukë dhe verë, një duhet të shqyrtojë veten. Deleavening që është menduar të shoqërojë Pashka na ndihmon të përqëndrohen në gabimet tona dhe mëkatet, dhe kështu ndihmon të përmbushur këtë komandë nga Pali për të shqyrtuar veten. Siç deleavening mund të marrë shumë përpjekje, kjo gjithashtu mbështet konceptin e një provim vjetor (njerëzit nuk janë hequr maja çdo ditë ose javë).

Dhiata e Re shkruan se si Jezusi dhe Pali mësoi për të vëzhguar Pashkën në mënyrën e krishterë. Dhe kjo ishte një vëzhgimi vjetore.

këmbë larje

Footwashing ndihmon tregojnë përlësi dhe se edhe pasuesit e Krishtit ende priren të kenë fusha që duhet të pastrohet (krh Gjoni 13:10).

Jezui mësoi se ithtarët e tij duhet ta bëjë këtë:

¹³ Ju më quani Mësues dhe Zot, dhe mirë thoni, sepse jam. ¹⁴ Në qoftë se unë, Zoti dhe Mësuesi, ju kam larë këmbët, edhe ju duhet t'i lani këmbët njëri-tjetrit. ¹⁵ Sepse unë po ju jap një shembull, që ju duhet të bëni siç kam bërë unë për ty. ¹⁶ Në të vërtetë, po ju them: Shërbëtori nuk është më i madh se padroni i tij; as nuk është ai i cili është i dërguari më i madh se ai që e ka dërguar. ¹⁷ Po t'i dini këto gjëra, të lumur jeni ju nëse do t'i bëni. (Gjoni 13: 13-17)

Relativisht pak që pretendoj këmbët Krishterimi larë si Jezusi tha për të bërë.

Por ne në Continuing Church of God ndjekim udhëzimet e Jezuit çdo vit.

Burimet e jashtme e Shkrimit

Kjo nuk është vetëm në Bibël që ne shohim se Pashkë u kremtua në vit nga të krishterët. Të dhënat e historisë që besimtarët mbajtur Pashkën çdo vit në 14-të që nga koha e apostujve origjinale dhe të gjithë moshave (Thiel B. Continuing History of the Church of God. 2nd edition. Nazarene Books, 2016).

Ka disa të dhëna interesante në tekst korruptuar njohur si *Life of Polycarp* (ky dokument duket të jetë i bazuar mbi shkrimet në shekullin e dytë, por versionin e ruajtur ne tani shohim përmban informacion / ndryshimet që duket për të shtuar në shekullin e katërt; shih Monroy MS The Church of Smyrna: History and Theology of a Primitive Christian Community. Peter Lang edition, 2015, p. 31)... Ajo që është interesante është se ajo sugjeron se vëzhgimi Pashka në Azinë e Vogël nuk mund të ketë ardhur për herë të parë në Smirne nga apostulli Gjon, por edhe më herët nga apostulli Pal (Pionius. Life of Polycarp, Chapter 2).

Life of Polycarp sugjeron se New Pakti Pashka me bukë pa maja dhe verë ishte që duhet të respektohen gjatë sezonit të bukëve të ndorme. Ai thotë se heretikët e bëri atë një mënyrë tjetër. Dhe se shkrimi është edhe mbështetës të idesë se buka pa maja dhe vera janë marrë, dhe janë marrë në vit.

Të dhënat e historisë që apostujt biblikisht-listuara (përfshirë Filipit dhe Gjonit), si dhe Ipeshkvijve / pastorët Polycarp, Thraxas, Sagaris, Papius, Melito, Polycrates, Apollinaris, dhe të tjerët e kremtuan Pashkën çdo vit në 14 th (Eusebius. The History of the Church, Book V, Chapter 24 verses 2-7). Romake, ortodokse, dhe katolikët Anglican të gjithë e konsiderojnë ata udhëheqës që kanë qenë shenjtorët, por asnjë prej këtyre besimeve të ndjekin shembujt e tyre në këtë.

Peshkopi / Pastor Apollinaris e Hierapolis në Frigji të Azisë së Vogël ka shkruar rreth 180 pas Krishtit thënë të krishterët për të mbajtur Pashkën në 14-të:

Ditën e katërbëdhjetë, Pashka e vërtetë e Zotit; sakrifica e madhe, Biri i Perëndisë në vend të qengjit, i cili ishte i lidhur ... dhe i cili u varros në ditën e Pashkës, guri duke u vendosur mbi varr.

Jezusi hëngri dhe e kremtuan Pashkën në 14-të, u vra në 14-të, dhe u varros në 14-të. Kjo nuk ishte në 15-të, dhe në vitin e vdekjes së tij, kjo nuk ka qenë në një e diel. Jezusi do të kishte marrë Pashkën vetëm pas perëndimit të diellit dhe do të vritej gjatë ditës dhe të varroset para se dielli të perëndojë më (për të filluar një ditë të re).

Në fund të shekullit të dytë, Peshkopi / Pastor Polycrates e Efesit dërgoi një letër romake Peshkopi Victor kur Victor u përpoq për të detyruar respektimin e Pashkës në një të dielën në vend të 14-të:

Polycrates shkroi: "Ne respektojnë ditën e saktë; as duke shtuar, as duke marrë larg. Sepse në Azi edhe dritat e mëdha kanë rënë në gjumë, i cili do të ringjallet ditën e ardhjen e Zotit, kur do të vijë me lavdi nga qielli, dhe do të kërkojë nga të gjithë shenjtorët. Ndër këto janë Philip, një nga të dymbëdhjetë apostujt, i cili ra në gjumë në Hierapolis; dhe dy bijat e tij të moshës virgjër, dhe një tjetër bijë, i cili jetonte në Frymën e Shenjtë dhe tani qëndron në Efes; dhe, për më tepër, John, i cili ishte edhe një dëshmitar dhe një mësues, i cili u ul mbi gjirin e Zotit dhe, duke qenë një prift, veshur pjatë priftërinjve. Ai ra në gjumë në Efes. Dhe Polycarp në Smyrna, i cili ishte një peshkop dhe martir; dhe Thraseas, peshkop dhe martir nga Eumenia, i cili ra në gjumë në Smyrna. Pse duhet unë përmend peshkopin dhe martir Sagaris i cili ra në gjumë në Laodice, apo bekuar Papirius, ose Melito, eunuku i cili jetonte i tëri në Frymën e Shenjtë, dhe që shtrihet në Sardë, në pritje të Peshkopata nga

qielli, kur ai do të ngrihet nga i vdekur? Të gjitha këto vërejtur ditën e katërmbëdhjetë të Pashkës sipas Ungjillit, devijimi në asnjë aspekt, por duke ndjekur rregullin e besimit. Dhe unë gjithashtu, Polycrates, më i vogli nga ju të gjithë, sipas traditës e të afërmeve të mi, disa prej të cilëve e kam ndjekur nga afër. Për shtatë të afërmit e mi ishin peshkopët; dhe unë jam i teti. Dhe të afërmit e mi gjithmonë vërejtur ditën kur njerëzit të shkëlësh të majanë. Unë, pra, o vëllezër, të cilët kanë jetoi gjashtëdhjetë e pesë vjet në Zotin, dhe janë takuar me vëllezërit në të gjithë botën, dhe kanë kaluar nëpër çdo Shkrim të Shenjtë, po të mos u trembni nga fjalë të tmerrshme. Për ata më i madh se që kam thënë " Duhet t'i bindemi Perëndisë më shumë sesa njeriu "... Unë mund të përmend peshkopët që ishin të pranishëm, që e kam thirrur në dëshirën tuaj; emrat e të cilëve, duhet të shkruaj ato, do të përbënte një turmë e madhe. Dhe ata, duke parë vogëlsinë time, dhanë pëlqimin e tyre në letër, duke ditur se unë nuk e mbajnë varr pleqërinë time gri kot, por ka qeverisur gjithmonë jetën time nga Zoti Jezus.

Vini re në letrën e tij, Polycrates:

- 1) tha se ai ishte duke ndjekur mësimet kaluar në nga apostullit Gjon.
- 2) ka thënë se ai ishte besnik mësimëve të Ungjillit.
- 3) mbështetur në pozicionin se mësimet nga Bibla ishin mbi ato të traditës romake-pranuar.
- 4) tha se ai ishte duke u besnik mësimëve kaluar poshtë atij nga udhëheqësit më të hershme të kishës.
- 5) treguan se ai ishte atëherë zëdhënës për besimtarët në Azinë e Vogël.
- 6) tha se ai dhe paraardhësit e tij vëzhguar kohën e të ndormëve.
- 7) refuzoi të pranojë autoritetin e një tradite jo-biblike romake mbi Biblën.
- 8) refuzoi të pranojë autoritetin e Ipeshkvit të Romës - ai

preferoi të jetë i veçantë (krh Zbulesa 18: 4).

9) deklaroi se jeta e tij ishte që të qeveriset nga Jezusi dhe jo mendimeve të njerëzve.

A do të ndjekin shembullin e Jezusit dhe apostujve si Polycrates bëri?

Për shkak se të krishterët e hershëm mbajti Pashkën në 14-të, ata dhe të tjerët që kanë kaq ishin etiketuar Quartodecimans (latinisht për *fourteenths*) nga shumë historianë.

Të krishterët e hershëm e kuptuan se Pashka kishte të bëjë me planin e Perëndisë për shpëtim. Vini re se nga 180 AD, Peshkopi / Pastor Melito i Sardis ka shkruajtur:

Tani vjen misterin e Pashkës, edhe si ajo qëndron shkruar në ligj ... njerëzit, pra, u bë model për kishën, dhe ligji një skicë alegorik. Por ungjilli u bë shpjegimi i ligjit dhe përmbushjen e saj, ndërsa kisha u bë depo e së vërtetës ... Kjo është Pashka e shpëtimit tonë. Ky është ai i cili me durim duruar shumë gjëra në shumë njerëz ... Ky është ai që u bë njeri në një e virgjër, i cili u var në pemë, i cili u varros në tokë, që u ringjall prej së vdekurish, dhe i cili ngriti njerëzimin up nga varri poshtë në lartësitë e qiellit. Kjo është Qengji që u ther.

Pashka është mbajtur çdo vit në 14 vjetorin e Nisanit nga besimtarët dhe të tjerët në shekujt e mëvonshëm. Dijetarët katolikë (Eusebi, Sokrati Scholasticus, Bede) regjistrojnë kjo ka ndodhur në 4 th, 5-të, 6-të -8-të dhe shekuj më vonë. Kisha të ndryshme të shkrimtarëve Perëndisë kanë gjurmuar respektimin e tij nga koha e apostujve deri në kohët moderne (p.sh. Dugger AN, Dodd CO. A History of True Religion, 3rd ed. Jerusalem, 1972 (Church of God, 7th Day). Thiel B. Continuing History of the Church of God. Nazarene Books, 2016).

Dijetarët greko-romake pranojnë se aspektet e Pashkës, si larja e këmbëve, janë vërejtur edhe nga ata që konsiderohen të jenë të krishterët e hershëm besnikë (p.sh. Thurston, H. (1912). Washing of Feet and Hands. In The Catholic Encyclopedia).

Pashka është festa e parë vjetore të shënuara në kapitullin e 23-të Levitikut.

Pashka ndihmon foto shpëtimin dhe hirin për të krishterët. Duhet të theksohet se shkrimet e hershme e krishterë më shpesh i referohen asaj si Pashkës dhe jo "Darkës së Zotit."

Ndërsa disa mund të 'gjallëroj' larg nevojën e respektimit Pashkës së, udhëheqësit konsiderohen shenjtorë nga ana e greko-romakëve dhe Kishën e Perëndisë e mbajtur atë fjalë për fjalë.

Ne në Continuing Church of God ende ta bëjë këtë sot.

Ne në Continuing Church of God mbajnë Pashkën dhe përfshijnë historike dhe biblike, praktika e larë këmbët njëri-tjetrit.

Plani nga fillimi

Pashka tregon se Perëndia kishte një plan para themelimit të botës (1 Pjetrit 1:20) për të dërguar Jezusin për të vdekur për mëkatet tona, që Perëndia na (Gjoni 3:16) e do, se Perëndia mund të na çlirojë, dhe se djali i tij vuajti dhe vdiq për ne. Pashka tregon se të krishterët janë të liruar nga mëkati me anë të vdekjes së Tij dhe të mos qëndrojnë në mëkat (Romakëve 6: 1-5).

Por thjesht duke pranuar sakrificën e Jezusit nuk është e gjitha nuk është për planin e Perëndisë për shpëtim.

Njerëz të ndryshëm mbajnë fillimin e festave të shpëtimit të Perëndisë nga disi të njohur Pashkën dhe / ose Rushajeve, por asnjëherë nuk shkojnë në të dinë "thellësi pasurie" (krh Romakëve 11:33) e hirit të Perëndisë (2 Pjetrit 3:18) foto nga festat e tjera biblike.

Krishti nuk është vetëm autor / fillestar i shpëtimit tonë (Hebrenjve 5: 9), por është edhe plotësonjësi i shpëtimit tonë (Hebrenjve 12: 2; 1 Pjetrit 1: 1-9). Ndjekësit e tij të vërtetë mbajnë Ditët e Shenjta të Pranverës dhe të Vjeshtës së Tij.

3. natë për t'u kremtuar dhe ditët e të Ndormëve

Bibla tregon se Egjipti ishte një lloj i mëkatit nga të cilat bijtë e Izraelit duhej të dorëzohen (shih Eksodi 13: 3; Zbulesa 11: 8). Bibla tregon se të krishterët sot jetojmë në një botë e cila është një lloj i shpirtërore "Babilonisë" (Zbulesa 17: 1-6). Bibla tregon se të krishterët relativisht shpejt do të dorëzohet nga *ajo*, *pasi* Perëndia derdh plagët e Tij mbi Babiloninë (Zbulesa 18: 1-8). Disa nga plagët e listuara në Librin e Zbulesës janë të ngjashme me ato të përdorura herë në vendin e Egjiptit para se populli i Perëndisë u dorëzuar.

Bijtë e Izraelit dolën nga Egjipti në ditën e parë të ndormëve.

Bibla, Levitiku 23: 7-8 na mëson se të dy ditët e para dhe të fundit të Ndormëve janë herë për një "mbledhje" shenjtë (ALB), një "asamble e shenjtë" (NJB). Mbrëmja e pesëmbëdhjetë të nisan (e cila fillon që ditën e shenjtë) fillon festën e të Ndormëve, që përfshinte të hahet (krh Eksodi 12:16; Levitiku 23: 6).

Bibla regjistron si vijon:

⁴² Kjo është një natë për t'u kremtuar për nder të Zotit, sepse ai i nxori nga vendi i Egjiptit: kjo është ajo natë e Zotit që duhet të respektohen nga të gjithë bijtë e Izraelit brez pas brezi. (Dalja 12:42, KJV)

Kjo është nata i dukshëm i Zotit tonë, kur ai i nxori nga vendi i Ægypt: kësaj nate të gjithë bijtë e Izraelit duhet të respektojnë në brezat e tyre. (Origjinal Douay Rheims)

Për të krishterët, Nata për t'u Kremtuar simbolizon veprimin tonë për të lënë Egjiptin shpirtëror (krh. Zbulesa 11:8) — kjo është diçka që duhet t'i bëjë të krishterët të gëzohen.

Historikisht, natë për t'u kremtuar normalisht përfshirë një darkë festive. Darkë e përfshirë normalisht, por nuk ishte i kufizuar në, bukë të ndorme.

Pjesa më e madhe e hebrenjve e quajnë Pashkën 15-të

udhëheqësit hebrenj ndryshuar datën dhe disa nga praktikat e tyre lidhur me Pashkës. Disa burime rabine sugjerojnë se kjo ishte për shkak se ata nuk duan të mbajnë atë njëjtë si të krishterëve besnikë (Wolf G. Lexical and Historical Contributions on the Biblical and Rabbinic Passover. G. Wolf, 1991).

Por gjithashtu, ndoshta për shkak të një konsumi të një vakt në natë për t'u kremtuar dhe traditave të caktuara, e kombinuar me atë se si Judenjtë prirur për t'u marrë me ditët e shenjta për shkak të diasporës (jehudive jashtë vendit të Izraelit) dhe çështje kalendarike (Holy Days. Jewish Encyclopedia of 1906), hebrenjtë kanë tendencë për të thirrur natë për t'u kremtuar Pashkën si shumica e judenjve për të mbajtur atë në mbrëmjen e ^{15-të} e nisan / Abibit. Disa të mbajtur dy th 14 dhe ^{15-të} si Pashkës.

Në kohën e Jezusit, saducenjtë prirur për të mbajtur Pashkën në 14 th dhe farisenj mbi ^{15-të} (Rabbi Jeffrey W. Goldwasser. Why do Jews in America have two Passover Seders?).

Megjithatë, Bibla mëson se të dy kohë të ndryshme janë për dy qëllime të ndryshme. Dhiata Pashka e Vjetër tregon se bijtë e Izraelit ishin të mbrojtura dhe nuk vuajnë nga engjëlli i vdekjes. Pashka Dhiata e Re tregon se, për të krishterët, se Jezusi lindi dënimin për mëkatet tona veten e tij me anë të vdekjes së Tij.

Mirëpo, natë për t'u kremtuar kujtoi Judenjve se ata duhet të jenë mirënjohës për çlirimin e Zotit nga skllavëria e skllavërisë egjiptiane (Eksodi 12:42). Për të krishterët, natë për t'u kremtuar mëson ne jemi të gëzohemi dhe të jetë mirënjohës për lirim Jezusi siguron nga skllavëria e mëkatit (Gjoni 8: 34-36).

Disa dijetarë çifutë e kuptojnë se Bibla listat Pashkën si duke qenë në një datë të ndryshme se festivalin e bukëve të ndorme;

Lev. . XXIII, megjithatë, duket se për të dalluar në mes të Pashkës, e cila është caktuar për ditën e katërmbëdhjetë të muajit, dhe (festa e të Ndormëve; ἑορτὴ τῶν ἀζύμων, Luke xxii

1;.. Josephus, "BJ" II 1, § 3), i caktuar për ditën e pesëmbëdhjetë. (Passover. Jewish Encyclopedia of 1906)

Prandaj, pavarësisht nga më çifutët duke e quajtur atë që ata mbajnë në ^{15-të}, si Pashkës, 15th konsiderohet biblikisht të jetë pjesë e festivalit shtatë ditë e bukëve të ndorme. Për shkak se hebrenjtë kanë tendencë për të theksuar largimin nga Egjipti dhe mbështetet në disa traditat jobiblike, ata kanë tendencë për të vëzhguar kryesisht vetëm data e dytë.

Kapitulli Exodus 12 diskuton Pashkën dhe fillon me Perëndinë udhëzuar Moisiun dhe Aaronin për atë që ata ishin për të mësuar njerëzit si dhe çfarë do të ndodhte. Ky udhëzim përfshinte marrjen nga një qengj në ditën e dhjetë të këtij muaji të parë, të quajtur Abibit dhe shpëtuar atë deri në ditën e ^{14-të} kur ajo ishte që të vriten në të ngrysur - fillim të ^{14-të}.

Njoftim diçka nga udhëzimet e mëposhtme në lidhje Pashkës:

²¹ Moisiu, pra, thirri gjithë pleqtë e Izraelit dhe u tha atyre: "Shkoni dhe merrni qengja për ju dhe për familjet tuaja, dhe flijoni Pashkët. ²² Dhe ju do të merrni një tufëz hisopi, do ta ngjyeni në gjakun që është në legen, dhe të spërkatni arkitraun dhe të dy shtalkat e dyerve me gjakun që është në legen dhe asnjë prej jush nuk do të dalë nga dera e shtëpisë së tij deri në mëngjes (Eksodi 12: 21-22)..

Shprehja "deri në mëngjes" vjen nga fjala hebraike që do të thotë "e një depërtimi i ditës", "ardhjen e ditës," ose "ardhjen e lindjes së diellit."

Pra, bijtë e Izraelit nuk ka dalë nga shtëpitë e tyre deri pas agimit në 14th. Çfarë ndodhi më herët atë natë?

²⁹ Dhe ndodhi që në mesnatë Zoti goditi tërë të parëlindurit në vendin e Egjiptit, që nga i parëlinduri i Faraonit që rrinte mbi fronin e tij deri te i parëlinduri i të burgosurit që ishte në burg, si dhe pjellja e parë e bagëtisë ... ³³ Dhe Egjiptasit e nxisnin popullin, që të mund t'i dërgonte të shpejtuar nisjen nga

vendi. Sepse thonin: "Ne të gjithë do të jenë të vdekur." (Eksodi 12:29,33)

Moisiu dhe Aaroni nuk ka dalë gjatë natës - kjo është një supozim i gabuar që shumë kanë:

²⁸ Atëherë Faraoni i tha Moisiut: "Qërohu nga unë! Ruhë dhe të shohim më fytyrën time, sepse në ditën që do të më dalësh përpara do të vdesësh!"

²⁹ Atëherë Moisiu tha: "Ti ke folur mirë. Unë kurrë nuk do të të dal." (Eksodi 10:28-29)

Pas vdekjes së të parëlindurit të Izraelit, kishte një numër të detyrave për të përfunduar para se të nisej nga Egjipti. Ata ishin të qëndrojnë brenda shtëpive të tyre deri në mëngjes, thyerja e ditës, të djegur mbetjet e qengjave që nuk ishin ngrënë, të shkojnë në fshatrat dhe qytetet ku jetonin Egjiptasit dhe i pyet ata për të dhënë atyre argjendi, ari dhe rroba, mbledhjen dhe të ngarkesës deri çfarëdo zotërimit ata ishin për të kryer dhe me tufat dhe kopetë e tyre të udhëtojnë në këmbë, për disa sa më shumë që njëzet milje, te Rameses, ku udhëtimi i tyre i organizuar nga Egjipti ishte për të filluar. Njoftim:

³⁴ Populli mori me vete brumin e bukës para se ai të vinte, troughs tyre trazim duke u lidhur në rrobat e tyre mbi kurriz. ³⁵ Dhe bijtë e Izraelit bënë ashtu siç i kishte thënë Moisiu; dhe ata huazuar e Egjiptasve sende argjendi, sende ari dhe rroba; ³⁶ Dhe Zoti e bëri popullin të ketë hir në sytë e Egjiptasve, në mënyrë që t'i jepnin atë që do kërkohet. Dhe ata plaçkitën Egjiptasit. ³⁷ Bijtë e Izraelit u nisën nga Ramsesi për në Sukoth, ishin rreth gjashtëqind mijë njerëz më këmbë që ishin burra, pa llogaritur fëmijët. ³⁸ Dhe një përzierje e madhe njerëzish u ngjit edhe me ta; dhe kope bagëtish, madje edhe kafshët shumë. ³⁹ Dhe ata e poqën kuleç pa maja me brumin që kishin sjellë nga Egjipti, sepse brumi nuk kishte maja; sepse ata

u dëbuan nga Egjipti dhe nuk mund të qëndrojnë, as të përgatisin rezerva për vete ndonjë ushqimesh. (Eksodi 12:34-39, KJV)

Nata për t'u kremtuar është nata që lanë Rameses. Natën ata në fakt u largua nga Egjipti.

Pas duke bërë atë që Perëndia u tha atyre që të bëjnë, ata u larguan.

Eksodi 13:18 na thotë, "bijtë e Izraelit dolën të armatosur nga vendi i Egjiptit." Duke marrë parasysh numrin e njerëzve dhe gamën moshës, ajo është shquar që ata ishin në gjendje për të arritur këtë të gjithë nga ana e natë pas Pashka.

bukë e ndorme

Ne të krishterët e pranojnë se Jezusi pagoi dënimin për mëkatet tona në Pashkë dhe se ne jemi në përpjekje për të jetuar, siç bëri, pa mëkat dhe hipokrizi, të cilat maja simbolikisht mund të përfaqësojnë (Luka 12: 1).

I ndjeri Herbert W. Armstrong ka shkruar në lidhje me këtë:

Dhe, ashtu si bijtë e Izraelit, që dilnin plot trimëri (Numrat 33: 3), në ngazëllim të madh dhe ngazëllim mbi çlirimin e tyre nga robëria, kështu që nuk e sapo lindur i krishterë të filluar jetën e tij të krishterë - deri në retë e lumturi dhe gëzim. Por, çfarë ndodh?

Djali dhe mëkati menjëherë ndjek sapo Birin e Perëndisë - dhe së shpejti i krishteri i ri, që i mungon përvoja, e gjen veten poshtë në thellësitë e shkurajimit dhe e tunduan të heqin dorë dhe u largua.

Njoftim Eksodi 14, duke filluar nga vargu 10 - sa më shpejt që bijtë e Izraelit e panë këtë ushtri të madhe ndjekur ato, ata humbën guximin e tyre. Frika erdhi mbi ta. Ata filluan të shfryrje dhe ankohen. Ata panë se ishte e pamundur për ta për të marrë larg nga Faraoni dhe ushtria e tij, sepse ai ishte shumë i fuqishëm për ta. Dhe ata ishin të pafuqishëm. Pra, është me ne.

Forca jonë nuk është e mjaftueshme!

Por vini re mesazhin e Zotit të tyre me anë të Moisiut: "Mos kini frikë, qëndroni dhe çlirimi do të vijë nga Zoti ... sepse Egjiptasit ... nuk do t'i shihni përsëri më kurrë Zoti do të luftojë për të. ju"! Sa e mrekullueshme!

Pafuqishëm, na është thënë të qëndrojmë ende, dhe do të shihni lirimin e Zotit. Ai do të luftojë për ne. Ne nuk mund të pushtojë Satanin dhe mëkatin, por ai mund. Kjo është Krishti i ringjallur - Prifti ynë i Lartë - i cili do të na pastrojë - na shenjtërojë - na çlirojë - i cili tha se ai kurrë nuk do të na lërë dhe nuk na braktis!

Ne nuk mund të respektojmë urdhërimet në vetë fuqinë dhe forcën tonë. Por Krishti në ne mund t'i mbani ato! Ne duhet të mbështetemi tek Ai me besim. Armstrong HW. God's Holy Days-or Pagan Holidays-Which? Worldwide Church of God, 1976)

Qëllimi i Festivalit

Por le të mësojnë rëndësinë e plotë të kësaj. Pse Perëndia vendosësh këto ditë festë? Cili ishte qëllimi i tij i madh? Kthejeni tani për të Eksodi 13, vargu 3: "... Moisiu i tha popullit: Mbajeni mend këtë ditë, gjatë së cilës dolët nga Egjipti ..." Ky ishte 15 e Abibit. Vargu 6: "Për shtatë ditë do të hash bukë të ndorme; dhe ditën e shtatë do të bëhet një festë për nder të Përvetshmit ... Kjo është bërë për shkak të asaj që bëri Përvetshme [në përkujtim] ... dhe kjo do të jetë një shenjë "- (prova e mrekullueshme e identitetit) -" ti mbi dorën tënde dhe si një kujtim ndër sytë e tu "- pse? - "që ligji i Zotit të jetë në gojën tënde ... Ti do, pra, Zbatoje pra këtë rregull ..."

Oh, vëllezër të dashur, ju shihni kuptimin e mrekullueshme? A ju kuptoj domethënien e vërtetë të saj të gjithë? A e shihni qëllimin e Perëndisë? Pashkës fotot vdekjen e Krishtit për faljen e mëkateve, që janë kryer më parë. Pranimin e gjakut të tij nuk i falë mëkatet që ne do të kryeni - kjo nuk i jep licencë për të vazhduar në mëkat - kështu që kur ne e pranojmë atë, mëkatet tona janë falur vetëm deri në atë kohë - mëkateve të kaluara.

Por, a duhet të ndalemi këtu? mëkatet e kaluara falur. Por ne jemi ende mishi qenie. Ne ende do të durojë tundime. Mëkati na ka mbajtur në tufë e saj - ne kemi qenë skllëvër të mëkatit, në fuqinë e saj. Dhe ne jemi të pafuqishëm për të ofruar veten nga ajo! Ne kemi qenë skllëvër të mëkatit. Le të kuptojmë foto - kuptimin. (Armstrong HW. What You Should Know About the Passover and Festival of Unleavened Bread. Good News, March 1979)

Deri në çfarë mase duhet të krishterët të prishur mëkatin? Plotësisht, siç mësoi Jezusi, "ti do të jesh i përsosur, ashtu si Ati juaj në qiell është i përsosur" (Mateu 5:48). Majaja simbolikisht mund të jetë një lloj sin (krh 1 Korintasve 5: 7-8). Si mëkat, maja krekos.

Siç shtatë është numri i Perëndisë simbolizon plotësinë, të krishterët janë të ndjekur Pashkën bashkë me shtatë ditëve të të Ndormëve. Kuptimi dhe simbolika nuk është e plotë me vetëm Pashkës. Pashka fotot pranimin e gjakut të Krishtit për faljen e mëkateve të kaluara dhe vdekjes së Jezusit.

A duhet të largohet Krishti simbolike varur në pemën e vdekjes së Tij (cfr Gal 3:13)? Jo Shtatë ditët e të Ndormëve mëposhtme Pashkës ndihmë foto për ne e plotë heqja e mëkatit, nga zbatimi i urdhërimeve - pasi mëkatet e kaluara të janë falur si rezultat i flijimit të Jezuit.

Ditët e foto të Ndormëve jetën dhe punën e Jezusit të ringjallur. Jezusi u ngjiti në fronin e Perëndisë, ku ai është tani në mënyrë aktive në punë në emër tonë si Kryepriifti ynë, na pastruar nga mëkati (Hebrenjve 2: 17-18) na dhënë plotësisht nga fuqia e saj!

Ja disa të asaj që Shkrimeve Hebraike thonë për ditët e të Ndormëve:

¹⁵ Për shtatë ditë do të hani bukë të ndorme. Ditën e parë do të hiqni çdo maja nga shtëpitë tuaja. Sepse ai që ha bukë të mbrujtur, nga dita e parë deri në ditën e shtatë, ai person do të shfaroset nga gjiri i Izraelit. ¹⁶ Ditën e parë do të ketë një mbledhje të shenjtë, dhe ditën e shtatë do të jetë një mbledhje të shenjtë për ju. Asnjë punë do të bëhet mbi ta; por ajo që të gjithë duhet të hani - se vetëm mund të jenë të përgatitur nga

ju.¹⁷ Kështu do ta kremtosh festën e të ndormëve, sepse pikërisht në këtë ditë unë do të ketë dalin radhët tua nga vendi i Egjiptit. Prandaj do ta kremtoni këtë ditë nëpër kohëra si ligj të përhershëm.¹⁸ Gjatë muajit të parë, nga dita e katërmëdhjetë e muajit, në mbrëmje, do të hani bukë të ndorme, deri ditën e njëzetënjëtë të muajit, në mbrëmje.¹⁹ Për shtatë ditë nuk ka maja, do të gjenden në shtëpitë tua, sepse ai që ha diçka të mbrujtur, se i njëjti person do të shfaroset nga asambleja e Izraelit, qoftë ai i huaj apo i lindur në vend.²⁰ Nuk do të hani asgjë të mbrujtur; . në të gjitha banesat tua do të hani bukë të ndorme "" (Eksodi 12: 15-20)

Leviticus 23: 6-8 na mëson në lidhje me atë si të mirë. Dhe Ligji i përtërirë 16:16, tregon se oferta pritët të jepet në ditët e të Ndormëve, Rrëshajëve, dhe rënia ditët e shenjta.

Fillimisht, nuk ka pasur "olokausteve dhe fljimeve" kur Perëndia "nxori nga vendi i Egjiptit" (Jeremia 07:22). Ata janë shtuar për shkak të mosbindjes (Jeremia 7: 21-27) dhe Dhiata e Re është e qartë se ne nuk duhet të kemi olokausteve dhe fljimeve të kafshëve tani (Hebrenjve 9: 11-15).

Si ne hani bukë të ndorme secilën prej ditëve, ne kuptojmë se ne duhet të shmangë mëkatën që është aq e përhapur në botën që na rrethon.

Bërë larg ose mbahen?

Ishin ditët e të Ndormëve bërë larg? Konsiderojnë diçka tjetër që Herbert W. Armstrong ka shkruajtur:

Jo Hequr Me Besëlidhjen e Vjetër

Vëzhgoni se ditët e të Ndormëve janë një periudhë, që ka dy të shtunat e lartë-ditore. Dhe kjo periudhë është themeluar FOREVER - ndërsa Izraelitët ishin ende në Egjipt - para ligjit ceremonial i Moisiut ishte dhënë apo me shkrim - para Perëndisë propozuar edhe besëlidhjen e vjetër! Çfarë ligji i Moisiut, apo besëlidhja e vjetër, nuk ka sjellë apo institut, ata

mund të mos marrë larg! Në përkthim Fenton-së, ajeti 17 është përkthyer: "rrjedhimisht VAZHDONI këtë periudhë si një institucion EVER të qëndrueshme." E gjithë periudha është i përfshirë.

Kjo vetëm duhet të provojë se ditët e shenjta - dhe shtatë ditëve të të Ndormëve - janë të detyrueshme sot dhe përgjithmonë!

Tani, në qoftë se këto tekste të zbatohet për 15, jo 14, si ata me siguri e bëjnë, dhe është këtu provuar përfundimisht, atëherë është Pashka themeluar FOR-EVER? Në të vërtetë ajo është! Por këto tekste mbi referohen në festë dhe nuk Pashkën. Në paragrafin filluar Eksodi 12:21 Pashkës është përsëri referuar, dhe vargu 24 përcakton atë përgjithmonë! ...

Për të vëzhguar Pashkën vetëm, dhe pastaj të dështojnë për të vëzhguar shtatë ditëve të të Ndormëve, do të thotë, në simbolikë, për të pranuar gjakun e Krishtit, dhe për të vazhduar në në mëkat - për të thënë ... se ligji është bërë larg, ne jemi nën hir , që do të thotë licencë, për të vazhduar në mëkat!

Shtatë ditëve të të Ndormëve foto e zbatimi i urdhërimeve, e cila është një tjetër mënyrë për të thënë heqja e mëkatit. (Armstrong HW. What You Should Know About the Passover and Festival of Unleavened Bread. Good News, March 1979)

Të krishterët e hershëm nuk besonte se ditëve të të Ndormëve janë bërë larg. Apostulli Pal miratuar siç duhet mbajtur festën bukë të ndorme (1 Korintasve 5: 7). Ai dhe të tjerët ende shënuar / vëzhguar atë dhe të vënë re atë jashtë të Judesë:

“ Por, ne u nisëm nga Filipi, pas ditëve të të Ndormëve, dhe për pesë ditë i bashkuar ato në Troas, ku qëndruam shtatë ditë. (Veprat 20: 6)

Në qoftë se të krishterët nuk janë mbajtur ditëve të të Ndormëve, Fryma e Shenjtë nuk do të kishte frymëzuar që kjo të regjistrohen si kjo. Por Filipi ishte një qytet Gentile në Maqedoni. Ajo u qeveris nga romakët - duke mbajtur këto ditë nuk ishte i kufizuar në një vend si

Jerusalem. Në të paktën dy vende në Dhiatën e Re, ne shohim se ditët e të Ndormëve ishin të mbahen në zonat johebrenj (1 Korintasve 5: 7, Veprat e Apostujve 20: 6).

Konsideroni gjithashtu deklaratën "Kjo ishte gjatë ditëve të të Ndormëve" në Veprat e Apostujve 12: 3. Që autori xhentile Luka adresuar Librin e Veprave të një tjetër johebrenj (Veprat 1: 1), pse ai do të kemi përmendur këto ditë në qoftë se ata ishin të panjohura për të krishterët johebrenj dhe kishte pushuar së ekzistuari?

Ndoshta duhet të shtohet se kallp shekulli 3rd *Epistula Apostolorum* pretendon Jezui i mësoi dishepujt duhet të mbajë ditëve të të Ndormëve, derisa Ai të kthehet. Ndërsa ne nuk mund të mbështetet në këtë dokument, kjo tregon se disa ishin mbajtur ato ditë në shekullin e 3-të.

Informacion nga jashtë Bibla raporton se Apostujt Paul, John, dhe Philip, së bashku me Polycarp e Smirnës dhe të krishterë të tjerë të hershëm, mbajti ditëve të të Ndormëve (Pionius. Life of Polycarp, Chapter 2).

Pavarësisht nga kjo, Canon 38 i *Këshillit të Laodice* të shekullit të katërt (c. 363-364) Ndalohej vëzhgimin e ditëve të të Ndormëve. Ata që janë në Kishën e Perëndisë nuk mund të pajtohet me shumë dekreteve të këtij Këshilli që shkoi kundër Biblës dhe traditat e hershme të besimtarëve.

Prandaj, të ndryshme Sabbath-roja ka vazhduar për të mbajtur ditët e të Ndormëve më pas (Pritz. Nazarene Jewish Christianity. Magnas, Jerusalem, 1988, p. 35;... Jerome siç citohet në Pritz, pp 58,62,63;. Ephiphanius. The Panarion of Ephiphanius of Salamis: Book II (sects 1-46), Section 1, Chapter 19, 7-9. BRILL, 1987, p. 117-119) dhe në Mesjetë dhe më gjerë (Liechty D. Sabbatarianism in the Sixteenth Century. Andrews University Press, Berrien Springs (MI), 1993, pp. 61-62; Falconer John. A Breife Refutation of John Traskes Judaical and Novel Fantyses, pp. 57-58, cituar në Ball B. Seventh Day Men: Sabbatarians and Sabbatarianism in England and Wales, 1600-1800, 2nd edition. James Clark & Co., 2009, f. 49-50).

Si ne në Continuing Church of God nuk do të pranojë që Këshilli i Laodice folur për kishën e vërtetë të krishterë, ne ende mbajnë ditëve të të Ndormëve. Ne hani disa bukë të ndorme për secilin nga shtatë ditë me radhë, si këshillon Bibla (Eksodi 12:15; 13: 6; 23:15; 34:18). Kjo bukë mund të bëhen prej drithërave të ndryshme / arra-përdorimi i grurit nuk është biblikisht-nevojshme.

(Ajo ndoshta Duhet përmendur që një mund të hajë ushqime të tjera se sa bukë vetëm ndorme gjatë këtij Festë, ajo është vetëm se nuk breads me maja janë për t'u ngrënë. Gjithashtu, ndryshe nga Pashkës, ditën e parë dhe e fundit e të Ndormëve janë ditë, si më javore Sabbath, që nuk është për të punuar.)

Ndërsa disa të doja të allegorize larg shumë pjesë të Biblës, edhe pse ka sigurisht një kuptim shpirtëror në ditët e Shenjta, ka edhe një fizik. Dhe respektimi fizik na ndihmon për të kuptuar më mirë mësimet shpirtërore.

Të ditëve të të Ndormëve ndihmë foto që ne të krishterët janë të përpiqen për të vënë mëkatin dhe hipokrizinë jashtë jetës sonë (krh Mateu 16: 6-12; 23:28; Luka 12: 1). Duke i mbajtur fizikisht, ajo na ndihmon për të mësuar më mirë mësimet shpirtërore që Perëndia qëllim.

4. Rrëshaja: Vërtetën rreth thirrjes suaj dhe dhuratë e pabesueshme e Perëndisë

Shumica e atyre që pohojnë Krishtin dinë diçka në lidhje Rrëshajëve. Shumë e konsiderojnë atë si duhet fillimi i Kishës së Dhiatës së Re.

Pasi Jezusi vdiq, dishepujt e tij u tha për të pritur për të marrë fuqinë e Shpirtit të Shenjtë:

⁴ Dhe, duke u gjendur bashkë me ta, i urdhëroi ata që të mos largoheshin nga Jeruzalemi, por të prisnin premtimin e Atit ", e cila," Ai tha: "Ju keni dëgjuar nga unë, ⁵ sepse Gjoni pagëzoi me ujë, por ju do të pagëzoheni me Frymën e Shenjtë, mbas jo shumë ditësh. " (Vep 1: 4-5)

Pra, ata pritur dhe:

¹ Kur dita e Rrëshajëve erdhi plotësisht, ata ishin të gjithë me një mendje të vetme, në të njëjtin vend (Veprat 2: 1).

Vini re se deklarata thekson se fakti që **dita e Rrëshajëve kishte ardhur plotësisht**. Bibla është duke e bërë të qartë se ngjarjet që pasojnë janë të lidhura direkt me faktin **se dita e Rrëshajëve kishte ardhur plotësisht**. Dhe, kjo ndodhi me dishepujt, sepse ata ishin të gjithë respektuar atë së bashku.

Këtu është ajo që ndodhi më pas:

² Dhe befas erdhi një zë nga qielli, si ajo e një ere që fryn furishëm, dhe e mbushi gjithë shtëpinë ku ata po rrinin. ³ Pastaj atyre u dukën gjuhë, si prej zjarri, dhe zinin vend mbi secilin prej tyre. ⁴ Kështu të gjithë u mbushën me Frymën e Shenjtë dhe filluan të flasin në gjuhë të tjera, ashtu si Fryma e Shenjtë ua jepte të shpreheshin. ...

³⁸ Atëherë Pjetri u tha atyre: 'Pendohuni dhe secili nga ju le të pagëzohet në emër të Jezui Krishtit për faljen e

mëkatet; dhe ju do të merrni dhuratën e Frymës së Shenjtë. ³⁹ Sepse premtimi është për ju dhe për bijtë tuaj dhe për gjithë ata që janë larg, për ata që Zoti, Perëndia ynë, do të thërrasë. "

⁴⁰ Dhe me shumë fjalë të tjera u përbetohej dhe i nxiste, duke thënë: " Shpëtoni veten nga ky brez i çoroditur. " ⁴¹ Dhe ata që e pranuan fjalën e tij me gëzim, u pagëzuan; dhe atë ditë rreth tre mijë veta janë shtuar për ta. ⁴² Ata ishin ngulmues në zbatimin e mësimin të apostujve, në bashkësi, në thyerjen e bukës dhe në lutje. ... ⁴⁷ duke lavdëruar Perëndinë dhe duke gëzuar simpatinë e gjithë popullit. Dhe Zoti i shtonte të përditshme ata që ishin shpëtuar kishës. (Veprat 2: 2-4, 38-42, 47).

Ata morën disa nga të fuqisë së Frymës së Shenjtë. Dhe kjo konsiderohet të jetë fillimi i kishës së krishterë nga katolikët romakë, ortodoks, shumica protestantët, Dëshmitarët e Jehovahit, dhe Kisha e grupeve të Perëndisë. Pra, Fryma e Shenjtë u dha në një kohë të caktuar (të njëjtën kohë se shumë nga Judenjtë vëzhguar Rushajeve) dhe që dishepujt e Jezuit ishin ende respektuar atë.

Kjo nuk ishte një rastësi.

A ka më shumë për të Rrëshajëve?

Shumë nuk e kuptojnë se Rushajeve përfaqësuar më shumë se dhënie e Shpirtit të Shenjtë dhe fillimin e Kishës së Dhiatës së Re.

Duke parë pasazhet në Dhiatën e Vjetër dhe e Re ofron më shumë informacion në lidhje me këtë ditë dhe kuptimin e saj.

Festa e Rrëshajëve është mbajtur nga të krishterët pas fillestar atij, por pa përmendjen e të folurit në gjuhë. Apostulli Pal vazhduar për të

mbajtur dekada Rushajeve pas Rushajeve përmendur në kapitullin e dytë të Librit të Veprave. Vini re çfarë shkroi ai, rreth 56 AD:

⁸ Sepse unë nuk dua t'ju shoh në rrugë; por shpresoj të rri pak kohë me ju, në dashtë Zoti. Por unë do të rri në Efes deri për Rrëshajët (1 Korintasve 16: 8).

Kjo tregon se Pali e dinte kur Rrëshaja ishte, se ai mendonte se Korintasve duhet të dini se kur Rushajeve ishte, dhe se efesianët do të kishte njohur kur ishte Rushajeve. Kështu, ajo me sa duket ishte duke u vëzhguar nga Pali dhe kombeve, në Efes dhe në Korint.

Në një vit, Apostulli Pal gjithashtu dëshironte të jetë në Jeruzalem për Rrëshajët, rreth 60 AD:

¹⁶ Sepse Pali kishte vendosur të lundronte pa u ndalur në Efes, që ai nuk do të duhet të kalojnë kohë në Azi; sepse nxitonte që të jetë në Jeruzalem, nëse është e mundur, në Ditën e Rrëshajëve (Veprat e Apostujve 20:16).

Kështu, të krishterët në Jeruzalem ishin ende respektuar Rushajeve dhe Pali ishte respektuar atë shumë. Përndryshe, nuk do të kishte arsye të dukshme pse Pali donte të jetë në Jeruzalem ditën e Rrëshajëve.

Termi Rushajeve është një term grek që do të thotë 50th. Ky term rrjedh nga të mëposhtmet hebraike përshkrimin e llogaritur nga data:

¹⁵ Dhe ju do të mbështeteni për vete Nga dita pas së shtunës, domethënë nga dita që keni çuar demetin e ofertës së tundur: shtatë të shtuna do të përfundojë. ¹⁶ Numërimi pesëdhjetë ditë deri në ditën pas së shtunës së shtatë (Levitiku 23: 15-16).

Dita e Rrëshajëve ka disa emra, dhe për shkak të kësaj, disa kanë qenë të hutuar në lidhje me të. Emrat e saj të tjera biblike përfshijnë: festën e të vjelave, në festat e javëve dhe ditën e prodhimit të parë.

Traditat hebraike dhe kur është e Rushajeve?

Singing shoqëruar shpesh festivalet e shenjtë të Perëndisë, e cila ka filluar në muzg:

²⁹ Ju do të ketë një këngë si natën kur një festival i shenjtë është mbajtur, dhe gëzim në zemër, ashtu si ai që shkon me një flaut, për të ardhur në malin e Zotit, në kështjellën e Izraelit.(Isaia 30:29)

Hebrenjtë moderne kanë tendencë për të thirrur Rushajeve me termin *Shavuot*.

Disa kanë qenë të hutuar kur Rushajeve është. Shumë judenj nuk e mbani atë në të njëjtën ditë që Continuing Church of God e mban atë.

Saducenjtë hebrenj thanë saktë "se Rushajeve do të binte gjithmonë të dielën," megjithatë "[i] n post-Talmudike dhe letërsia geonic ... Rushajeve bie më 6 Siwan" (Pineles, "Darkeh shel Torah", p. 212, Vienna, 1861; Pentecost. Jewish Encyclopedia of 1906). Data e shumë hebrenj tani përdorin (e cila është në post-Talmudike literaturës e cila u vënë së bashku pas Dhiatën e Vjetër dhe nuk është Shkrimi), është një ndryshim më vonë dhe jo data biblike. Ne në Continuing Church of God vëzhguar metodën biblik.

Vini re gjithashtu në vijim nga ish-Kryerabini Lord Sacks:

Dhe farisenjtë, të cilët besonin në Ligjin gojore si dhe atë të shënuar kuptuar "e shtunë" do të thotë, këtu, ditën e parë të Pesah (15 Nisan). Saducenjtë, të cilët besonin vetëm në ligjit të shkruar, mori tekstin fjalë për fjalë. Një ditë pas së shtunës është e diel. Kështu numërimi gjithmonë fillon në një të dielën, dhe Shavuot, pesëdhjetë ditë më vonë, gjithashtu gjithmonë bie në një e diel. (Sacks L. Judaism: A Thought for Shavuot Arutz Sheva, June 3, 2014.)

Të krishterët duhet të kujtojmë se Jezusi i dënoi farisenjtë për duke u mbështetur shumë në ligjin gojore mbi ligjit të shkruar (Marku 7: 5-13). Jezusi u tha atyre se ata ishin "duke e bërë fjalën e Perëndisë të nuk

ka me traditën tuaj, që ju e keni trashëguar. Dhe shumë gjëra të tilla që ju bëni" (Marku 7:13).

Dhe, siç tregohet më poshtë, Rushajeve referohet kohës së numërimit pesëdhjetë si të lidhur me prodhimet e para:

¹⁶ Numërimi pesëdhjetë ditë deri në ditën pas së shtunës së shtatë; atëherë ju do të ofrojë një blitim të ri ushqimor për Zotin. ¹⁷ Do të çoni në banesat tuaja dy bukë për një ofertë të tundur prej dy të dhjeta të efës. Ata do të jenë nga maja e miellit; ato do të jenë pjekur me maja. Ata janë fryti i parë ndaj Zotit (Levitiku 23: 16-17).

Kur ju të numëroni pesëdhjetë ditë deri në ditën pas së shtunës së shtatë, ju gjeni se Rushajeve është gjithmonë për të ardhur në një të dielën. Rushajeve shkon nga perëndimi i diellit e shtuna deri në muzg të dielën. Ireneu, të cilët pohuan se kanë takuar Polycarp i Smirnës shkroi se apostujt mbajtur Rushajeve në një të dielën (Fragments of Irenaeus, 7).

Fryti i Parë

Përdorimi i termit "prodhimet e para", sugjeron një korrave të dytë. Dhe në fakt, edhe kjo është vënë në dukje në Dhiatën e Vjetër:

¹⁶ ... Festa e korrjes, të prodhimit të hershëm të punës që ke mbjellë në ara; ¹⁷ dhe festën e të vjelave në fund të vitit, kur të keni vjelur prodhimet e mundimet tuaja nga fusha (Eksodi 23: 16-17).

²⁶ Gjithashtu në ditën e së prodhimit të parë, kur ju sjellë një blitim të ri ushqimor për Zotin në festën tuaj të javëve, do bëni një mbledhje të shenjtë (Numrat 28:26).

Ndërsa disa komentues protestante referohen ofertës së tundur demetin si festën e prodhimit të parë (p.sh. Radmacher E.D. ed. The Nelson Study Bible. Thomas Nelson Publishers, Nashville, 1997, p.

213), Ky është një term i gabuar. Ndërsa "një duajt e fryteve të para" është ofruar më pas (Levitiku 23: 10-11), siç tregohet më lart, Bibla i referohet në festat e javëve, si në kohën e prodhimit të parë (jo thjesht një demet).

Si na ndihmon ideja e prodhimit të parë të kuptojmë këtë ditë?

Festa e Rrëshajëve ose Festa e Prodhimit të Parë (Eksodi 34:22) na kujton se Perëndia tani po thërret vetëm një korrje të vogël shpirtërore "fryti i parë," ndërsa Dita e Fundit e Madhe po vjen, e cila piktron një korrje më të madhe më vonë. Korrja e Pranverës, në shumicën e zonave, është shumë më e vogël se korrja më e madhe e Vjeshtës, dhe kjo është në përputhje me planin e Perëndisë për shpëtimin e njerëzimit.

Por ajo që për Jezusin? A nuk ishte ai një lloj i prodhimit të parë?

Po, Ai sigurisht ishte. Paul vëren:

²⁰ Por tashti Krishti u ringjall prej së vdekurish, dhe është fryti i parë i atyre që kanë fjetur. ²¹ Sepse, ashtu si erdhi vdekja, nga njeriu gjithashtu erdhi dhe ringjallja e të vdekurve. ²² Sepse, ashtu sikur të gjithë vdesin në Adamin, kështu në Krishtin të gjithë do të ngjallën. ²³ Por secili sipas radhës së vet: Krishti, fryti i parë, pas kësaj, ata që janë të Krishtit, në ardhjen e tij. (1 Korintasve 15: 20-23).

Krishti është përmbushja e blatimit të tundur përpara duajve në Levitiku 23: 10-11. Ai është duajt e fryteve të para. Ai gjithashtu e përmbushi këtë rol kur u ngjit në qiell të dielën (oferta e demetit ishte e dielën), pasi u ringjall (Gjoni 20: 1,17). Por as ai, as pasuesit e Tij të vërtetë vërejtur atë që tani quhet Pashkë.

Gjithashtu, James thekson se Jezusi na nxori që të jetë edhe një lloj fryti i parë:

¹⁸ vullnetin e tij Ai na nxori me anë të fjalës të së vërtetës, që ne të mund të jetë një lloj i prodhimet e para të krijesave të Tij (Jakobi 1:18).

Kështu, ndërsa Jezusi ishte fryti i parë origjinal për të përfaqësuar flijimin demetin valë, të krishterët e vërtetë janë një lloj ofertash, përfaqësuar nga Ditën e Rrëshajëve. "Fryti i parë" do të thotë se vetëm disa do të jetë pjesë e të korrave në këtë moshë (krh Luka 12:32; Romakëve 9:27, 11: 5) - por ata gjithashtu nënkuptojnë se do të ketë një korrjes madhe - një koha kur të gjithë ata që kurrë nuk ka pasur një mundësi për shpëtimin e më vonë do të ketë një mundësi të vërtetë dhe reale.

Vini re se çfarë Peter deklaroi në Rrëshajëve:

²⁹ "Vëllezër, më lejoni të flas lirshëm me ty e Davidin patriark që ai vdiq dhe u varros; dhe varri i tij është ndër ne deri ditën e sotme. ³⁰ Prandaj, duke qenë profet, e dinte se Perëndia i kishte premtuar me betim se nga fryti i belit të tij, sipas mishit, do të ngjallet Krishti për t'u ulur mbi fronin e tij, ³¹ që ai, duke parashikuar këtë, foli për ringjalljen e Krishtit, se shpirti i tij nuk do të lihej në Hades , nuk e ka parë mishi i tij korrupsioni. ³² këtë Jezus, Perëndia e ka ringjallur, nga të cilat të gjithë ne jemi dëshmitarë. ³³ Ai, pra duke qenë i ngritur në të djathtë të Perëndisë dhe duke marrë nga Ati premtimin e Frymës së Shenjtë, ka përhapur atë . që ju tani shihni dhe dëgjoni (Veprat 2: 29-33)

Vini re se Pjetri, në Rrëshajëve, referuar Jezusit si fruta dhe se Ai u ringjall. Rushajeve tregon se Perëndia i bekon këtë korrat e vogël duke i dhënë Shpirtin e Tij të Shenjtë në mënyrë që ne mund të tejkalohen, të bëjë punën e tij dhe të rritet shpirtërisht, edhe pse jetojnë në "kjo kohë e mbrapshtë" (Galatasve 1: 4)

Por Jezusi nuk ishte vetëm të parat fruta, Ai ishte gjithashtu i parëlinduri në mes të shumë vëllezërve:

²⁹ Sepse ata që ai njohur që më parë, edhe i ka paracaktuar që të jenë të ngjashëm me shëmbëlltyrën e Birit të tij, kështu që ai të jetë i parëlinduri në mes të shumë vëllezërve (Romakëve 8:29).

Meqë Jezui është i parëlinduri, kjo sigurisht nënkupton se nuk do të bëhen të tjerët që janë të jenë si Ai. Kështu, duke u bërë si Jezu Krishti është gjithashtu pjesë e mesazhit e Rrëshajëve. Sigurisht ideja për t'u bërë si Krishti është mësuar në të gjithë Biblën dhe nuk është i kufizuar në Rrëshajëve. Vini re çfarë Gjon shkroi:

² ... ne do të jetë si Ai (1 Gjonit 3: 2).

Për shkak se ajo është një mbledhje të shenjtë, ajo është e re e ngjashme me një shtunës javore, por me ofertat (Ligji i përtërirë 16:16). Në Dhiatën e Vjetër, në festat e javëve, përfshirë fryti i parë, ishte mbajtur 50 ditë pas së shtunës pas Pashkës.

Pas vdekjes së Krishtit, apostujt u mbledhën në atë datë. Dhe në atë datë, Fryma e Shenjtë u derdh për të siguruar të krishterët hyrë Perëndisë si një lloj i prodhimit të parë. Jezusi ishte i pari i këtyre fryteve të para dhe të krishterëve të cilët janë quajtur në këtë moshë janë gjithashtu të jetë fryti i parë siç është Ai (ata i quajtur më vonë janë gjithashtu të jetë si Jezusi, por thjesht nuk do të jetë fryti i parë).

Mund Ditët e Shenjta të mbahet jashtë e Jeruzalemit?

Disa kanë treguar se ditët biblike Shenjtë nuk mund të mbahen tani si ata do të kërkojnë që të gjithë do të shkojë në Jeruzalem.

Por kjo nuk ishte rasti historikisht, edhe me Jezusin.

Në drejtim të fillimit të shërbesës së tij, ndërsa në Nazaret, Jezusi foli mbi "ditën e javës" (Lluka 4:16). Rushajeve është quajtur edhe festën e Javëve / shtuna (Ligji i përtërirë 16: 10,16). Që do të thotë Lluka shumësi mund të konfirmohet duke shikuar në afat aktuale greke. Fjala aktual (grupim jo Strong-së e fjalë të tilla si) për të shtunat, σαββάτων, është

në shumës (σαββάτω, si në Luka 14: 1, është njëjës). Pasazhi është përkthyer fjalë për fjalë si më poshtë:

¹⁶ Pastaj erdhi në Nazaret, ku ishte rritur. Dhe sipas zakonis të vet, ai hyri në ditët e javës, në sinagogë dhe u ngrit për të lexuar. (Luka 4:16, Green)

Pra, kjo ndihmon tregojnë që një mund të mbajë një ditë e shenjtë, siç bëri Jezusi, në një vend tjetër përveç Jeruzalem. Ai gjithashtu duket se ndoshta të mbajtur një ditë tjetër të shenjtë në Galile, në Luka 6: 1-2 (Green JP, Sr. Interlinear Greek-English New Testament, third edition. Baker Books, 2002.).

Ndoshta duhet të përmendet se, kur gruaja samaritane tregoi se adhurimi ndoshta duhet të kufizohet në zonën e Jerusalemit (Gjoni 4:19), Jezusi tha se nuk ishte një adhurimi kufizim Jerusalemit:

. ²¹ Jezusi i tha: "O grua, më beso: vjen ora që as mbi këtë mal as në Jeruzalem nuk do të adhuroni Atin ²² Ju adhuroni atë që s'e njihni; ne e dimë se çfarë ne adhurojmë, sepse shpëtimi është . i judenjve ²³ Por vjen ora, madje ka ardhur, që adhuruesit e vërtetë ta adhurojnë Atin në frymë dhe në të vërtetën,. sepse Ati po kërkon të tilla për ta adhuruar Atë ²⁴ Perëndia është frymë, dhe ata që e adhurojnë duhet t'a adhurojnë në frymë dhe në të vërtetën. " (John 4: 21-24)

Dhiata e Re në mënyrë të qartë tregon se Dita e Shenjtë apo adhurimi tjetër nuk është i kufizuar në Jeruzalem (shih edhe Mateu 10:23; 23:24).

Duhet të theksohet se kishat greko-romake gjithashtu pranojnë se Rushajeve, nganjëherë referuar si festat e javëve (Levitiku 23: 15-16) apo dita e prodhimit të parë (numri 28:26) në Dhiatën e Vjetër, kishte rëndësi të krishterë . Dhe ata nuk e kufizojnë zbatimin e saj në një qytet.

Konsideroni gjithashtu se ideja e të krishterëve duke u fryteve të para është konfirmuar në Dhiatën e Re (Jakobi 1:18). Në Izraelin e lashtë, ka pasur një korryes vogël në pranverë dhe të korrave të mëdha në vjeshtë. Dita e Shenjtë e Rrëshajëve në pranverë, kur kuptohet siç duhet, ndihmon foto se Perëndia është vetëm duke bërë thirrje disa tani për

shpëtimin (Gjoni 6:44; 1 Korintasve 1:26; Romakëve 11:15) me një korrije më e madhe që vjen më vonë (Gjoni 7: 37-38).

Shumë kisha greko-romake të vëzhguar disa versione të Rrëshajëve. Megjithatë, pjesërisht për shkak se ata nuk e respektojnë disa ditë të tjera biblike shenjta, ata nuk arrijnë të kuptojnë pse Perëndia është vetëm duke bërë thirrje disa tani, dhe se Ai ka një plan për të ofruar të gjithë shpëtimin (Luka 3: 6; Isaia 52:10). "Mëshira triumfon mbi gjykimin" (Jakobi 2:13).

5. Festa e Borive: Kthimi i Krishtit dhe ngjarjet që çuan në të

Shumica e kishave e greko-romake nuk i mbajnë ditët e shenjta biblike që zakonisht ndodhin në vjeshtë. Megjithatë, këto ditë Shenjtë portretizojnë shumë ngjarje të rëndësishëm në planin e Perëndisë.

Festa e bori jo vetëm fotot ardhjen e Krishtit për të ringjallë prodhimet e para nga të vdekurit, ajo gjithashtu fotot kohën e tmerrshme të shkatërrimit vetëm përpara dhe ndërhyrjen e Jezu Krishtit për të shpëtuar të gjallin nga asgjësimi total dhe për të vendosur Mbretërinë e Perëndisë në toka.

Le të kuptojnë se si kjo festival përshtatet në planin e madh të Perëndisë mjeshtri.

Mendoni se ekziston një hendek i madh kohor midis Ditën e Rrëshajëve dhe në festën e borive. Meqenëse kisha e Dhiatës së Re filloi në Rrëshajë dhe në thelb mbaron kur Jezusi kthehet në tingullin e borisë së fundit (1 Korintasve 15: 51-57), në një kuptim periudhën kohore mes Rrëshajëve dhe festën e bori mund të konsiderohet si përfaqësues moshën e kishës .

Dita e katërt e Shenjtë, festa e borive, është vërejtur në "muajin e shtatë, *ditën* e parë të muajit" (Levitiku 23: 23-25).

Numri shtatë në planin e Perëndisë nënkupton përfundimin dhe përsosmëri. Muaji i shtatë i kalendarit të Perëndisë (ndodh në shtator dhe / ose tetor) përmban katër festivale finale, picturing përfundimin e planit të madh të Perëndisë mjeshtër për ne. Festivali që bie në ditën e parë të këtij muaji shënon fillimin e ngjarjeve të fundit në planin e Perëndisë.

Kjo është një tjetër shtunë vjetore pushimi nga puna e dikujt të rregullt, dhe kjo ishte të jetë një kremtim festiv të njoftuar me buri (Levitiku 23: 24-25). Ajo është gjithashtu një kohë për të mësuar mënyra e Perëndisë (Nehemia 8: 2-3; cfr Ezra 3: 1-7). Pjesa më e madhe e asaj që ka

ndodhur për të bijve të Izraelit ishte shkruar për tanë "shembuj, dhe janë shkruar për paralajmërimin tonë, mbi të cilët kanë ardhur në mbarim të shekujve" (1 Korintasve 10:11).

Ekziston një kuptim i madh simbolik i lidhur me fryerjen e këtyre boritë, veçanërisht në lidhje me kohët e fundit në të cilat ne jetojmë.

Duhet të theksohet se emri modern hebre për këtë datë, Rosh Hashanah, nuk është biblike as origjinale për hebrejtë. Kjo ishte diçka që ata miratuan shekuj pas Perëndia ua dha atyre dhe pasi Dhiata e Vjetër është shkruar (Kramer, Amy J. Rosh Hashana Origins. Copyright © 1998-1999 Everything Jewish, Inc.).

Bibla na mëson se boritë u ranë për të njoftuar festat e Zotit, si edhe për të thirrur njerëzit për t'u mbledhur (Numrat 10:1-3, 10).

Libri i Jetës

Interesante, dijetarët hebrej kanë lidhur festën me buri në me "librin e jetës" (Peltz M, Rabbi. What is in a Rosh Hashanah greeting? Haaretz, September 17, 2012). Pse është ajo e interesit?

E pra, Bibla mëson se ata që janë të shënuara në "librin e jetës" (Filipianëve 4: 3; Zbulesa 3: 5) do të ringjallen (Hebrejve 12: 22-23). Kur? Në borinë e shtatë dhe të fundit::

⁵¹ Ja, unë po ju them një të fshehtë: të gjithë nuk do të vdesim, por të gjithë do të shndërrohemi - ⁵² në një moment, sa hap e mbyll sytë, në tingullin e burisë së fundit. Për do të bjerë buria, të vdekurit do të ringjallen të paprishshëm, dhe ne do të shndërrohemi. ⁵³ Sepse ky trup që prishet duhet të veshë mosprishjen, edhe ky i vdekshëm të veshë pavdekësinë. (1 Korintasve 15: 51-53)

Libri i Zbulesës në mënyrë të qartë na mëson se shtatë bori do të bien (8:2), dënimi vjen mbi ata që nuk janë të mbrojtur nga Perëndia (9: 4), dhe pastaj mbretëria dhe gjykimi i Perëndisë do të vijë (11: 15-18). Më në fund ai mëson se ata emrat e të cilëve nuk janë shkruar në librin e jetës do të përjetojnë vdekjen e dytë (Zbulesa 20: 14-15).

Bori Shpërthimet

Mendoni se Bibla tregon se gjatë historisë së Izraelit, i cili u ndërprerë rëndë me konfliktet dhe rebelim, bori vazhdoi të përdoret si pajisje paralajmëruese, për thirrje për të armëve apo si preludes mesazheve të rëndësishme - gjithmonë për të shënuar një ngjarje e importit të jashtëzakonshme për të gjithë komb.

Perëndia përdorur edhe profetët, mes tyre Isaia, Ezekieli, Osea Joeli dhe për të paralajmëruar Izraelin në lidhje me ndëshkimet Ai do të lëshojë mbi ta për rebelimin e tyre të vazhdueshme ndaj ligjeve të Tij. Këta profetë do të përdorin zërin e tyre si bori për të gjënim paralajmërimet e tyre për popullin e Perëndisë.

¹ Bërtit sa të mundësh, mos u kurse; Ngrije zërin tënd si një bori; Tregoj popullit tim shkeljet e tij dhe shtëpisë së Jakobit mëkatet e tij. (Isaiah 58: 1)

Ne në Continuing Church of God, janë duke punuar për të bërë këtë sot. Ne guxim të them të mëkateve të shoqërisë dhe se si ngjarjet botërore janë të përafritit me profeci kuptohet siç duhet - të cilat ne gjithashtu përpiqemi për të shpjeguar.

Por do të ketë edhe shpërthime literale borisë vijnë në të ardhmen, si Libri i Zbulesës na mëson (Zbulesa 8: 1-13, 9: 1-18). Por shumica nuk do të marrin parasysh këto paralajmërimet.

Shumë prej tyre bien në Librin e Zbulesës, dhe shumë prej tyre do të binin në Festën e Borive (Levitiku 23:24) - shpresojmë se shumë mund të shihni lidhjen.

Por i fryhet më e rëndësishme, në një kuptim, mund të jetë i fundit, ai i shtatë. Këtu është ajo që Zbulesa mëson për këtë:

¹⁵ Pastaj engjëlli i shtatë i ra borisë; dhe u bënë zëra të mëdhenj në qiell, duke thënë: "Mbretëritë e botës u bënë *mbretëri të Zotit* tonë dhe të Krishtit të tij, dhe ai do të mbretërojë gjithnjë, përjetë!" ¹⁶ Atëherë të njëzet e katër pleqtë që rrinin

përpara Perëndisë mbi fronet e tyre ranë përmbys mbi fytyrat e veta dhe adhuruan Perëndinë,¹⁷ duke thënë: "Ne të të kremtojmë, o Zot, Perëndi i Plotfuqishmi, Ai që është dhe që ishte dhe që është për të ardhur, sepse ju keni marrë fuqinë tënde të madhe dhe mbretëroi.¹⁸ kombet ishin zemëruar, por zemërimi yt ka ardhur, dhe kohën e të vdekurve, që ata duhet të gjykojnë, dhe se ju duhet të shpërblejë shërbëtorët e tu, profetëve dhe shenjtorëve, dhe atyre që frikë nga emri yt, të vogla dhe të mëdha, dhe duhet të shkatërrojë ata që shkatërrojnë tokën.

"¹⁹ Atëherë tempulli i Perëndisë u hap në qiell, dhe arka e besëlidhjes së tij është parë në tempullin e tij. Dhe pati vetëtima, zhurmat, bubullima, tërmet, dhe një rebesh i fortë breshëri. (Zbulesa 11: 15-19)

Festa e bori fotot fryn e ardhshëm të boritë dhe realitetin që Jezusi do të vijë dhe të vendosur Mbretërinë e Perëndisë në tokë. Lajmi i mirë i vjen mbretëria e Perëndisë është një pjesë e madhe e asaj që Jezusi dëshiron shërbëtorët e Tij të shpallur tani (Mateu 24:14; 28: 19-20), dhe atëherë do të vijë fundi (Mateu 24:14). Festa e pikave borive të fitores së Krishtit mbi këtë botë.

Historianët greko-romake, të tilla si Jerome dhe Epifani (Catholica Omnia Tabulinum De Ecclesiae Patribus Doctoribusque Materia Migne JP Argumentum Patrologia Latina Volumen MPL025 Ab Columna ad Culumnam 1415 - 1542A, p. 922, 930 dhe Epifani (Ephiphanius. The Panarion of Ephiphanius of Salamis: Book II (sects 1-46) Section 1, Chapter 19, 7-9. Frank Williams, editor. Publisher BRILL, 1987, p. 117-119), shënuar se 'krishterët Nazarene' ka vazhduar për të mbajtur Fall Ditët e Shenjta në shekujt e katërt dhe të pestë. Ata janë mbajtur edhe nga të krishterët besnikë në Jeruzalem, që pretendonin ndërtesën origjinale krishterë në Jerusalem në shekullin e katërt, derisa ata u ndaluan nga autoritetet Imperial (Pixner B. Church of the Apostles Found on Mt. Zion. Biblical Archaeology Review, May/June 1990: 16-35,60).

Antisemiti John Chrysostom u përpoq në mënyrë specifike të ndalonte njerëzit nga mbajtja e Festës së Borive në fund të shekullit të katërt (John Chrysostom. Homily I Against the Jews I:5;VI:5;VII:2). Megjithatë,

ata që përpiqen të jenë besnikë vazhduan ta bëjnë këtë gjatë gjithë historisë. Continuing Church of God e bën këtë tani.

6. Dita e Shlyerjes: Satani Dëbohet

Rënia tjetër ditë e shenjtë është Dita e Shlyerjes:

²⁶ Pastaj Zoti i foli akoma Moisiut, duke i thënë: ²⁷ "Edhe dita e dhjetë e këtij muaji të shtatë do të jetë Dita e Shlyerjes. Do të jetë një mbledhje e shenjtë për ju; do të përulni shpirtrat tuaj dhe do t'i ofroni Zotit një fljirim të bërë me zjarr. ²⁸ Dhe nuk do të bëni asnjë punë në të njëjtën ditë, sepse është dita e shlyerjes së mëkateve, për të bërë shlyerjen për ju përpara Zotit, Perëndisë tënd. ²⁹ sepse çdo njeri që nuk përulet në shpirtin e po atë ditë do të jetë shfaroset nga populli i tij ³⁰ Dhe çdo person që bën ndonjë punë atë ditë, atë person do të shkatërroj në mes të popullit të tij ³¹ nuk do të kryeni asnjë punë,.. do të jetë një ligj i përjetshëm për të gjithë brezat tuaj në të gjitha tuaj . banesat ³² do të jetë për ju një e shtunë pushimi dhe ju do të përulni shpirtrat tuaj; ditën e nëntë të muajit, nga mbrëmja deri në mbrëmjen vijuese, do të kremtoni të shtunën tuaj " (Levitiku 23: 26-32).

⁷ Ditën e dhjetë të këtij muaji të shtatë do të keni një mbledhje të shenjtë. Do të përulni shpirtrat tuaj; nuk do të bëni asnjë punë. (numrat 29: 7)

Agjërimi është historikisht kryesisht si fraza "të përulni shpirtrat tuaj" është interpretuar nga çifute dhe Kisha e komuniteteve të Perëndisë (kjo vërtetohet edhe nga pasazhe të tilla si Psalmi 35:13; 69:10 dhe Isaia 58: 5) do të thotë agjërimi, nëse njëri është disi i sëmurë, dhe kështu është i përulur tashmë. Mbrëmje për mbrëmje do të thotë nga përditimi i diellit deri në përditimi të diellit.

Dhiata e Re vetë e quan Dita e Shlyerjes, "Fast" (Veprat e Apostujve 27: 9), e cila jo vetëm që tregon se Apostulli Pal ishte duke e mbajtur atë (të cilën ai do të jetë për deklaratat në Veprat e Apostujve 21: 18-24; 28:17), por që greko-quajtur Teofil (të krishterë të cilat Libri i Veprave ishte drejtuar për në Veprat 1: 1), gjithashtu duhet të ketë qenë ose një term tjetër do të ishin zëvendësuar.

individë të vëmendshëm lidhur me kishat e Perëndisë, do të agjërojnë nga perëndimi i diellit kjo natë deri në perëndim të diellit natën tjetër (në qoftë se ata janë fizikisht të aftë - tajat, fëmijët e vegjël, gratë shtatzëna, dhe të tjerët të ndryshme hidhëruar, nuk pritët të agjërojnë - kjo është në përputhje me praktikat hebrenj në këtë fushë si edhe). Në këtë fast ne do të shkojmë, pa ushqim apo pije.

Kaq të çuditshme, një raport protestante pohon se një arsye të krishterët nuk kanë nevojë për të mbajtur Dita e Shlyerjes është për shkak se nuk ka tempull hebre sot (Cocherell BL. Should The Followers of Christ Fast on the Day of Atonement?). Megjithatë, realiteti biblik është që bijtë e Izraelit respektonin ditën e shlyerjes për shekuj me radhë para se të ishte një tempull dhe realiteti tjetër është se Dhiata e Re tregon se të krishterët tani janë tempulli i Perëndisë (1 Korintasve 3: 16-17).

dy dhi

Në Dhiatën e Vjetër, Dita e Shlyerjes përfshirë një ceremoni ku dhia Azazel është dërguar në drejtim të shkretëtirës (Levitiku 16: 1-10). Të krishterët e pa këtë dërgimin e cjamin Azazel larg si picturing kohën gjatë mijëvjeçarit, kur Satani do të jetë i detyruar për një mijë vjet në humnera (Zbulesa 20: 1-4). Kjo do të thotë se ai nuk do të jetë në gjendje të provokoj dhe të mashtrojnë gjatë asaj kohe. Për shkak të sakrificës së Jezusit, një dhi nuk është sakrifikuar për të vëzhguar këtë ditë (shih Hebrenjve 10: 1-10).

Edhe pse Jezusi ishte pashka jonë, u flijua për ne (1 Korintasve 5: 7-8) dhe ai u vra vetëm një herë (Hebrenjve 9:28), ne gjithashtu shohim një herë tjetër se Pashkës ku Jezusi është vrarë ceremoniale.

Pse?

Shumë kanë spekuluar, por nuk mund të ketë të dhëna së bashku me faktin se kjo sakrificë ndodh para lëshimit e cjamin të dytë.

Pashka origjinal rezultuar vetëm në bijtë e Izraelit u kaloi për mëkatet e tyre. Në këtë moshë, ata që janë të krishterë të vërtetë pretendojnë sakrificën e Jezusit në Pashkën e tij të fundit në tokë për të paguar

dënimin për mëkatet tona. Por të krishterët e vërtetë janë një pakicë e vogël e popullsisë së botës (Luka 12:32; Romakëve 11: 5).

Meqë Bibla e quan Satanin “perëndia i këtij shekulli,” i cili e ka “verbuar” botën (2 Korintasve 4:4), shumica janë verbuar dhe ende nuk janë mbuluar nga flijimi i Jezusit. Megjithatë, kjo do të ndodhë për gati të gjithë ata që do të quhen - qoftë në këtë epokë apo në epokën e ardhshme (Mateu 12:32). Të treguarit e sakrificës ceremonialisht pasi të përfundojë epoka e kishës ndihmon të tregojë se sakrifica e Jezusit nuk ishte vetëm për ata që janë thirrur në epokën e kishës, si plani i Perëndisë përfshin ofruar shpëtimin për të gjithë, dhe të zgjedhin jo vetëm sotme.

Duke treguar sakrificën para çjapit tjetër duke u lëshuar, kjo tregon se Jezusi nuk ishte duke marrë mëkatet e Satanit.

Jezusi mori dënimin e të gjitha qenieve njerëzore. Por kjo nuk vlen për njerëzit deri pas Perëndia na thërret dhe na jep pendim (Gjoni 6:44) dhe kemi ardhur të jemi të gatshëm të pendohejmë dhe kemi ardhur të besojmë. Jo vetëm në Jezusin, por ne besojmë Birin dhe ne besojmë se Ati, që është, ne besojmë se çfarë ata thonë. Gjithashtu, ne provojë atë duke u penduar, duke u pagëzuar, duke u dhënë Frymën e Shenjtë (Veprat 2:38) dhe në të vërtetë duke u përpjekur të jetojmë ashtu siç do të donin Ata që ne të jetojmë (krh 1 Gjonit 2: 6).

Mbajtur gjatë gjithë historisë

Dita e Shlyerjes u mbajt në shekullin e 4-t sipas John Chrysostom, i cili predikoi kundër saj (John Chrysostom. Homily I Against the Jews I:5;VI:5;VII:2).

Kjo mund të shihet edhe në Kanunin 69/70 e *Kanunet e apostolike* siriane pranë kësaj kohe i cili u përpoq për të ndaluar atë (Seaver JE. Persecution of the Jews in the Roman Empire (300-438), Issue 30 of University of Kansas publications: Humanistic studies. University of Kansas Publications, 1952, pp. 34-35).

Një dokument mysliman, datë nga periudha e shekullit të pestë-dhjetë, thotë se Jezusi dhe dishepujt e Tij mbajtur agjërimin në të njëjtat ditë si

Judenjtë. Ajo tregon se Judeo-të krishterët ishin ende duke e mbajtur ditën e shlyerjes ndërsa greko-romakët doli me një 50 ditë Lenten-

Periudha e agjërimit që Jezusi nuk e ka mbajtur (Tomson P. Lambers-Petry L. imazhin e judeo-krishterëve në Lashtë Letërsi hebreje dhe krishterë, Vëllimi 158, 2003, p. 70-72; Stern SM. Quotations from Apocryphal Gospels in 'Abd Al-Jabbar. Journal of Theological Studies, NS. Vol. XVIII, (1) April 1967: 34-57). Raportet nga historianë të tjerë e mbështesin këtë pikëpamje (p.sh. Pines, p. 32-34). Për më tepër, ne shohim raportet historike që ajo ishte ende duke u mbajtur në Transilvani në 16 shekullit (Liechty, p. 61-62).

Radio Church of God e vjetër vëzhgoi Ditën e Shlyerjes (dhe Ditët e tjera të Shenjta) gjatë gjithë shekullit të 20-të. Ne në Continuing Church of God të vazhdojë të respektojë atë sot.

7. Festa e Kasolleve: Një paraqitje e shkurtër e asaj se si duket bota nën Mbretërimin e Krishtit

Pasi Jezusi vdiq për mëkatet tona për të shpënuar njerëzimin, dhe pasi na dërgoi Frymën e Shenjtë dhe zgjodhi një popull për emrin e Tij që të bëhen mbretër dhe priftërinj për të mbretëruar me Të në tokë (Zbulesa 5:10), dhe pas Ardhjes së Tij të Dytë, dhe pasi t'i ketë vendosur më në fund të gjitha mëkatet mbi kokën e Satanit, duke e ndarë atë dhe mëkatet nga prania e Perëndisë dhe e popullit të Tij (duke na bërë më në fund të bashkuar në një me Të, shlyerja), atëherë jemi gati për këtë seri përfundimtare ngjarjesh, fillimin e vendosjes së Mbretërisë Njëmijëvjeçare të Perëndisë në tokë.

Festa e kasolleve fotot bollëk shpirtërore dhe materiale që do të ndodhin gjatë mbretërimit mijëvjeçar të Jezu Krishtit, kur njerëzit do të mbajë ligjet e Perëndisë pa mashtrimeve të Satanit (Zbulesa 20: 1-6). Kjo është në kontrast me atë që po ndodh tani në një botë mashtruar nga Satanai (Zbulesa 12: 9). mashtrimi satanik, i cili do të jetë zhdukur, atëherë (Zbulesa 20: 1-3), është pjesë e arsyeja pse shumica e atyre që pretendojnë krishtërim kanë qenë të mashtruar nga ministrat 'nice' të rreme, si dhe pse shumë prej këtyre ministrave kanë qenë të mashtruar (2 Korintasve 11: 14-15).

Jezusi vetë, kremtuan festën e Kasolleve, dhe gjithashtu mësoi atë për Gjoni 7: 10-26.

Këtu janë disa udhëzime në lidhje me të nga Shkrimet Hebraike:

³³ Pastaj Zoti i foli Moisiut, duke i thënë: ³⁴ "Folu bijve të Izraelit, duke thënë:." Dita e pesëmbëdhjetë e këtij muaji të shtatë do të jetë festa e kasolleve për shtatë ditë, për Zotin ³⁵ Ditën e parë do të jetë një mbledhje të shenjtë. Ti do të bëni asnjë punë të rëndë.

⁴¹ Do ta kremtoni si festë për Zotin shtatë ditë për çdo vit. Ajo do të jetë një ligj i përjetshëm për të gjithë brezat tuaj. Do ta kremtoni muajin e shtatë. ⁴² Do të banoni në kasolle shtatë ditë me radhë. Të gjithë të cilët janë Izraelitë amtare do të banojnë në kasolle, (Levitiku 23: 33-35,41-42)

¹³ "Do të kremtosh festën e Kasolleve shtatë ditë me radhë, ... ¹⁴ Dhe ju do të gëzohesh në festën tënde, ti, biri yt dhe bija jote, shërbëtori yt dhe shërbëtorja jote dhe Leviti, i huaji, jetimi dhe e veja që janë brenda portave të tua. ¹⁵ për shtatë ditë do të kremtoni një festë e shenjtë për Zotin, Perëndinë tënd, në vendin që Zoti ka zgjedhur, sepse Zoti, Perëndia yt, do të bekojë të gjitha të korrat e tua dhe tërë punën e duarve të tua, në mënyrë që ju me siguri gëzohen.

¹⁶ "Tri herë në vit tërë meshkujt do të paraqiten para Zotit, Perëndisë tënd, në vendin që ai ka zgjedhur: në festën e të Ndormëve, në festën të Javëve dhe në festën e Kasolleve, dhe ata nuk do të paraqitet para Zotit duarbosh ¹⁷ secili do të japë nga pjesa e tij, simbas bekimit të Zotit, Perëndisë tuaj, që ai të ka dhënë (Ligji i përtërirë 16: 13-17)..

Perëndia kishte Izraeli i lashtë të banonin në kasolle / Kasolleve ('sukkos' në hebraisht) në shkretëtirë për dekada të tëra para se të hynë në tokën e premtuar. Këto kabinat, në një kuptim, foto se ata ishin vetëm trashëgimtarë të tokës së premtuar. Edhe gjatë Mijëvjeçarit, kur Mbretëria e Perëndisë po sundon mbi kombet vdekshëm, njerëzit vdekshëm do të jetë vetëm trashëgimtarë të Mbretërisë. Ata duhet të kapërcejë dhe të rritet në njohuri dhe urtësi për të trashëgojnë premtimet.

Perëndia thotë i Efraimit (nganjëherë portretizuar një lloj të tërë Izraelin në Shkrimin e Shenjtë) që ata do të "banosh akoma në çadra si në ditët e festës" (Osea 12: 9, Douay-Reims). Izrael, në shkretëtirë, ishte një lloj i të gjithë njerëzve të cilët duhet të kalojnë nëpër sprovat dhe vuajtjet që trashëgojnë premtimet (1 Korintasve 10:11). Ata ishin të huaj, duke pritur për të trashëguar premtimet e Perëndisë.

Ne të krishterët duhet të kuptojnë se ne nuk kemi asnjë qytet të përhershëm në këtë moshë dhe të kërkon për atë që do të vijë (Hebrenjve 13:14). Qëndrimin në banesa të përkohshme gjatë festën e Kasolleve ndihmon të na kujtojnë se. Të krishterët duhet të marrin pjesë në shërbimet e kishës, nëse është e mundur, çdo ditë në festën e kasolleve për të mësuar (Ligji i përtërirë 31: 10-13; Nehemia 8: 17-18)

sakrificat qenie e gjallë, i cili është "shërbimi i arsyeshëm" tonë (Romakëve 12: 1) .

Festa e kasolleve është një kohë për të **gëzohen** (Ligji i Përtërirë 14:26; 16:15). Përdorimi i së dhjetës lidhur (i quajtur zakonisht "dhjetat e dytë") tregon se kjo do të jetë një kohë të bollëkut (Ligji i përtërirë 14: 22-26), por edhe se ministria duhet të marrë kujdesin e në këtë moshë (Ligji i Përtërirë 14: 27). Festa e kasolleve ndihmon foto e kohën e bollëkut mijëvjeçare. Kjo na jep një paraqitje e shkurtër në kohë pas kthimit të Jezusit.

Mijëvjeçari përfaqëson ditën e shtatë të planit 7.000 vjeçar të Perëndisë. Interesante, çdo shtatë vjet, libri i ligjit është urdhëruar që të lexohet në festën e Kasolleve (Ligji i përtërirë 31: 10-13). Kjo ndihmon foto që ligji, duke përfshirë Dhjetë Urdhërimet, do të mbahen në mijëvjeçarin, pasi Bibla tregon se ligji do të mësohet më pas (Isaia 2: 2-3; më shumë mbi urdhërimet mund të gjenden në tonë broshurë *falas nëlinjë dhjetë Urdhërimet*). Ajo është duke jetuar sipas ligjeve të Perëndisë që do të sjellë bekime dhe bollëk gjatë mijëvjeçarit.

Ne të krishterët tani presin në mijëvjeçarin e ardhshëm dhe ndryshimin që ndodh në tingullin e burisë së fundit (1 Korintasve 15:52), e cila është quajtur edhe ringjallja e parë:

⁴ Dhe pashë frone, dhe ata u ulën mbi to, dhe gjykimi është kryer për ta. Pastaj unë pashë shpirtrat e atyre që u ishin prerë kokat për dëshminë e Jezusit dhe për fjalën e Perëndisë, të cilët nuk e kishin adhuruar bishën, dhe as figurën e saj dhe nuk kishin marrë damkë mbi ballin e tyre dhe në duart e tyre. Dhe ata jetuan e mbretëruan me Krishtin për një mijë vjet. (Zbulesa 20: 4)

Bibla tregojnë se pasi Jezusi mbledh Kishën për veten e tij, dhe pasi Ai është ulur mbi fronin e tij, ku ne do të jemi në pushtet me të, ai do të mbledh kombet para Tij dhe thonë të krishterëve:

³⁴ Ejani, të bekuar të Atit tim; merrni në trashëgim mbretërinë
përgatitur për ju që nga krijimi i botës: (Mateu 25:34).

Tani, ata që mbajnë festën e Kasolleve shikojmë përpara për këtë si ajo ndihmon të paraqesë mbretërinë njëmijtë.

Në fillim të shekullit të dytë, Papiasi i Hierapolis tha:

[T]do të ketë një periudhë prej disa mijë vjetësh pas ringjalljes së të vdekurve, dhe që mbretëria e Krishtit do të ngrihet në formë materiale në këtë tokë shumë.

Respektimi i të Kasolleve; është një hije e ardhshëm mbretërinë njëmijtë e Perëndisë që të krishterët besnikë kanë mbajtur që nga kohët e Dhiatës së Re.

Ku mund që të ruhet?

Festa e kasolleve është në thelb një "pelegrinazh" (Psalmi 84: 1-5) periudha, që do të thotë ajo zakonisht përfshin udhëtojnë jashtë e dikujt komunitetit normale. Jesus 'banoi' me njerëzit kur Ai ishte këtu (Si ἐσκήνωσεν fjala greke në Gjoni 1:14 mund të jenë të përkthyer në Gjellbër JP. Interlinear Greek-English New Testament. Baker Books, 1996, 5th printing 2002, p. 282).

Ndërsa disa në mënyrë të gabuar thonë se festa e kasolleve nga e kaluara nëpër kohë e tanishme duhet të mbahen vetëm në Jeruzalem, kjo është gabim. Bijtë e Izraelit nuk ishin në Jeruzalem për shekuj pas komandat për respektimin e saj në Levitiku 23 janë regjistruar, kështu që Jerusalemi nuk ishte një opsion i parë për ta. Bibla tregon se festa e kasolleve mund të mbahet në qytete të tjera se në Jeruzalem (Nehemia 8:15; krh Ligji i Përtërirë 14: 23-24). Gjatë periudhës së dytë të tempullit (530 BC - 70 AD), hebrenjtë shpesh e mbajtur atë diku tjetër (Hayyim Schausse vuri në dukje, "Sukkos ishte një festival i madh edhe jashtë Jerusalemit." Schausse H. The Jewish Festivals: A Guide to Their History and Observance, 1938. Schocken, p. 184).

Ajo gjithashtu mund të jetë me interes të vihet në dukje Polycarp i Smirnës në shekullin e 2te (Life of Polycarp, Kapitulli 19.) dhe disa të tjerë në Azinë e Vogël në fund të shekullit të 4te kremtuan festën e Kasolleve në Azinë e Vogël, nuk Jerusalemi. Kjo është konfirmuar nga burime të tilla si shenjt katolik Jerome (Patrologia Latina Volumen MPL025 Ab

Columna ad Culumnam 1415 - 1542A) dhe hulumtimit të bërë nga kardinali Jean Danieli të 20 të shekullit të th (Danielou, Cardinal Jean-Guenole-Marie. The Theology of Jewish Christianity. Translated by John A. Baker. The Westminster Press, 1964, pp. 343-346).

Një dijetar anti-mijëvjeçar shekullit të nëntëmbëdhjetë i quajtur Giovanni Battista Pagani shkroi në vijim në lidhje me egjiptian Peshkopi Nepos të shekullit të tretë dhe ata që e mbështetën mijëvjeçarit:

... të gjithë ata që mësojnë një mijëvjeçar përshtatur sipas ideve hebraike, duke thënë se gjatë mijëvjeçarit, Ligjin e Moisiut do të rikthehet ... Këto quhen Judaical Millenarians, jo si hebrenjtë, por si ka shpikur dhe mbështeti një mijëvjeçar sipas ... Drejtori autorët e këtij gabimi ishin Nepos, një Bishop Afrikës, kundër të cilit St. Dionis shkroi dy libra e tij në premtimet; dhe Apollinaris, të cilin Shën Epifani ngatërrojme në punën e tij kundër herezive. (Pagani, Giovanni Battista. Published by Charles Dolman, 1855, pp. 252-253)

Ajo duhet të jetë me interes të theksohet se as Bishops Nepos as Apollinaris ishin hebrenj, por u dënuan për të pasur një fe që kishte "hebrenj" besimet. Dhe që Apollinaris quhet një shenjt katolik, ajo duhet të jetë e qartë se udhëheqësit e respektuar jo-hebreje krishtera në fillim të shekullit të tretë në mënyrë të qartë ka mbajtur për idetë që u dënuan nga allegorists. Fakti që ata mbahen të "ligjit të Moisiut" është prova më pas se ata të dy e kuptuan domethënien e dhe mbajtur festën e Kasolleve, por me një theks të krishterë.

Greko-romake peshkop dhe Shën Metodi i Olimpiti në fund të 3rd apo fillim të shekullit të 4th të mësuar se Festa e Tabernakujve ishte urdhëruar dhe se kishte mësim për të krishterët:

Sepse në gjashtë ditë Zoti bëri qiellin dhe tokën, dhe përfundoi tërë botën, dhe pushoi në ditën e shtatë nga të gjitha veprat e tij që kishte bërë, dhe bekoi ditën e shtatë dhe e shenjtëroi, kështu që nga një figurë në shtatë muaj, kur frytet e tokës janë mbledhur në, ne jemi të urdhëruar për të kremtuar festën për Zotin, ... ajo është e urdhëruar që festa e kasolleve tona do të festohet me Zotin ... Sepse ashtu si bijtë e Izraelit, duke pasur la

kufijtë e Egjiptit, për herë të parë erdhi në çadrat, dhe që këtej, ka vendosur përsëri me radhë, erdhën në tokën e premtuar, kështu jemi edhe ne. Sepse edhe unë, duke marrë udhëtimin tim, dhe kur ka dalë nga Egjipti i kësaj jete, arriti i pari në ringjallje, e cila është festa e vërtetë e Kasolleve, dhe nuk ka ngritur tabernakullin tim, stolisur me frytet e vërtetit, në anën dita e parë e ringjalljes, e cila është dita e gjykimit, festojnë me Krishtin në mijëvjeçarin e pjesës tjetër, e cila quhet dita e shtatë, madje edhe të shtunën e vërtetë. (Methodius. Banquet of the Ten Virgins, Discourse 9)

Prifti katolik dhe dijetar Jerome tha se Nazarene krishterët e mbajti atë dhe se ata besonin se ajo vuri në mbretërimin mijëvjeçar të Jezu Krishtit (Patrologia Latina Volumen MPL025 Ab Columna ad Culumnam 1415 - 1542A). Ky mbajtja e Festës së Tabernakujve nga Nazaretasit krishterëve në fund të shekullit të katërt u konfirmua edhe nga katolike dhe ortodokse lindore shenjtor Epifani i Salaminë.

Dallimet krishterë nga izraelitët

Kryesisht në bazë të shkrimeve të Dhiatës së Re, të krishterët kremtojnë festën e Kasolleve pak më ndryshe se sa bijtë e Izraelit vepruan.

Të dhënat tregojnë se festa e kasolleve duket se kanë qenë të mbajtur në Evropë gjatë Mesjetës (Ambassador College Correspondence Course, Lesson 51. "Dhe gruaja iku në shkretëtirë, ku kishte vend të ..." Rev 12: 6. 1968), si dhe në mënyrë të veçantë në Transilvani në 1500 (Liechty, p. 61-62), në vende pa palma. Ka disa prova për të sugjeruar se ajo është mbajtur në Amerikë në 1600 dhe 1700. Ajo u mbajt nga Radio Church of God e vjetër dhe nga Worldwide Church of God në mbarë botën gjatë shekullit të 20-të.

Ne në Continuing Church of God të vazhdojë për të mbajtur atë në vende të botës dhe ne gjithashtu mësojnë se festën e Kasolleve pikave të mbretërimit mijëvjeçar të Jezu Krishtit në mbretërinë e Perëndisë.

Festa e kasolleve është vënë re nga shumë të krishterë moderne në qoftë tenda apo dhoma motel / hotel funksionuar si "çadrat" - banesa të përkohshme - dhe jo vetëm në kasollet palma që bijtë e Izraelit e

përdorur normalisht. Dhiata e Re tregon se të krishterët kanë një banesë të ndryshme (shih Hebrenjve 8: 2; 9: 11-15), i cili është në përputhje me të nuk ka për të personalisht për të ndërtuar një palme-kabinë. Bibla tregon se bijtë e Izraelit mundën të banojnë në çadrat e kryesisht për Eksodi 33: 8 (dhe ndonjëherë tjetër me sa duket i përkohshëm, sipas Ligji i Përtërirë 4: 45-49, shtëpitë), ndërsa ata ishin në shkretëtirë për dyzet vjet dhe se Perëndia konsiderohet ato si "çadrat" për Levitiku 23:43. Të jetosh në tenda apo dhoma motel është një lloj i ngjashëm i banimit të përkohshëm / tabernakullit sot.

Bibla tregon të krishterët nuk duhet të bëjnë sakrifica të kafshëve / ofertat (Hebrenjve 9: 9) si olokaustet që bijtë e Izraelit të përdorura për të siguruar gjatë festën e Kasolleve (Levitiku 23: 36-37). Në vend të kësaj, ne jemi për të ofruar veten si fli të gjallë, i cili është shërbimi ynë i arsyeshëm (Romakëve 12: 1) -të cilat normalisht përfshin rregullisht ndjekin shërbesat kishtarë gjatë festën e kasolleve.

Disa mund të pyesin se pse shërbimet që ndjekin është bërë për të gjitha ditët në festën e Kasolleve, por kjo nuk është e nevojshme për ditët e të Ndormëve. Arsyeja themelore shkrimeve të shenjta është se komanda thotë: "Do të kremtosh festën e Kasolleve shtatë ditë me radhë ... Për shtatë ditë do të kremtoni një festë e shenjtë për Zotin, Perëndinë tënd, në vendin që Zoti ka zgjedhur" (Ligji i përtërirë 16: 13,15) , por që nuk është deklaruar në mënyrë të ngjashme në ditët e të Ndormëve-komandat që ajo thotë se për të ngrënë bukë të ndorme për shtatë ditë në Levitiku 23: 6 dhe Ligji i Përtërirë 16: 3, në krahasim me të kremtosh festën shtatë ditë (ne kemi bërë një "sakrificë" shtatë ditët e të Ndormëve duke ngrënë bukë të ndorme në secilën prej ditëve). Bibla gjithashtu thotë se për të qenë në banesa të përkohshme gjatë festës së Kasolleve (Levitiku 23:42), por nuk e deklarojnë këtë në lidhje me ditët e tjera të Shenjta.

Që nga Satani do të jetë i detyruar për mbretërimin mijëvjeçar (Zbulesa 20: 1-2), do të ketë më pak mashttrim atëherë. Duke shkuar larg për kohën e Festës së Tabernakujve dhe plotësimin e përditshme ndihmon të paraqesë një kohë kur bota do të jetë mjaft e ndryshme se ajo tani është.

"Mbretëria jote!" (Mateu 6:10).

Bibla na mëson se festa e kasolleve do të mbahen në Mijëvjeçarit dhe Perëndia do Përfundimisht 'Tabernacle' me ne

Profecia biblike tregon se festa e kasolleve do të mbahen në mijëvjeçarin:

¹⁶ Dhe do të ndodhë që secili nga të mbijetuarit nga të gjitha kombet që kanë dalë kundër Jeruzalemit do të dalë vit për vit për të adhuruar Mbretin, Zotin e ushtrive, dhe për të kremtuar festën e Kasolleve. ¹⁷ Dhe do të ndodhë që cilado nga familje e dheut nuk do të vijnë në Jeruzalem për të adhuruar Mbretin, Zotin e ushtrive, mbi ta nuk do të ketë shi. ¹⁸ Në qoftë se familja e Egjiptit nuk do të dalë dhe të hyjë në, ata do të kenë asnjë shi; ata do të marrin plagë me të cilën Zoti godet kombet që nuk do të dalin të kremtojnë festën e Kasolleve. ¹⁹ Ky do të jetë ndëshkimi i Egjiptit, dhe ndëshkimi i të gjitha kombeve që nuk do të dalin të kremtojnë festën e Kasolleve (Zakaria 14: 16-19).

Pra, Bibla mëson se Perëndia do të presin të gjithë për të kremtuar festën e Kasolleve në të ardhmen. Edhe komentatorë katolike pranojnë se plani i Perëndisë përfshin festën e Kasolleve. Një koment katolike në pasazhe në Zakaria 14 shtete:

Në kohë të thotë të tilla si i persekutuar para Kishës do të konvertohet, dhe me përkushtim të madh do të festojë festimet, dhe ushtrimit të riteve fetare perëndive të nderit, dhe do të meritojë shpërblime të mëdha. (The Original And True Douay Old Testament Of Anno Domini 1610 Volume 2, p. 824)

Mbretëria e Perëndisë do të zëvendësojë të gjitha mbretëritë e kësaj bote (Zbulesa 11:15), dhe ky festival ndihmon tablo këtë duke ndarë (krh Zbulesa 18: 4; 1 Gjonit 2: 18-19) pelegrinë të krishterë (1 Pjetrit 2: 1-12) nga rutina e tyre të zakonshme.

Mbajtja e Festës së Tabernakujve na jep një paraqitje e shkurtër në këtë moshë të asaj që do të ndodhë në mbretërinë njëmijtë të ardhmen. Gjithashtu, Bibla tregon se më vonë, "tabernakulli i

Perëndisë" do të jetë në tokë ", dhe ai do të banojë me" us (Zbulesa 21: 3).

Mbajtja festën e Kasolleve tani është një shijim paraprak i gjërave që do të vijnë në Mbretërinë e Perëndisë.

8. Dita e Fundit e Madhe: Plani Mahnitës i Perëndisë për Shpëtimin e Njerëzimit

Kjo ditë e tetë, ditën që menjëherë pason shtatë ditët e festës së Kasolleve, Piktura përfundimin e planit të shëlbimit.

"Libri i Jetës" - tipizuar shpëtimi - do të hapet (Revelation 20:12). Kjo është vetëm para qiellit të ri dhe tokës së re (Revelation 21: 1). Çifutët e quajnë këtë festival Shemini 'Azeret, që do të thotë "ditën e tetë të kuvendit" (edhe duke lënë të kuptohet se shtatë ditët e mëparshme të Festës së Tabernakujve ishin ditët e kuvendit).

Këtu është më shumë në ditën e tetë nga Bibla:

³⁴ ... "Dita e pesëmbëdhjetë e këtij muaji të shtatë do të jetë festa e kasolleve për shtatë ditë, për Zotin. ... ³⁶ Ditën e tetë do të keni një mbledhje të shenjtë. ... Kjo është një mbledhje të shenjtë, dhe ju do të bëni asnjë punë të rëndë. (Leviticus 23: 34,36)

Kjo ditë është përmendur shpesh në Kishën e qarqet Zotit si në *Ditën e Fundit e Madhe*, për shkak të asaj që Dhiata e Re thuhet në lidhje me të:

³⁷ Ditën e fundit, në ditën e madhe të festës, Jezusi u çua në këmbë dhe thirri duke thënë: "Nëse dikush ka etje, le të vijë tek unë e të pijë. ³⁸ Ai që beson në mua, siç ka thënë Shkrimi, nga e tij zemra do të burojnë lumenj uji të gjallë. " (John 7: 37-38)

Atëherë Jezusi u mbajtur këtë ditë që vjen menjëherë pas festivalit picturing mijëvjeçarit, dhe i mësonte mbi të.

Pas mijëvjeçarit, çfarë ndodh?

A ringjallje (Revelation 20: 5).

Të vdekurit qëndrojnë para Perëndisë. Kjo nuk do të përfshijë të krishterët e vërtetë sot, pasi ato janë të ringjallen kur Jezusi të kthehet. Ata që janë në këtë ringjallje duhet të jenë ata që vdiqën në injorancën e planit të vërtetë të Zotit

në moshat e kaluara. Kjo është se Dita e Gjykimit Jezusi është përmendur në mënyrë të përsëritur:

⁷ Dhe, si ju shkoni, predikoni duke thënë: "Mbretëria e qiejve u afrua". ... ¹⁴ Dhe kushdo që nuk ju presin dhe nuk i dëgjon fjalët tuaja, duke dalë nga ajo shtëpi ose nga ai qytet, shkundni pluhurin nga këmbët tuaja. ¹⁵ Në të vërtetë po ju them se, ajo do të jetë më shumë tolerancë, vendi i Sodomës dhe i Gomorës ditën e gjyqit se ai qytet! (Matthew 10: 7,14-15)

²³ Dhe ti, Kapernaum, që të kanë ngritur deri në qiell, do të fundosesh deri në ferr; sepse në qoftë se veprat të fuqishme që janë kryer në ty të ishin kryer në Sodomë, do të kishte mbetur deri më sot. ²⁴ Por unë po ju them se do të jetë më shumë tolerancë, vendi i Sodomës, në ditën e gjyqit se për ty. (Matthew 11: 23-24)

Vini re se kjo është më shumë tolerancë në ditën e gjykimit për ata që Perëndia kishte shkatërruar në Sodomës dhe Gomorës (Genesis 19:24) se sa për ata që refuzuan vetëdije Krishtin dhe mesazhin e mbretërisë së Tij.

Jezusi gjithashtu na mësoi se "të gjitha mëkatet do të jetë falur" (Mark 3:28), me përjashtim të 'mëkat i pafalshëm' (Mark 03:29). Ajo është me përmbushjen e ditës së fundit të Madh që të gjithë ata që nuk kanë pasur mundësi për shpëtim të vërtetë do të ketë këtë mundësi, dhe pothuajse të gjithë do ta pranojnë këtë ofertë.

Pothuajse të gjithë njerëzit që kanë jetuar ndonjëherë do të jetë i shpëtuar!

Në shekullin e 2nd, Polycarp i Smirnës thuhet mësuar në lidhje me festën e kasolleve dhe i fundit ditë të madhe (Life of Polycarp, Kapitulli 19).

E vërteta biblike është se, për shkak të dashurisë së Perëndisë, Jezusi erdhi për të vdekur për të gjithë:

¹⁶ Sepse Perëndia e deshi aq botën, sa dha Birin e tij të vetëmlindurin lindur, që kushdo që beson në të të mos humbasë, por të ketë jetë të përjetshme. ¹⁷ Sepse Perëndia nuk

e dërgoi Birin e vet në botë që ta dënojë botën, por që bota të shpëtohet prej tij. (John 3: 16-17)

Kështu bëri Perëndia i dashur të dërguar Birin e Tij për të vdekur për disa të afërm apo të botës?

Protestantët, të cilët shpesh japin kuotën Gjoni 3:16, kanë tendencë për të mësuar se bota mund të shpëtohet, por që pjesa më e madhe që ka jetuar ndonjëherë do të vuajnë në vuajtje përgjithmonë. Ata gjithashtu duket për të dalë që Jezusi erdhi për të vdekur për të gjithë (John 3:17). A është ky lloji i planit të shpëtimit me të cilin do të dilte një Perëndi që është i gjithëdijshëm dhe që është dashuri? A e mbështet Bibla idenë se të gjithë mund të ruhen tani? Nëse jo, është e drejtë kjo?

Meqë Zoti është i gjithëdijshëm dhe i fuqishëm dhe është dashuri (1 John 4: 8,16), do Perëndia e kishte paracaktuar më që ndonjëherë ka jetuar në mundim të përjetshëm?

Jo.

Sigurisht Perëndia është i mençur të mjaftueshme që të ketë një plan që në të vërtetë punon.

Romakëve 9: 14-15 thuhet:

¹⁴ Çfarë të themi, pra? A ka padrejtësi te Perëndia? Sigurisht që jo! ¹⁵ Ai i thotë në fakt Moisiut: " Do të kem mëshirë për atë që të kem mëshirë, dhe do të kem dhembshuri për atë që do të kem dhembshuri. "

Ne e dimë se Perëndia zgjodhi pjesë e Izraelit në Dhiatën e Vjetër, dhe disa të tjerë. Sa është se dashuria qoftë se pjesa tjetër janë të dënuar të torturës së përjetshme?

Perëndia "dëshiron që gjithë njerëzit të shpëtohen dhe t'ia arrijnë njohjes të së vërtetës" (1 Timothy 2: 4). Arsyeja pse jo të gjithë u thirrën në këtë epokë ishte sepse Ai e dinte se shumica nuk do të përgjigjeshin dhe nuk do të qëndronin me të vërtetën deri në fund për t'u shpëtuar (shih Mark 13:13; Luke 8: 5-15). Por kjo nuk do të thotë se ata që nuk u thirrën tani janë të gjithë të prerë dhe të humbur.

Bibla na mëson se shumë janë verbuar qëllimisht në këtë moshë (John 12: 37-40; Isaiah 44:18). Ata që ishin të verbuar në këtë moshë ende të kenë një mundësi (krh John 09:41; Isaiah 42: 16-18). Vini re gjithashtu:

¹⁴ Unë përsëri do të bëj mrekulli në mes të këtij populli ... ²⁴ Edhe këto gjëra që kanë frymë të përdalë do të arrijnë të kenë gjykim dhe ata që janë ankuar do të mësojnë doktrinën e shëndoshë. (Isaiah 29: 14,24)

Nuk ka asnjë anësi me Perëndinë (Romans 2:11). Nuk do të jetë një mundësi për të gjithë si "të gjitha skajet e tokës do të shohin shpëtimin e Perëndisë tonë" (Isaiah 52:10).

Ata nuk janë pjesë e këtij ringjalljes së parë, të quajtur "pjesa tjetër e të vdekurve" (Revelation 20: 5), do të ringjallen pas mijëvjeçarit është e gjatë. Kjo është një ringjallje fizike dhe do të përfshijë ata që mendojnë se shpresa e tyre ka qenë i prerë (Ezekiel 37: 1-14).

Edhe pse ata do të gjykojnë faktore për mëkatin (Revelation 20:12; Romans 3:23; krh 1 Peter 4:17), "triumfet Mercy mbi gjykimin" (James 2:13). Perëndia do të hyjë në gjyq me çdo mish të gjallë (Jeremiah 25:31; Isaiah 3:13) dhe shumë do të përgjigjet (Isaiah 65:24). Edhe pse jo të gjithë do të pranojnë ofertën e tij, dhe kjo nuk është një shans të dytë (ata të cilët me të vërtetë kishte një shans dhe i hedhur poshtë plotësisht Shpirtin e Shenjtë e Perëndisë nuk do të marrë këtë mundësi për t'u falur për Mark 3:29), shumë do të pendohet. Dita e fundit e madhe ndihmon tregojnë këtë.

Konsideroni gjithashtu si vijon:

¹⁹ O Zot, forca ime, kalaja ime dhe streha ime ditën e fatkeqësisë, Johebrenjtë do të vijnë te ti, nga skajet e tokës dhe do të thonë: "Me siguri gënjeshtria Etërit tanë kanë trashëguar, pavlefshmëri dhe gjëra humbje." ²⁰ A do të një njeriu perëndi për veten e tij, të cilat nuk janë perëndi? ²¹ "Prandaj ja, unë këtë radhë do të bëjë që ata të dinë, unë do të bëj që t'u tregoj dorën time dhe fuqinë time; dhe ata do të mësojnë që emri im është Zoti (Jeremiah 16: 19-21).

¹⁷ Dhe atë që mbetet prej tij sajon një perëndi, shëmbëlltyrën e tij të gdhendur. Ai bie përmbys përpara saj, e adhuron, e lut dhe i thotë: "Shpëtomë, sepse ti je perëndia im!" ¹⁸ Ata nuk e njoh, nuk kuptoj; Sepse i kanë zënë sytë e tyre, në mënyrë që ata nuk mund të shohin, dhe zemrat e tyre, në mënyrë që ata nuk mund ta kuptojnë. ... ²² I fshiva, si një re e dendur, shkeljet tuaja, dhe si një re, mëkatet tuaja. Kthehuni tek unë, sepse unë të kam çliruar. (Isaiah 44: 17,18,22)

Edhe ata që pranuan traditat e rreme, duke përfshirë edhe ato që ishin idhujtarë (Isaiah 44: 17-18), do të kenë mundësinë e tyre të parë të vërtetë për shpëtim (Isaiah 44:22). Miliarda të gjithë moshave në Afrikë, Evropë, Azi, Amerikë, dhe ishujt kurrë nuk dëgjuar për Jezusin dhe ungjillin e vërtetë e mbretërisë-dhe Perëndisë njohur që më parë këtë dhe kishte një plan (Romans 11: 2).

Ne në Continuing Church of God pajtohen se "Zoti ynë është Perëndia i shpëtimit" (Psalm 68:20) dhe të mësojnë se Ai ka një plan të shpëtimit që në fakt punon për më shumë se vetëm disa të afërm.

Ka vetëm një emër nën qiell me të cilin njerëzit mund të ruhen (Acts 4:12; shih Isaiah 43:11) dhe se është Jezu Krishti (Acts 04:10; John 3:18). Pasi që shumica e njerëzimit nuk e ka dëgjuar të vërtetën për Jezusin dhe ungjillin e mbretërisë së Perëndisë (për detaje, shih broshurën tonë të lirë ungjillin e mbretërisë së Perëndisë në www.ccog.org), dhe "çdo mish do të shohë shpëtimin e Perëndisë" (Luke 3: 6), do të ketë një mundësi për të gjithë për të arritur shpëtim, as në këtë botë apo botën e ardhshme (krh Matthew 12: 31-32; Luke 13: 29-30).

Epoka e ardhshme mbërrin pas ringjalljes së dytë (si të krishterët e vërtetë në atë kohë janë ngritur në ringjalljen e parë për Revelation 20: 5-6) dhe përfshin kohën e gjykimit të bardhë fron (Revelation 20: 11-12). Isaia (Isaiah 65:20), si dhe romake dhe ortodokse katolike Shën Ireneu (Haereses Adversus, Libri V, kapitulli 34, vargjet 2-3,4) treguar se kjo moshë të veçantë që do të vijë do të jetë rreth njëqind vjet më të gjatë.

Kjo ide u mbajtur ende në mesjetë nga ata që Kisha e Romës persekutuar siç raportohet nga inkuizitor peshkopi Bernard Guidonis (BERNARD GUI: INQUISITOR'S MANUAL, Chapter 5).

Kjo doktrinë u mësoi nga Kisha Radio / botë e Perëndisë në shekullin e 20-të dhe ajo ka mësuar nga Continuing Church of God.

Plani i shpëtimit të Perëndisë

Mbajtja ditët biblike shenjta kujton të krishterët e vërtetë e planit të vërtetë e Perëndisë për shpëtim. Continuing Church of God e kupton se si plani i Perëndisë në lidhje me këtë është hedhur nga respektimi i Festave të Tij (Leviticus 23:37).

Perëndia na mëson qartë se ai nuk dëshiron praktikat pagane përdoren për të adhuruar Atë:

29 Kur Zoti, Perëndia yt, të ketë shfarosur para teje kombet që ju të shkoni për të dëbosh, dhe ti zhvendosë ato dhe të banosh në vendin e tyre, 30 Ruhë se ju nuk janë të biesh në kurth të ndjekin ata, pasi ata janë shkatërruar para teje , dhe që ju të mos informohesh mbi perënditë e tyre, duke thënë: "Si u shërbenin këto kombe perëndive të tyre? edhe unë do të veproj kështu ". 31 Ti nuk do të adhuron Zotin, Perëndinë tuaj, në këtë mënyrë; për çdo neveritshme për Zotin, që ai i urren ata kanë bërë për perënditë e tyre; sepse ata dëgjin edhe bijtë dhe bijat e tyre në zjarr të perëndive të tyre. 32 Çfarëdo që unë po të urdhëroj, të jenë të kujdesshëm për të vëzhguar atë; ju nuk do të shtoni atë dhe as të marrë larg nga ajo. (Deuteronomy 12: 29-32)

Ata që kombinojnë praktikat pagane të adhurimit me ato biblike e errësojnë planin e Perëndisë për shpëtim dhe në përgjithësi nuk e kuptojnë atë.

Dhiata e Re tregon se Apostulli Pal vërejtur ditët biblike shenjta (p.sh. Acts 18:21, 20: 6,16; 27: 9; 1 Corinthians 5: 7-8, 16: 8), si ai e mbajti ligjin dhe zakonet e tij njerez.

Paul specifikë dënuar inkorporuar praktikat pagane me kremtimet biblike (1 Corinthians 10: 20-23). Pali vetë deklaruar pranë fund të jetës së tij, që ai e mbajti të gjitha praktikat hebrenjtë e nevojshme për të mbajtur (Acts 28: 17-19; Acts 21: 18-24) dhe që do të duhej të përfshijë të gjitha ditët e shenjta të renditura në Levitiku 23.

Si rregull, kishat greko-romake nuk e ndiqni këshillën e apostullit Pavël për të imituar atë si ai imitoi Krishtin (1 Corinthians 11: 1), as këshillë apostulli Gjon për të vazhduar të ecin si ai dhe Jezusi eci (1 John 2: 6 , 18-19), pasi ata nuk i mbajnë të gjitha ditët e biblikë shenjta. Gjithashtu, ato kisha normalisht kombinohen praktikat pagane në kalendarët e tyre të adhurimit, të cilat apostujt kundërshtonin (1 Corinthians 10: 20-23; 2 Corinthians 6: 14-18; Jude 3-4, 12; 1 John 2: 6).

Duke mos mbajtur ditët e shenjta të Perëndisë, por zëvendësues në vend të jo-biblike, shumë nuk e kuptojnë se mëkati duhet të jetë me të vërtetë jashtë jetës sonë, se Perëndia është vetëm duke bërë thirrje disa tani, që të gjithë do të kenë një mundësi për shpëtim në këtë moshë apo në mosha që do të vijnë, dhe gati të gjithë ata që kanë jetuar ndonjëherë do të ruhen në të korrat më vonë.

Ditët e shenjtë e Perëndisë nxjerr pjesët e planit të Tij të shpëtimit që shumica e tyre nuk kuptojnë. Kjo është një plan i mrekullueshëm dhe i dashur.

9. Përkthim i gabuar dhe e shtuna

Pse shumica e atyre që pretendoj Jezusin nuk mbajnë Ditët biblike Shenjtë? Përveç ndjenjës anti-çifut, kompromis, injorancës, dhe idetë e gabuara rreth 'traditës,' keqpërkthimet janë një arsye pse shumë prej tyre nuk duken të gatshëm të pranojnë se kanë nevojë të respektojnë festat e Perëndisë.

Nuk janë zakonisht një çift i përkthyer keq / pasazhe keqkuptuar se njerëzit kanë tendencë për pikë si duhet "prova" se ditët biblike shenjata janë bërë larg me të.

Kolosianëve 2: 16-17

Ndoshta, pjesa më e zakonshme e Biblës që është përmendur shpesh si "dëshmi" se e shtuna dhe Ditët biblike shenjata janë bërë larg është Kolosianëve 2: 16-17. Pra, le të shqyrtojmë një përkthim i gabuar lehtë të saj:

¹⁶ Prandaj askush të mos ju gjykojë për ushqime ose pije, ose në lidhje me një festa o hënë të re, o të shtuna, ¹⁷ të cilat janë një hije e gjërave që do të vijnë; por trupi është i Krishtit (Colossians 2: 16-17, Bible).

Përkthimi i mësipërm është i afërt, megjithatë, ajo ka shtuar një fjalë "është" (e cila është arsyeja pse përkthyesit Bible vënë *është* në *italik*) që nuk është në greqishten origjinale.

Një përkthim të vërtetë të fjalëpërfjalshëm do të lënë atë si ajo nuk është në atje. Njoftim të *fortë* numrat e *përputhshmërisë* dhe fjalë të lidhura për vargun 17:

3739. 2076 4639 ... 3588 ... 3195 3588 1161 4983 9999 3588 5547

Të cilat janë një hije e gjërave që do të vijnë; I por Trupi i ... Krishtit.

Duhet të theksohet se 9999 do të thotë se nuk ka pasur asnjë fjalë në tekst biblik-fjala "është" nuk është në këtë shkrim.

Për shkak se të njëjtat tre fjalë të fuqishmit (# 4983, 3588, dhe 5547) janë përdorur katër herë të tjera në Dhiatën e Re dhe në ato herë KJV përkthen ato si "trupin e Krishtit" (Romans 7: 4; 1 Corinthians 10:16; 1 Corinthians 12:27; Ephesians 4:12) - ashtu siç bën edhe NKJV-ja — kështu duhet të kishte bërë edhe KJV-ja.

Prandaj, në qoftë se këto ishin thjesht përkthyes në përputhje me veten e tyre, ata do të kishin përkthyer Kolosianëve 2: 16-17 të shtetit (dhe ka përfshirë kllapa apo presje):

¹⁶ Prandaj asnjë të mos gjykojë ju në të ngrënë e në të pirë, ose në lidhje me një festival apo një respektimit të hënës së re ose të një të shtunë ¹⁷ (për ato gjëra janë një hije e gjërave që do të vijjnë), por trupin e Krishtit.

Ose me fjalë të tjera, nuk e le ata jashtë "trupin e Krishtit" (kishë, Colossians 1:18) Gjyqtari ju në lidhje me Ditët e Shenjta, por në vetvete vetëm Kisha e vërtetë. Kolosianëve 2: 16-17 Nuk është e thënë se ditët e shtuna dhe të shenjtë janë bërë larg.

Edhe në fillim peshkop ortodoks Ambrozi i Milanos e njohur se Kolosianëve 2:17 i referohej "trupin e Krishtit", si ai i shkroi në vijim komentuar këtë ajete:

Le, pra, kërkojnë trupin e Krishtit ... ku qe trupi i Krishtit është, nuk është e vërteta. (Ambrozi i Milanos. Libri II. Në Besimi në Ringjalljen, seksioni 107)

Është e trishtueshme që përkthyesit moderne greke shpesh kanë injoruar atë shprehje për qëllim të vërtetë.

Është interpretim dobët (interpretimit biblik) të mbështetet në një përkthim i gabuar për të pretendojnë se ditët e shenjta janë bërë larg me të.

Galatasve 4: 8-10

Një kundërshtim i përbashkët është për të mbajtur Ditët e Shenjtë është Galatasve 4: 8-10. Disa protestantët kanë tendencë për të përdorur këtë

për të thënë se nuk datat biblike janë të respektohen. Pra, le të shohim se çfarë ato shkrime në të vërtetë mësojnë:

⁸ Por atëherë, me të vërtetë, kur ju nuk e dini Perëndinë, u shërbyet atyre që prej natyre nuk janë perëndi. ⁹ Por tani, pasi njohët Perëndinë, ose më mirë janë të njohur nga Perëndia, si është e mundur që ju të kthehet përsëri te elementet e dobët dhe të varfër, tek të cilët doni përsëri t'u nënshtroheni? ¹⁰ Ju vëzhguar ditë, muaj, stinë dhe vite.

Ka disa probleme me argumentin anti-Holy ditë këtu.

Njëra është se Galatasve ishin johebrenjtë (edhe pse ka pasur me sa duket disa hebrenj adresohen në vargjet e mëvonshme) dhe nuk janë mbajtur Ditët biblike Shenjta para konvertimit.

Plus, nuk ka asnjë mënyrë që Bibla do të thërrasë kërkesat biblike si "elemente të varfër." Pali ishte paralajmëruar në mënyrë të qartë kundër zakoneve pagane si Galatasve kishin "shërbyet atyre që prej natyre nuk janë perëndi."

Një tjetër është se katolikët / protestantët / Eastern ortodokse duhet të marrë parasysh se ata shpesh bëjnë kujdes disa ditë të ndryshme dhe vjet (e diel, Pashkëve, Krishtlindjeve, Vitit të Ri), kështu që ata nuk duhet të respektojnë asgjë, nëse ata mendojnë se nuk ka ditë fetare janë të respektohen.

Galatasve 4: 8-10 nuk është bërë larg me ditët biblike Shenjta, por në vend të kësaj është një paralajmërim kundër kapur për kremtimet jobiblike.

Po në lidhje me ditën e shtatë e shtunë?

Dita e shtatë e shtunë është parë nga festivalet e Perëndisë të renditura në Levitiku 23. Edhe pse kjo është një javore, nuk vjetore ditë e shenjtë, disa komente të shkurtra do të duket të jetë në rregull.

Dita e shtatë e javës, Sabati Biblik, tani quhet shtunën. Edhe pse e diela është treguar në kalendarët caktuara si ditën e shtatë të javës, realiteti

është se e diela është dita e parë e javës. Dhiata e Re tregon qartë se Jezusi (Luke 4:16, 21; 6: 6; 13:10), si dhe Apostujt dhe besimtarët (Acts 13: 13-15, 42-44; 17: 1-4; 18 : 4; Hebrews 4: 9-11) mbajti ditën e shtatë e shtunë.

Shumë pretendojnë se dita e shtatë Sabati nuk është urdhëruar në Dhiatën e Re, kështu që nuk ka nevojë të mbahen sot. Por e vetmja mënyrë për ta bërë këtë pretendim është të mbështetet në mistranslations e Biblës. Nëse dikush shikon në atë që besohet të jetë grek original, Aramaic origjinale, dhe origjinali Latin Vulgate, është e qartë në të gjitha ato gjuhë që dita e shtatë e shtunë është urdhëruar për të krishterët.

Edhe sipas disa përkthimeve katolike dhe protestante të Biblës, i shtati ditën e shtunë tjetër ishte që të mbetet për popullin bindur krishterë të Perëndisë:

⁴ Sepse ai ka folur diku për të shtatën ditë në këtë mënyrë: "Dhe Perëndia u preh të shtatën ditë nga të gjitha veprat e tij"; ⁵ dhe përsëri, në vendin e përmendur më parë, "ata nuk do të hyjnë në prehjen time". ⁶ Prandaj, pasi ajo mbetet që disa të hyjnë në të, dhe ata që më parë ka marrë lajmin e mirë nuk hyjnë për shkak të mosbesimit të tyre, .. ⁹ Prandaj, një pushim i së shtunës ende mbetet për popullin e Perëndisë. ¹⁰ Dhe kushdo që hyn në pushimin e Perëndisë, mbetet nga veprat e veta ashtu si Perëndia nga të tijat. ¹¹ Prandaj, le të përpiqemi të hyjmë në atë prehje, që askush të mos bjerë në atë shëmbull të mosbindjes. (Hebrews 4: 4-6,9-11, NAB)

⁴ Sepse diku ai ka thënë për të shtatën ditë me këto fjalë: "Dhe ditën e shtatë Perëndia u çlodh nga gjithë vepra." ⁵ Dhe përsëri në kalimin më sipër ai thotë: "Ata do të kurrë nuk hyjnë në prehjen time." ⁶ Ajo mbetet që disa do të hyjmë në atë prehje, dhe ata që më parë kishin ungjilli po u predikohet të tyre nuk ka shkuar në, për shkak të mosbindjes së tyre ... ⁹ Mbetet, pra, një e shtunë-pushim për popullin e Perëndisë; ¹⁰ për këdo që hyn edhe pjesa tjetër e Perëndisë prehet nga puna e tij, ashtu si Perëndia nga të tijat. ¹¹ Le të, pra, të bëjë çdo përpjekje për të

hyrë në atë prehje, që askush nuk do të bjerë duke ndjekur shembullin e tyre të mosbindjes (Hebrews 4: 4-6,9-11, NIV)

Dhiata e Re në mënyrë të qartë thekson se të krishterët janë për të mbajtur të shtunën shtatë ditë. Përveç lejuar për rritjen shpirtërore dhe përtëritje personale, e shtuna edhe fotot një kohë që vjen pushimi mijëvjeçare Perëndisë.

Ndërsa shumë nuk e konsiderojnë se dita e shtatë e shtunë është një ditë e shenjtë, Bibla bën (Leviticus 23: 3; Exodus 20: 8; Isaiah 58:13). Dhiata e Re paralajmëron kundër të mos e mbajtur atë (Hebrews 4: 4-11), por shumë arsye rreth me "fjalë boshe" (khs Ephesians 5:26).

Ajo ndoshta duhet gjithashtu të përmendet se pavarësisht mistranslations duke nënkuptuar ndryshe, shekulli i dytë Peshkopi Injaci i Antiokisë nuk e ka zëvendësuar ditën e shtatë e shtunë me të dielën (Thiel B. Injaci dhe së shtunës së shtunës Sentinel, Vëllimi 69 (3):. 18-21 2016 dhe Thiel B. më shumë në Injaci dhe e shtuna e shtuna Sentinel, Volume 70 (2): 15-17., 2017). As dokumenti të lashtë të quajtur *Didahi* (Thiel B. Didahi dhe të shtunën e shtuna Sentinel, Volume 69 (2):. 10, 19-20, 2016).

Për informacion më të dokumentuara mbi historinë e kishës, shikoni broshura *ku është e vërtetë Kisha e krishterë sot?* dhe *Continuing History of the Church of God* në www.ccog.org.

10. Festat ripaketuar Djallëzor

Çfarë për Krishtlindje, Pashkë, dhe ditë të tjera fetare që shumë profesorë të Krishtit të vëzhguar?

A ato vijnë nga Bibla? Nëse jo, ku ata vijnë nga? A ka rëndësi, sipas Biblës, në qoftë se ju mbani ato?

Nuk janë festa të shumta që kisha në botë nënshkruajnë, edhe pse jo të gjithë prej tyre janë miratuar nga të gjithë ata. Gjatë gjithë historisë, disa kisha kanë miratuar disa herë, si dhe dënuar ndonjëherë, këto pushime të njëjta.

Ndërsa është përtej qëllimit të kësaj broshure për të shkuar në të gjitha detajet në lidhje me çdo pushime dhe origjina e tyre, realiteti është se shumë janë ripaketuar ato talentuar si ata shpesh fillimisht ishin të destinuara për të nderuar një pagan zot / perëndeshë para kishat e ndryshme miratuar dhe / ose riemëruar tyre.

Shumë do të jetë i befasuar për të mësuar se teologët greko-romake ndonjëherë kanë dënuar këto festa pagane si dhe të papërshtatshme për të krishterët, pavarësisht nga fakti se kishat e ndryshme greko-romake promovuar ato në shekullin e 21.

Dita e Vitit të Ri Të nderuar Janus (Perëndia i kohës) dhe Strenua (perëndeshën e pastrimit dhe mirëqenien)

Bibla fillon vitin në pranverë (Exodus 12: 2), por ajo që zakonisht quhet Dita e Vitit të Ri është vërejtur në janar 1 st në kalendarët moderne. Në fund të 2-të shekullit të Krishtit, greko-romake teologu Tertuliani dënoi ata që pohonin Krishtin të cilët ishin duke festuar një version të saj. Por, kjo nuk e ndali shumtë, të cilët dëshironin për të festuar.

The Catholic Encyclopedia raporton:

Shkrimtarët e krishterë dhe këshillat dënoi orgies pagane dhe ekseket lidhur me festivalin ... festohet në fillim të vitit: Tertuliani fajëson krishterët që konsiderohen paraqet zakonshme - të quajtur strenae (étrennes Fr.) nga perëndeshë STRENIA, i cili kryesoi ditën e Vitit të Ri (krh Ovid, anale, 185-90)

- si shenjat e thjeshtë të marrëdhënieve miqësore (De Idol xlv.). (Tierney J. New Year's Day. The Catholic Encyclopedia. Vol. 11, 1911)

Rreth 487 pas Krishtit, greko-romakët duket të miratojë "festën e rrethprerjes" më 1 janar. Kjo, megjithatë, nuk e ka ndaluar të gjithë aktivitetin kombet.

Shënimet Catholic Encyclopedia:

Edhe në ditët tona tiparet laike e hapjes së Vitit të Ri të ndërhyjë me respektimin fetare nga rrethprerja, dhe kanë tendencë për të bërë një festë e thjeshtë të asaj që duhet të ketë karakterin e shenjtë të një Ditës të Shenjtë. Shën Augustini thekson dallimin midis pagane dhe mënyrën e krishterë të festimit të ditës: banketi pagan dhe ekseket duhej të shlyhet nga agjërimin dhe lutjes së krishterë (. PL, XXXVIII, 1024 sqq .; SERM cxcvii, cxcviii). (Aty)

Pra, ajo gjithashtu thotë:

... nga fundi i shekullit të gjashtë (I Can.) Këshilli i Auxerre ndaloi krishterëve *strenas observare diabolicas*.

Diabolicas shprehja *strenas observare* afërsisht përkthehet nga latinishtja në anglisht si "respektuar kohën e re të Djallit." Është e mundur që vendimet e Vitit të Ri janë të lidhura me lutjet dhe praktikat që dikur i drejtoheshin perëndeshës pagane.

1 janar nuk është një festë biblik, dhe madje Kisha e Romës ka ndaluar disa nga atributet e tij si demonike.

Dita e Shën Valentinit Nderoi Faunusin/Pan (perëndinë e kopeve dhe pjellorisë)

Bibla nuk ka një pushim si ditën e Shën Valentinit, por shumë njerëz respektojnë atë.

Këtu është ajo që një burim katolike ka shkruar në lidhje me të:

Rrënjët e Ditës së Shën Valentinit gjenden në festivalin e lashtë romak të Lupercalia, e cila u festua më 15 shkurt për 800 vjet romakët kishin dedikuar këtë ditë të perëndisë Lupercus. Në Lupercalia, një djalë i ri do të nxjerrë emrin e një gruaje të re në një llotari dhe më pas do të mbajë gruan si një shok seksual për vitin ...

Kisha Katolike nuk është më zyrtarisht nderon Shën Valentinit, por pushimi ka dy rrënjë romake dhe katolike. (The Origins of St. Valentine's Day. <http://www.americancatholic.org>)

Një ditë nga rrënjët pagane dhe licencës seksual nuk është sigurisht një ditë për të krishterët për të vëzhguar. Ky lloj i sjelljes është paralajmëruar kundër në Dhiatën e Re (1 Corinthians 6:18; Jude 4).

Vini re disa komente islame në lidhje me ditën e Shën Valentinit:

Festuar Ditën e Shën Valentinit nuk është e lejuar, sepse: Së pari, ajo është një festë e shpikur ... të krishterët ishin të vetëdijshëm për rrënjët pagane të ditës së Shën Valentinit. **Mënyra të krishterët miratuar Dita e Shën Valentinit duhet të jetë një mësim për myslimanët ... Ne duhet të shmangin çdo gjë lidhur me praktikatat pagane imorale ..** Dashuria mes familjet, miqtë dhe njerëzit e martuar nuk ka nevojë që të festohet në një ditë me të tillë. ... origjina. (Ruling on Celebrating Valentine's Day. <http://www.contactpakistan.com>)

Vini re se muslimanët shoqërojnë Ditën e Shën Valentinit me krishterimin (padyshim llojit false kompromentuar) dhe mëkat.

Me fjalë të tjera, Dita e Shën Valentinit shkakton emrin e Krishtit (përmes termit 'krishterimit') që do të blasfemohet ndër johebrenj '(Romans 2:24; Isaiah 52: 5). A nuk e kanë ", emri i Perëndisë blasfemohet për shkak të ju" (Romans 2:24) mbajtjen e festave pagane.

Të krishterët e vërtetë nuk i mbajnë festat ripaketuar talentuar (krh 1 Corinthians 10:21).

Mardi Gras: karnaval Djallit

Karnavalet si Mardi Gras dhe Ditën e Shën Valentinit (e quajtur më poshtë Lupercalia) erdhi nga paganizmi:

Një nga rastet e parë e regjistruar e një festivali vjetor të pranverës është festival i Osiris në Egjipt; ajo përkujtoi rinovimin e jetës sjella nga përmytjet vjetore e Nilit. Në Athinë, gjatë qind 6. BC, një festë vjetore në nder të zot Dionisit ishte regjistruar shkallës së parë të përdorimit të një noton. Kjo ishte gjatë Perandorisë Romake që karnavaleve arritur kulmin pashembullt të çrregullimit civile dhe shthurje. Karnavaleve të mëdha romake ishin orgji, i Saturnalia, dhe Lupercalia. Në Evropë tradita e festimeve fertilitetit pranverës vazhduar edhe në kohë të krishtera ... Sepse karnavaleve janë të rrënjosura thellë në bestytin pagane dhe folklorit të Europës, Kisha Katolike Romake nuk ishte në gjendje për të shtypur ato dhe në fund pranoi shumë prej tyre, si pjesë e veprimtarisë së kishës. (Carnival. The Columbia Encyclopedia, 6th ed. 2015)

Baccanalia ishte zot Bacchus, i quajtur edhe Dionisi. Ai ishte zot i vjeljes së rrushit, verës dhe verë, i çmenduri ritual, pjellorisë, teatër, dhe ekstazës fetare në mitologji greke. shthurjen seksuale ishte pjesë e kremtimit Baccanalia. adhurimi i tij u dënua nga lideri greko-romake Commodianus në shekullin e tretë (Commodianus. On Christian Discipline. From Ante-Nicene Fathers, Vol. 4).

Alkooli, sidomos vera, luajti një rol të rëndësishëm në kulturën greke me Dionysus qenë një arsye e rëndësishme për një stil të rreptë të jetës (Gately I. Drink. Gotham Books, 2008, p. 11). Mardis Gras dhe Carnaval duket të jetë e lidhur me këtë.

Në fund të shekullit të dytë, katolik Peshkopi dhe Lindore Ortodokse Shën Ireneu dënoi ndjekësit e Valentinus heretik për pjesëmarrje në mish hahet festivalet pagane si ai ka shkruajtur:

Prandaj edhe se të ndodhë, se "më e përsosur", në mesin e tyre droguar veten pa frikë për të gjitha ato llojet e veprave të ndaluara të cilat Shkrimet na sigurojnë se "ata që i bëjnë këto gjëra nuk do të trashëgojnë mbretërinë e Perëndisë." Për shembull, ata bëjnë asnjë skrupull për të hahet mish nga flijim idhujve, duke imagjinuar se ata mund të në këtë kontratë

mënyrë nuk ka ndotje. Pastaj, përsëri, në çdo festival pagan festohet për nder të idhujve,. . . Të tjerë nga ata të japin veten e tyre deri në lakmitë e mishit me lakmi të madhe, duke pohuar se të mira materiale duhet të lejohet të natyrës trupore, ndërsa gjërat shpirtërore janë dhënë për shpirtërore. Disa prej tyre, për më tepër, janë në zakonin e ndotur ato gra për të cilin ata kanë mësuar doktrinën e mësipërme, siç është shpesh rrëfyer nga ato gra që janë devijuar nga disa prej tyre, në e tyre të kthehej në Kishën e Perëndisë, dhe duke pranuar këtë së bashku me pjesën tjetër të gabimeve të tyre. (Irenaeus. Against Heresies. Book 1, Chapter 6, Verse 3)

Më vonë, katolike apologjet Arnobius ortodokse (vdiq 330) paralajmëroi kundër llojin e agjërimeve që paganët pasur:

Çfarë thonë se ju, o bij të urtë të Erectheus? çfarë, ju qytetarët e Minerva? Mendja është i etur të dinë se me çfarë fjalë do të mbrojnë atë që është aq e rrezikshme për të ruajtur, apo çfarë artet ju duhet me të cilin për të dhënë sigurinë për të personazheve dhe shkaqet plagosur kështu me vdekje. Kjo nuk është mosbesim false, as nuk janë të sulmuar me akuza të rreme: The shpifjeve të Eleusinia tuaj është deklaruar si nga fillimet e tyre bazë dhe nga të dhënat e literaturës së lashtë, nga shenja shumë, në fund, të cilat ju përdorni kur në pyetje në marrjen e gjëra të shenjta, - "unë kam agjëruar, dhe i dehur draftin; Unë po të heq nga cist mistik, dhe të vënë në thurje-shportë; Unë kam marrë përsëri, dhe u transferua në gjoks të vogël. (Arnobius. Against the Heathen, Book V, Chapter 26)

Arnobius madje dukej se paralajmërojnë për një banket "Mardi Gras" e ndjekur nga një të shpejtë:

Festa e Jupiterit është nesër. Jupiteri, unë mendoj, dines, dhe duhet të ngopet me bankete të mëdha, dhe e mbushur gjatë me dëshirat e etur për ushqim duke agjëruar, dhe i uritur pas intervalit zakonshme. (Arnobius, Against the Heathen, Book VII, Chapter 32)

Kështu, shkrimtarë të hershëm dënoi festat që të tingëllojnë si një shumë si Carnaval / Mardi Gras, për shkak të lidhjeve të saj me idhujtarinë pagane.

Bibla mëson:

¹³ Le të ecim me ndershmeri, si ditën, jo në revelry dhe në dehje, jo në imoralitet dhe epshit, jo në grindje e në smirë. ¹⁴ Por vishuni me Zotin Jezu Krisht dhe mos tregoni kujdes për mishin, për të përmbushur epshet e veta. (Romans 13: 13-14)

Ndërsa Bibla nuk e dënon kënaqësinë Mardi Gras dhe Ritet e lidhura janë në kundërshtim me Shkrimin e Shenjtë. Në Bolivi ata e quajnë atë "Carnival djallit" dhe haptazi adhurojnë Satanin si zot të tyre!

Carnival Djallit (La Diablada) Çdo pranverë, Oruro shkon në mënyrë karnaval ... Një nga pikat kryesore janë kërcimtarë djalli, tradita e të cilave rrjedh nga një lloj të veçantë të adhurimit djalli. Oruro është një qytet i minierave dhe vendasit, kaluar aq shumë kohë nëntokësore, vendosi të miratojë një zot të botës së kimit. Tradita e krishterë dikton se kjo duhet të jetë djalli dhe Oruro besnik miratuar kështu Satani, ose Supay, si zot të tyre / (Frommers. http://events.frommers.com/sisp/index.htm?fx=event&event_id=5769)

Carnaval / Mardi Gras është një festë demonike dhe sigurisht jo një i krishterë. Ajo nuk ishte mbajtur nga Jezusi as ndonjë nga pasuesit e Tij të hershme besnikë.

Kreshmët e mëdha: një shtrembërim i ditëve të të Ndormëve dhe Rrëshajëve?

Çfarë lidhje Kreshmës?

Edhe pse fjala "Kreshmët e mëdha" do të thotë sezonit të pranverës, ajo tani është vërejtur kryesisht në dimër menjëherë pas Mardi Gras.

The *World Book Encyclopedia* thotë:

Kreshmës është një sezon fetare vërejtur në pranverë ... Ajo fillon në Ash Wednesday, 40 ditë para Pashkëve, me përjashtim të dielave, dhe përfundon të dielën e Pashkës (Ramm B. Lent. *World Book Encyclopedia*, 50th ed. 1966).

Po në lidhje me Ash Wednesday?

E pra, kjo nuk është një i krishterë origjinal as biblik ditë tjetër të shenjtë.

The Catholic Encyclopedia raporton:

frashër e mërkurë Emri *vdes cinerum* (dita e hirit), që ajo mbart në Mesharit Romak gjendet në kopjet e hershme ekzistuese të gregorian Sacramentary dhe ndoshta daton nga të paktën në shekullin e tetë.

Në këtë ditë të gjithë besimtarët, sipas zakonisht të lashtë janë të këshilluar të afrohen altarit para fillimit të Meshës, dhe atje prifti, zhytje gishtin e tij në hi bekuar më parë, shënon ballin (Thurston H. Ash Wednesday. *The Catholic Encyclopedia*, 1907).

Pra, Kisha e Romës adoptuar zyrtarisht në shekullin e 8-të.

Ajo duhet gjithashtu të theksohet se ideja e vendosjes së një kryq të hirit mbi ballin erdhi nga adhurimi i perëndisë diellit dhe formave të tjera të paganizmit:

Mithratic ... inician ... tani e tutje do të ketë Kryqin Sun mbi ballin e tyre. Ngjashmëria me kryqin e hirit të bëra në ballin mbi Christian Ash Wednesday është e habitshme. Disa kanë sugjeruar që kjo të jetë një shembull i të krishterëve të hershëm huamarrjes nga kultit Mithratic; të tjerë sugjerojnë se të dy kulte janë tërhequr mbi të njëjtën prototip. (Nabarz P. *The Mysteries of Mithras: The Pagan Belief that Shaped the Christian World*. Inner Traditions/Bear & Company, 2005, p. 36)

Ash Wednesday Kjo gjoja festival krishterë ardhur nga paganizmi romak, i cili nga ana e tij e mori atë nga Vedic

India. Ashes janë konsideruar pasardhës i zot zjarri Agni, me fuqinë për të shfajësor të gjitha mëkatet ... Në Romës Vitit të Ri Festa e Shlyerjes në mars, njerëzit e veshur me thasë dhe bathed në hi për të shlyer mëkatet e tyre. Pastaj si tani, Viti të Ri ishte një festival për të ngrënë, pirë, dhe mëkaton, në teorinë se të gjitha mëkatet do të fshihen të nesërmen. Si zot vdes të marsit, Mars mori mëkatet adhuruesit e tij bashkë me të në vdekje. Prandaj karnaval ra mbi vdes Martis, ditën e Marsit. Në anglisht, kjo ishte e martë, sepse Marsi ishte e lidhur me zot saksone Tiw. Në frëngjisht ditën carnival u quajt Mardis Gras "Fat martë," dita e festim para Ash Wednesday. (Walker B. The Woman's Encyclopedia of Myths and Secrets. HarperCollins, 1983, pp. 66-67)

Ku ka Dyzet ditë kreshmës Eja Fast Nga?

Bibla tregon për një periudhë 50 ditore për të numëruar, i cili është ku ne kemi marrë emrin e Rrëshajëve. Rreth shekujve të katërt-gjashtë, greko-romakët ishin mbajtur disa lloj i një agjërimi 50 ditor që kishte ngjashmëri me agjërimin islamik të Ramazanit (Pines, f.32). Me kalimin e kohës, kjo ndryshoi me një maturi dyzet-ditore e një apo më shumë (zakonisht ushqim) sendet.

Të krishterët e hershëm, natyrisht, nuk e keni respektuar Kreshmës si edhe katolike Shën Abbot John Cassian në shekullin e pestë realizuar:

Por ju duhet të dini se **sa kohë kisha primitive ruhet përsosmëria e saj pathyer, ky respektimi i Kreshmës nuk ekzistonte.** (Cassian John. Conference 21, The First Conference of Abbot Theonas. On the Relaxation During the Fifty Days. Chapter 30)

Kështu, ai pranoi se Kreshmës është shtuar dhe se besimtarët origjinal nuk e ka mbajtur atë.

Apostulli Pal thirrur mbajtjen Pashkën dhe ditëve të të Ndormëve (1 Corinthians 5: 7-8). Megjithatë, ai nuk e ka bërë këtë për diçka të quajtur Kreshmës. Megjithatë, për shkak të ditëve të të Ndormëve përfshijë një shtatë-ditor "të shpejtë" nga majaja, rreth kohës shumë e

quajnë Pashkët, ajo mund të jetë se disa të lidhur me Romën dhe Egjipt mendonin se një periudhë e maturi do të jetë e përshtatshme, por sasia e kohës , si dhe atë që abstenuan nga, të ndryshme.

Sokrati Scholasticus shkroi në shekullin e 5:

Të agjëron para Pashkëve do të gjenden të respektohen në mënyrë të ndryshme në mesin e njerëzve të ndryshëm. Ata në Romë shpejt tri javë të njëpasnjëshme para Pashkëve, me përjashtim të shtunave dhe të dielave. Ata që janë në ilire dhe në të gjithë Greqinë dhe Aleksandrisë respektojnë një agjërim të gjashtë javë, "të cilat ata termi" Dyzetë ditë 'të shpejtë. Të tjerët filluar agjërimin e tyre nga java e shtatë, para Pashkëve, dhe agjërimi vetëm tre-pesë ditë, dhe se në intervale, por e quajnë atë kohë 'Dyzetë ditë' të shpejtë. " ... disa caktojë një arsye për të, dhe të tjerë një tjetër, sipas disa fantazive të tyre. Dikush mund të shihni edhe një mosmarrëveshje në lidhje me mënyrën e mospërdorimit nga ushqimi, si dhe në lidhje me numrin e ditëve. Disa tërësisht të hiqni dorë nga gjërat që kanë jetën: të tjerët ushqehen me peshk të vetëm të gjitha krijesat e gjalla: shumë së bashku me peshk, hani zogjtë gjithashtu, duke thënë se sipas Moisiut, këto janë bërë në të njëjtën mënyrë nga ujërat. Disa abstenojnë nga vezët, dhe të gjitha llojet e frutave: tjerë kanë pjesë të vetëm bukë të thatë; ende të tjerët nuk hani edhe kjo: ndërsa të tjerët, mbasi agjëroi deri në orën e nëntë, pastaj të marrë çdo lloj ushqimi, pa dallim ... Që megjithatë askush nuk mund të prodhojë një komandë të shkruar si një autoritet ... (Socrates Scholasticus. Ecclesiastical History, Volume V, Chapter 22)

Apostujt me siguri nuk kanë agjërimin ndryshme me kërkesat e ndryshme (krh 1 Corinthians 1:10, 11: 1). Të agjëron Kreshmës dyzet ditë nuk janë si agjërimet dyzet ditë e përmendura në Bibël, e cila përfshinte mungesën nga çdo ushqim dhe ujë (Exodus 34:28; Luke 4: 2).

Lidhur me origjinën e kreshmeve-së, njoftim se çfarë një studiues ka shkruar:

Një Kreshmët e mëdha i dyzet ditë u vëzhguar nga adhuruesit e babilonase Ishtar dhe nga adhuruesit e madhe të Perëndisë egjiptiane meditorial Adonis ose Osiris ... Në mesin e paganëve, kjo periudhë Kreshmët e mëdha duket të ketë qenë një paraprak i domosdoshëm për të madhe vjetore (zakonisht në pranverë) festivale. (Bacchiochi S. God's Festivals in Scripture and History, Part 1. Biblical Perspectives, Berrien Springs (MI), 1995, p. 108)

Është e mundshme që ideja e një dyzet ditë agjërimit erdhi nga Aleksandrisë në Egjipt apo nga Greqia dhe është e lidhur me pagane perëndeshës Ishtar. Që nga babilonasit morën grekët dhe egjiptianët, që mund të ketë qenë, kur ata filluan këtë praktikë.

Që të krishterët e hershëm bënë të vëzhguar ditëve të të Ndormëve, agjërimet ripaketuar pagane me sa duket u zëvendësua në mënyra të ndryshme nga ana e greko-romakëve.

Vini re se Apostulli Pal paralajmëron kundër duke u përfshirë në ritet pagane:

¹⁴ A nuk shfrytezohet veten në një ekip të pabarabartë me jobesimtarët; si mund ndershmëria dhe ligjit thyer jenë partnerë, ose çfarë mund të dritës dhe errësirës kanë të përbashkët? ¹⁵ Si mund Krishti të vij në një marrëveshje me Beliar dhe ç'pjesë mund të ketë në mes të një besimtari dhe një jobesimtari? ¹⁶ Tempulli i Perëndisë nuk mund të bëjë kompromis me perëndive të rreme, dhe kjo është ajo që ne jemi - tempulli i Perëndisë së gjallë. (2 Corinthians 6: 14-16 NJB)

¹⁹ Ç'do të thotë kjo? Se përkushtimi e ushqimit të perëndive të rreme përbën ndonjë gjë? Apo se perënditë e rreme veten të shndërrohet në asgjë? ²⁰ Jo, kjo nuk ka; thjesht se kur flijojnë johebrenjtë, që është sakrifikuar nga ana e tyre është bërë flijime demonëve që nuk janë Perëndi. **Unë nuk dua që ju të ndani me demon** s. ²¹ Ju nuk mund të pini kupën e Zotit dhe

kupën e demonëve si dhe; ju nuk mund të ketë një pjesë në tryezën e Zotit dhe në tryezën e demonëve 'si. ²² A ne të vërtetë duan të ngjall xhelozin e Zotit; jemi më të fortë se ai? (1 Corinthians 10: 19-22, NJB)

Qoftë nga Egjipti, paganizmi romak, apo burime të tjera talentuar, me një vend Kreshmës nuk ka ardhur nga ishte Bibla. As nuk vijnë nga traditat e hershme të pasuesve të parë të Jezusit.

Disa mendojnë se ata janë mjaft të fortë frymësisht në mënyrë që ata mund të përzierje paganizmin, por ata janë me të vërtetë arousing zemërimin e Perëndisë sipas Apostullit Pal.

Pashke

Shumë njerëz nuk e kuptojnë se Easter (Ishtar) është dashur të jetë Pashkë, u zhvendos deri të dielën për shkak të frikës dhe të urrejtjes e hebrenjve (po aty, f. 101-103).

Vini re se çfarë respektuar dijetar protestante J. Gieseler raportuar rreth shekullit të dytë:

Më të rëndësishme në këtë festival ishte dita Pashka, 14 nisan ... Në të ata hëngrën të Ndormëve, ndoshta si Judenjët, tetë ditë përmes ... nuk ka asnjë gjurmë për një festival vjetor të ringjalljes në mesin e tyre ... të krishterët e Azisë Minor apeluar në favor të solemnitetit të tyre Pashkën, nisan 14 të Gjonit. (Gieseler, Johann Karl Ludwig. A Text-book of Church History. Harper & Brothers, 1857, p. 166)

Edhe pse të krishterët mbajti Pashkën në 14th e nisan, për shkak të dëshirojnë të distancohen për shkak të revoltave nga hebrenjtë në sytë e autoriteteve romake, shumë nga greko-romakët në Jeruzalem, Romë, dhe Aleksandrisë (por jo Azinë e Vogël) vendosur për të kaluar Pashkën në një të dielën. Në fillim, ata mbahen një version të Pashkës dhe kjo nuk është mbajtur një pushim të ringjalljes.

Vini re gjithashtu në vijim nga G. Snyder:

Të krishterët e parë festuan vdekjen e Jezusit me një vakt Pashkës (Eukaristia) në datën e Hënës së Pashkës hebraike (shënimi 1 Corinthians 5: 7-8.).

Në fillim nuk kishte asnjë festë vjetore e ringjalljes. Përfundimisht, në botën xhentile, dita e ringjalljes është shtuar në festivalin e Pashkës. Kjo ditë ishte e diel. (Snyder GF. Irish Jesus, Roman Jesus: The Formation of Early Irish Christianity. Trinity Press International, 2002, p. 183)

Sepse disa në Azinë e Vogël dhe në vende të tjera nuk ka shkuar së bashku me datën e ndryshimit të dielën, Mitra adhuroar Perandori Kostandini thirri Këshillin e Nikesë, i cili deklaroi të dielën për të greko-romakët. Konstandini vetë pastaj deklaroi:

Le pastaj të ketë asgjë të përbashkët me turma neveritshëm hebre; sepse kemi marrë nga Shpëtimtarit tonë një mënyrë të ndryshme. (Eusebius' Life of Constantine, Book III, chapter 18).

Të krishterët nuk duhet të urrejnë hebrenjtë, as nuk respektojnë Ditën e Shenjtë të Perëndisë, vetëm për shkak se shumë hebrenj të bëjë një përpjekje për ta bërë këtë.

Jezusi kurrë nuk tregoi se raca çifute ishte e neveritshme (Ai ishte një çifut), as që Ai e ndryshoi datën e Pashkës. Megjithatë, sun-adhurimi Constantine përfunduar ndryshe. Dhe respektimin e diel është e njohur tani si Pashkëve. Por sepse praktikat dielli-adhuronin dhe shmangien e praktikave që janë konsideruar edhe "çifut" është me të vërtetë pse Pashkëve është vënë re kur ajo është.

Shumë nga praktikat e saj, si vezë të Pashkëve, lepuri Pashkëve, dhe zjarri Pashkëve ardhur nga paganizmi sipas burimeve romake katolike (Holweck F.G. Easter. The Catholic Encyclopedia, Volume V. Robert Appleton Company. 1909).

Peshkopi anglikan JB Lightfoot ka shkruajtur:

... Kishat e Azisë së Vogël ... rregulluara festivalin e Pashkëve nga Pashkës hebraike, pa lidhje me ditë të javës, por ... ato të Romës dhe Aleksandrisë dhe Gali vërejtur një tjetër rregull; duke **shmangur edhe pamje të Judaizmit**. (Lightfoot, Joseph Barber. Saint Paul's Epistle to the Galatians: A Revised Text with Introduction, Notes and Dissertations. Published by Macmillan, 1881, pp. 317, 331

Dhe emri Pashkëve? Kjo është një respelling i perëndeshës agim dhe "mbretëresha e qiellit 'Ishtar:

Ishtar, ajo ishte si fertilitetit dhe një perëndeshë e luftës. ... Pashkëve ose Astarte është në fuqi i njëjti adhurimi i një kulti të vjetër **seksi** babilonase themeluar nga Semiramis mbretëreshës luftëtar që kishte një epsh për gjak. (Kush H. Faces of the Hamitic People. Xlibris Corporation, 2010, p. 164)

Ishtar është parë si një personifikim i planetit Venus, dhe së bashku me Shamash, perëndisë diellit dhe të mëkatoj, i perëndisë së hënës, ajo formoi një treshe astral. (Littleton CS. Gods, Goddesses, and Mythology, Volume 6. Marshall Cavendish, 2005, p. 760)

Bibla paralajmëron kundër shërbejnë 'mbretëreshën e qiellit':

¹⁷ A nuk shikon çfarë po bëjnë në qytetet e Judës dhe nëpër rrugët e Jeruzalemit? ¹⁸ Bijtë mbledhin drutë, etërit ndezin zjarrin dhe gratë mbrujnë mjellin për të përgatitur kulaç për mbretëreshën e qiellit; dhe ata bëjnë libacione perëndive të tjera, që të më zemëruar mua. (Jeremiah 7: 17-19)

Ëmbëlsira ishin të ngjashme me 'buns kryq hot' (Platt C. The Psychology of Social Life. Dodd & Mead, 1922, p. 71) ". Mbretëresha e qiellit "

Jeremiah 7 ... **kulaç për mbretëreshën e qiellit** (v. 18). Ndoshta një referencë për babilonase pjellorisë-perëndeshë Ishtar, perëndeshë e planetit Venus. (The Wycliffe Bible Commentary, Electronic Database. Copyright (c) 1962 by Moody Press)

Të krishterët nuk duhet të kanë quajtur një festë pas një perëndeshë pagane praktikat e të cilit Bibla e dënon. Megjithatë, shumica e atyre që pretendojnë krishterimin nuk duket të ketë një problem me këtë.

Maundy e enjte dhe Mikpritës eukaristike

Si një tjetër 'zëvendësim' për Pashkë, disa mbajnë 'Maundy enjten. Ja disa të asaj që *Enciklopedia Katolike* mëson në lidhje me të:

Festa e Maundy (ose Shenjtë) enjten solemnisht përkujton institucionin e Eukaristisë dhe është më i vjetër i riteve të veçanta për të Javës së Shenjtë. Në Romë ceremoni të ndryshme aksesore janë shtuar në fillim të këtij përkujtim ... ajo sjell rreth vjetorin e institucionit të Liturgjisë. ...

Shenjtë e enjte është marrë me një sërë ceremonive të një karakteri të gëzueshme. Pagëzimi i neophytes, pajtimi i penitents, shenjtërimi i vajrave të shenjtë, larja e këmbëve, dhe përkujtimin e Eukaristisë Bekuar ... (Leclercq H. Maundy Thursday. The Catholic Encyclopedia. Vol. 10. New York: Robert Appleton Company, 1911)

E 'Themelimi i Eukaristisë "në thelb është menduar për t'iu referuar ndryshimin e simboleve të lidhura me Pashkës së Jezusit. Kisha e Romës pranon se shtohet ceremonive në atë, se kjo ishte një ngjarje e përvitshme, dhe se footwashing u praktikuar. Kisha e Romës diku tjetër pranon se laypeople përdorur për të bërë footwashing, por kjo nuk është praktika e saj (Thurston H. Washing of Feet and Hands. The Catholic Encyclopedia. Vol. 15. New York: Robert Appleton Company, 1912).

E 'host eukaristik "që është përdorur tashmë nga Kisha e Romës ndryshon nga ajo që bënë të krishterët origjinale.

The Catholic Encyclopedia mëson:

Buka e destinuar për të marrë eukaristike shenjtërimit është quajtur zakonisht të presë, dhe edhe pse ky term mund po ashtu të aplikohet në bukën dhe në verën e Kurbanit, ajo është rezervuar më shumë sidomos për bukë. Sipas Ovid fjala vjen nga

hostis, armiku: "Hostibus a domitis hostia nomen habet", sepse të lashtët ofruan armiq të e tyre mposhtur si viktime të perënditë. Megjithatë, është e mundur që hostia rrjedh nga hostire, për të arritur, siç gjendet në Pacuvius të krishterët e parë ... thjesht përdorur bukën që shërbeu si ushqim. Duket se forma ndryshonte, por pak nga ajo që është në ditët tona. (Leclercq H. "Host" The Catholic Encyclopedia. Vol. 7. Nihil Obstat. June 1, 1910)

Të krishterët e hershëm të Ndormëve, jo një host të rrumbullakët që duket si "dielli" që është përdorur në paganizëm.

supozim i Marisë

Krishterët e hershëm në fillim nuk e nderojnë Nënë Maria e Jezusit. Pra, ku bëri ideja e supozimit Marisë vijnë nga?

Në thelb, nga literatura apokrife në shekullin e katërt (ose ndoshta qysh në fund të shekullit të tretë) -Por kryesisht edhe më vonë se kaq. Edhe pse Epiphanius katolike u përpoq për të hetuar atë, ai ishte i pasigurt se kur me të vërtetë të zhvilluar-it të parë qartë në lidhje me gratë që mbahen për pagane adhurimin perëndeshës (Panarion e Epifani, 78.11.4).

Romakët e lashtë kishin një festë 1-3 ditë për të perëndeshës Diana. Në ditën e parë ajo dyshohet se erdhi në tokë dhe në ditën e tretë, 15 Gusht, ata me sa duket festoi supozimin e saj në qiell si mbretëreshën e qiellit. Kjo është në të njëjtën ditë e festës katolike e marrjes së Mary (Kerr E. William Faulkner's Yoknapatawpha: "A Kind of Keystone in the Universe." Fordham Univ Press, 1985, p. 61). Disa nuk e konsiderojnë këtë të jetë një aksident apo e rastësishme (Green CMC. Roman Religion and the Cult of Diana at Aricia, Volume 0, Issues 521-85150. Cambridge University Press, 2007, p. 62;.... Frazer JG. The Magic Art and the Evolution of Kings V1, Volume 1. Kessinger Publishing, 2006, pp. 14-17).

Ka një lidhje mes Dianës dhe perëndesha të ndryshme të tjera dhe sa pamje Mary (Fischer-Hansen, f. 49). Megjithatë, shenjtori katolik Augustine në mënyrë specifike për Diana referuara si një nga disa

"djallëzi dhe të shtrirë" (Augustine. The Harmony of the Gospels, Book I, Chapter 25).

Dyshohet se kjo u miratua zyrtarisht në Kishën e Romës të paktën pjesërisht për shkak të ndikimit të Islamit si "virgjër" vajza e Muhamedit Fatima thuhet se edhe u ngjiti në qiell. E 'supozim' nuk është një ditë biblik Shënjtë. Kjo është një "mbretëresha e qiellit 'ripaketuar (Jeremiah 7: 17-19), carryover pagan.

Dita e Dita e Shenjtorëve / Gjithë Shenjtorëve

Ndërsa ideja e nderuar kujtimin e jetës dhe vdekjes së një personi si një shenjtor nuk është kundër shkrimit (Judges krh 11: 38-40), nderimin e shenjtorëve dhe sakrifikuar të tyre është në kundërshtim me mësimet e apostujve.

Satani donte që Krishti të përkulen dhe adhurojnë atë (Matthew 4: 9), por Jezusi nuk pranoi (Matthew 4:10). Simon Magus (Acts 8: 9-23) thuhet inkurajoi ndjekësit e tij të nderoj / adhurojnë (Irenaeus. Adversus haereses, Book 1, Chapter 23, Verses 1-5).

Apostulli Pjetër jo vetëm denoncoi Simon Magus, ai ndaloi një johebre nga përkulen ose të paguajnë homazh atij (Acts 10: 25-26). Apostulli Pal ndaloi kombet prej sakrifikuar atij dhe Barnabës (Acts 14: 11-18). Apostujt në thelb dy argumentuar se ishin njerëz dhe kjo nuk duhet të bëhet. Krishterët e hershëm e kuptuan këtë dhe nuk e ka bërë të tillë. Me kalimin e kohës, megjithatë, disa heretikët filloi të nderoj relike në fund të shekullit të dytë.

Nderimi i shenjtorëve pretenduar filloi të jetë një problem i rëndësishëm me kishat greko-romake në shekujt e katërt dhe më vonë, pavarësisht nga fakti se nuk ishte një praktikë apostolike.

Njoftim në vijim:

Duke përfshirë imazhe të njohura pagane, siç janë perënditë kelt, njeriu i gjelbër, dhe kokat e bicephalic brenda Kishat dhe Cathedrals, zyrtarët e kishës inkurajuar popullsinë që të përzihem dy traditat shpirtërore në mendjen e tyre gjoja lehtësuar pranimin e tyre e fesë së re dhe zbutjen e kalimit nga

mënyrat e vjetra të ri. (Pesznecker S. Gargoyles: From the Archives of the Grey School of Wizardry. Career Press, 2006, p. 85)

Në një libër, deklarata e mësipërme paraprirë një version të shkurtuar të mëposhtme se Papa "Gregori" i Madh ", ka shkruar rreth 600 pas Krishtit:

Tregoj Agustinin se ai duhet të ketë mjete të shkatërrojë tempujve të perëndive, por më tepër idhujt brenda këtyre tempujve. Le atë, pasi ai i ka pastruar me ujë të shenjtë, altarët vend dhe reliket e shenjtoreve në to. Sepse nëse këto tempuj janë ndërtuar mirë, ata duhet të konvertohet **nga adhurimi i demonëve** në shërbimin e Perëndisë së vërtetë. ... Le të këtë arsye, në ditën e përkushtimit të kishave të tyre, ose në festën e martirëve reliket e të cilave janë ruajtur në to, të ndërtuar vetë kasollet rreth tempujt e tyre, një herë dhe për të festuar këtë rast me banketi fetare. **Ata do të sakrifikojnë dhe të hanë kafshët jo më si një ofertë për djallin, por për lavdinë e Perëndisë**, të cilit, si dhënës i të gjitha gjërave, ata do të të kremtoj për të pasur janë ngopur. (Gregory I: Letter to Abbot Mellitus. Epsitola 76, PL 77: 1215-1216)

Papa Gregori mbrojtë përfshirjen në praktikat pagane. Megjithatë, Bibla e kundërshton këtë dhe këto lloj flijimet si demonike (1 Corinthians 10: 20-21). Për më tepër, Bibla na mëson se pas sakrificës së Jezusit që nuk ka nevojë për flijimet e kafshëve (Hebrews 10: 1-10). Lejimi e mësipërme për shfaqjet 'shenjtoreve ditësh se kjo është edhe relike e paganizmit dhe se ata janë me të vërtetë pushimet demonike.

Shumë veshje biblikisht papërshtatshme (cfr 1 Timothy 2: 9) dhe ndonjëherë edhe si shtrigat (të cilat Bibla condemns- Exodus 22: 8) për Dita e Shenjtoreve. Kjo nuk është një festë biblikisht-të përshtatshme dhe sigurisht nuk ishte një e hershëm të krishterë.

Dita e të Gjithë Shenjtoreve 'u shpall në shekullin e shtatë, dhe më vonë u transferua në nëntor dhe mbrëmje para u bë i njohur si Dita e Shenjtoreve (Mershman F. All Saints' Day. The Catholic Encyclopedia. Vol. 1. Nihil Obstat. March 1, 1907).

31 tetor ishte një datë e Druids lashtë vërejtur:

Druids, dhe rendi i priftërinjve në Gali lashtë dhe Britani, besonin se në Dita e Shenjtorëve, fantazmat, shpirtrat, Fairies, shtrigat, dhe kukudhët doli për të dëmtuar njerëzit. ... Nga këto besime Druid vijnë përdorimin pranishëm-ditore e shtrigat, fantazmat, dhe macet në festimet Dita e Shenjtorëve ... Zakoni i përdorimit gjethet, pumpkins, dhe gjeth misri si dekoratave Dita e Shenjtorëve vjen nga Druids. Popujt e hershme të Evropës gjithashtu kishte një festë të ngjashme me pushime Druid ... Në 700s, Kisha Katolike Romake quajtur 1 nëntor si *Dita e të Gjithë Shenjtorëve*. **Zakonet e vjetra pagane dhe ditën e krishterë festa janë të kombinuara në festivalin e Dita e Shenjtorëve.** (Halloween. World Book Encyclopedia, vol 9. Chicago, 1966: 25-26)

Ajo mund të jetë me interes për t'u marrë parasysh se çfarë është një shkrimtar katolik ka shkruajtur:

Pse do një papë të vënë festimin katolike e të vdekurve në krye të festimeve të të vdekurve paganëve '? Sepse festat katolike janë në vazhdimësi dhe të përmbushin kuptimin e atyre pagane. (Killian Brian. Halloween, as autumn celebration, reminder God's name is hallowed. Catholic Online International News. 10/31/06)

Është një fakt që shumë lidhur me kënaqësi Kisha e Romës dhe të mburremi për lidhjet pagane për besimin e tyre. Është Biblën se ata, dhe të gjithë, duhet të shikoni si burimi i doktrinës (krh 2 Timothy 3:16) dhe dënon përdorimin e formave pagane të adhurimit (Deuteronomy 12: 29-32; Jeremiah 10: 2-6; 1 Corinthians 10:21, 2 Corinthians 6: 14-18).

Krishtlindje

Bibla nuk e mbështet festimin e ditëlindjeve, duke përfshirë atë të Jezusit. Kisha e hershme e Romës nuk i festojnë Krishtlindjet as ndonjë ditëlindje tjetër. Ritet Birthday janë ende të dënuar në fund të shekullit të 3-nga Arnobius (Against the Heathen, Book I, Chapter 64).

Për më tepër, Tertuliani paralajmëroi se për të marrë pjesë në festimet e dimrit me kurora dhe dhuratë jep bërë një e shikon të perëndive pagane. Nuk ishte një festë të tillë të njohur si Saturnalia që u kremtua nga paganët në fund të dhjetorit.

Pretendohet "ati i teologjisë latine," Tertuliani denoncoi festimet e dimrit, të tilla si Saturnalia (nga një hyjni pagane emri i të cilit do të thotë të shumta), e cila u shndërrua në Krishtlindje si ai ka shkruajtur:

Minervalia janë sa më shumë Minerva-së, si Saturnalia Saturn-së; Saturn-së, e cila duhet detyrimisht të festohet edhe nga skllëverit pak në kohën e Saturnalia. Dhurata të reja-vjeçare po ashtu duhet të kapen në, dhe Septimontium mbajtur; dhe të gjitha paraqet e mes i dimrit dhe festa e nderuar Kinsmanship duhet të kërkohet; shkollat duhet të jenë të gërshetuara me lule; gratë e flamens 'dhe sakrifica aediles; shkolla është i nderuar në të emëruar shenjta ditëve. E njëjta gjë ndodh në ditëlindjen idhujsh; çdo kryelartësia e djallit është e frekuentuar. Kush do të mendojnë se këto gjëra janë hije në një mjeshtër të krishterë, nëse ajo të jetë ai që do të mendojnë ata të përshtatshëm po ashtu atij që nuk është një mjeshtër? (Tertullian. On Idolatry, Chapter X)

Rreth kohës së Tertulianit, peshkopët romakë Zephyrinus (199-217) dhe Callistus (217-222) kishte një reputacion të kompromisit dhe korrupsionit (dhe kjo është konfirmuar nga shenjtorët tilla katolike si Hipoliti (Hippolytus. Refutation of All Heresies, Book IX, Chapter VI) dhe njerëzit e lejuara në kishën e tyre që komprometuar me paganizmin, etj

Saturnalet romake dhe Mithraism Persian vetë ishin përshtatje të një feje edhe më herët pagan - që i lashtë kultit mister babilonase. Babilonasit e lashtë festuan Nimrodi rilindur si Tamuzin porsalindur duke adhuruar një pemë me gjelbërim të përhershëm. Bibla e dënon adhurimin që përfshin pemë me gjelbërim të përhershëm (Deuteronomy 12: 2-3; Jeremiah 03:13, 10: 2-6).

Babilonasit gjithashtu festoi një rilindje të diellit gjatë stinës së solsticit të dimrit. 25 dhjetorth u zgjodh përfundimisht si data e ditëlindjes së Jezusit, sepse Saturnalia dhe të tjera adhurimi zot dielli ndodhi në atë kohë të vitit:

Në 354 pas Krishtit, Peshkopi i Romës Liberius urdhëroi njerëzit për të festuar më 25 dhjetor Ai ndoshta zgjodhi këtë datë, sepse populli i Romës tashmë vërehet atë si festën e Saturnit, duke festuar ditëlindjen e diellit. (Sechrist EH. Christmas. World Book Encyclopedia, Volume 3. Field Enterprises Educational Corporation, Chicago, 1966, pp. 408-417)

Helios Mitra është një zot ... E diel është mbajtur e shenjtë për nder të Mithra, dhe i gjashtëmbëdhjeti të çdo muaji ishte e shenjtë për atë si ndërmjetës. **25 dhjetorit u vu re si ditëlindjen e tij, i Natalis Invicti, rilindjes së dimrit dielli, Unconquered nga masa të rrepta të sezonit.** (Arendzen J. Mithraism. The Catholic Encyclopedia, Volume X. Nihil Obstat, October 1, 1911)

Perandori Konstandini kishte qenë ndjekës i perëndisë-diell Mitra, i cili konsiderohet të jetë diellin Unconquered dhe ishte një i lindur nga një shkëmb në një shpellë nën tokë. Ndoshta për shkak të kësaj, nëna e tij Helena vendosin të besojnë mitin se Jezusi ka lindur në një shpellë nën tokë shkëmbore.

Roma tani mëson këtë (dhe ky autor ka parë se 'Nativity' shfaqet disa herë në qytetin e Vatikanit), por në shekullin e tretë, një nga mbështetësit e saj, Commodianus, dënoi hyjni shkëmb:

Një unconquered ka lindur nga një shkëmb, në qoftë se ai është konsideruar si një zot. Tani na tregoni, pra, në anën tjetër, i cili është i pari nga këta të dy. Shkëmbi ka kapërcyer zot: atëherë krijuesi i shkëmbit duhet kërkuar pas. Për më tepër, ju ende e përshkruajnë atë si një vjedhës; edhe pse, në qoftë se ai kishte një perëndi, ai me siguri nuk jetojnë me vjedhje. Në të vërtetë ai ishte i tokës, dhe të një natyre monsturoze. Dhe ai u kthye qe e

njerëzve të tjerë në shpella e tij; ashtu siç bëri Cacus, që edhe Biri i Vulcan. (Commodianus. On Christian Discipline)

Jezusi nuk ka lindur nga një shkëmb, por kjo është pjesërisht si Lindja e tij është portretizuar tani. Nuk është gjithashtu e vërtetë për të mësuar se Ai ka lindur më 25 dhjetor th. Studiuesit pranojnë se barinjët nuk do të kishte qenë jashtë me kopetë e tyre në terren (si Bibla tregon në Luke 2: 8) si vonë si 25 dhjetor th dhe se biblikisht-përmendur (Luke 2: 1-5) "regjistrim do të ketë qenë e pamundur në dimër "(Christmas. The Catholic Encyclopedia, 1908).

Shumë prej praktikave dhe zakoneve të lidhura me Krishtlindjeve ardhur nga paganizmi si dijetarët e vërtetë do të pranojë. As apostujt e Jezuit e as pasuesit e tyre të hershëm vërejtur Krishtlindjeve.

Ripaketuar Festat pagane

Edhe pse Bibla nuk e ndalon festat laike (si ditë të kthjellët pavarësisht rriteve), të krishterët e hershëm nuk i luten shenjtoreve të vdekur dhe nuk respektojnë asgjë si ditë të gjithë e Shën-së as Krishtlindjeve. Shumë hyjnitë pagane u ndryshuan në thelb nga të qenit 'zot i diçkaje' për të qenë quajtur "Shën e diçka."

Disa nga praktikat pagane mund të ketë ndryshuar, por festat ripaketuar talentuar ende nuk janë të krishterë, as nuk janë ato që Jezusi dhe pasuesit e tij të hershme mbajtur. Shumë pushimet që njerëzit mbajnë ardhur nga paganizmi, dhe madje edhe kanë lidhje me fenë e lashtë babilonase mister. Kur Perëndia dërgoi Neheminë për të ndihmuar bijtë e Izraelit që ishin ndikuar nga Babilonia, njoftim se çfarë Nehemia tha ai e bëri:

³⁰ unë i pastrova nga çdo gjë pagane. (Nehemiah 13:30)

Dhiata e Re paralajmëron për një besim të komprometuar dhe "Misteri, Babilona e madhe" (Revelation 17: 5). Vini re se çfarë mëson Bibla se njerëzit e Perëndisë duhet të bëni në lidhje me 'Babilonisë së Madhe ":

⁴ 'Dilni prej saj, popullit tim, që të mos pjestarë të mëkateve të saj, dhe të mos merrni nga plagët e saj. (Revelation 18: 4)

Të krishterët duhet të ikin tundimin dhe mëkatin (1 Corinthians 6:18; 2 Timothy 2:22), nuk e përqafojnë atë, as të promovuar atë. Ata nuk duhet të kombinohen praktikat pagane në me adhurimin e Perëndisë së vërtetë (1 Corinthians 10: 19-21; 2 Corinthians 6: 14-18), edhe kjo është një traditë (Matthew 15: 3-9).

11. Ditët e Shenjtë të Perëndisë apo Gënjej?

E cila ditë duhet të mbahet nga besimtarët?

Mbi 1600 vjet më parë, Ditët e shenjtë e Perëndisë u dënuan nga antisemiti John Chrysostom, i cili tani konsiderohet shenjt katolik dhe ortodoks. Disa vite më parë, botimi protestant Christianity Today në fakt e quajti John Chrysostom "predikuesin më të madh të kishës së hershme" (John Chrysostom Early church's greatest preacher. Christianity Today, August 8, 2008).

John Chrysostom predikoi publikisht kundër Ditëve të Shenjta të Vjeshtës në vitin 387 pas Krishtit, sepse disa që pretendonin Krishtin ishin respektuar ato. Ai përmendi në mënyrë specifike festën e borive, Dita e Shlyerjes ('fast ... në derë'), dhe festën e Kasolleve:

Festat e Judenjve mëshirëshme dhe të mjerë janë së shpejti për të marshuar mbi ne njëri pas tjetrit dhe në suksesion të shpejtë: festa e borive, festën e Kasolleve, agjërimeve. Ka shumë njerëz në radhët tona të cilët thonë se ata mendojnë se si ne bëjmë. Megjithatë, disa nga këto janë duke shkuar për të parë festivale dhe të tjerët do të bashkohen çifutët në mbajtjen festat e tyre dhe të respektuar agjërimin e tyre. Unë uroj që të përzënë këtë zakon pervers nga Kisha të drejtë tani ... Nëse ceremonitë çifute janë të nderuar dhe të mëdha, e jona janë gënjeshtër ... A Perëndia urrej festat e tyre dhe nuk ju ndajnë në to? Ai nuk ka thënë këtë apo atë festival, por të gjithë ata së bashku.

Agjërimi pabesët dhe të papastër nga Judenjtë tani është në dyert tona. Menduar se është një shpejtë, nuk është çudi që unë e quajti atë të papastër ... Por tani që thirrja djalli bashkëshortet tuaja në festën e borive dhe ata të kthehet në një vesh gati për këtë thirrje, ju nuk përmbahet atyre. Ju le ta ngatërrojnë veten në akuzat për pabesi, ju le të tërhiqen zvarrë jashtë në mënyra të shthurura. (John Chrysostom. Homily II

Against the Jews I:1; III:4. Preached at Antioch, Syria on Sunday, September 5, 387 A.D.)

Është e rëndësishme për të kuptuar se John Chrysostom duhet të ketë kuptuar se kisha e shekullit të dytë në rajonin e tij mbajti Pashkën në të njëjtën kohë hebrejtë e bëri, dhe se Kisha Katolike ende mbahen Rrëshajëve. Kështu, duke predikuar atë që ai bëri, John Chrysostom predikonte kundër kishës së tij si romake dhe katolikë ortodoksë pretendojnë për të mbajtur dy Pashkën dhe Rushajeve, si dy prej këtyre festivaleve do të jetë pjesë e "të gjithë së bashku."

Për më tepër, John Chrysostom në fakt shkroi një herë në favor të një "festival i Judenjve" të quajtur Rrëshajëve (Chrysostom J. The homilies of S. John Chrysostom, Archbishop of Constantinople: on the Acts of the Apostles). Kështu, ai pranoi se pas ringjalljes së Jezuit, besimtarët e nevojshme të jenë të pranishëm në atë që është konsideruar më pas të jetë një "festë hebre."

Në qoftë se Perëndia është në kundërshtim me të gjitha ato ditë, pse do apostujt kanë mbajtur ato? Arsyeja e qartë është se ata janë duke ndjekur shembullin e Jezuit dhe nuk kishte asnjë arsye për të besuar se ata janë bërë disi larg.

Siç u përmend më parë, Dhiata e Re e quan një nga të ashtuquajturat ditë "hebre" i shenjtë Vini re sa vijon nga një përkthim katolik i fjalës "e madhe":

³⁷ Dhe në të fundit, në ditën e madhe të festës Jezusi ndaloi dhe thirri (John 07:37, Reims New Testament).

Pra, kush ka të drejtë?

Ata që ndjekin praktikën e Jezusit apo atyre që t'i dënojnë?

Kujtojnë se John Chrysostom, në këtë rast, disi deklaroi saktë:

"Nëse ceremonitë çifute janë të nderuar dhe të mëdha, e jona janë gënjeshtër."

Pra cila ditë duhet të respektohen? Të cilat kanë një **"ditë e madhe"**, sipas Biblës?

Të cilat ditë janë gënjeshtër?

John Chrysostom mbështetur ditë me lidhje pagane të tilla si Krishtlindjet dhe Pashkët. Logjika e tij për Krishtlindje më 25 dhjetor ishte gjithashtu në mënyrë të qartë e gabuar dhe e bazuar në gënjeshtër dhe dezinformata (Addis WE, Arnold T. A Catholic Dictionary: Containing Some Account of the Doctrine, Discipline, Rites, Ceremonies, Councils, and Religious Orders of the Catholic Church. Benziger Brothers, 1893, p. 178).

Ajo duhet të jetë e qartë se ditët e Perëndisë nuk janë gënjeshtër, por John Chrysostom (dhe atyre të kishave që adoptuar ato ditë që ai promovoi) ishin qartësisht qëndron. Edhe shenjt katolik Thomas Aquinas shkruante se Shabati dhe në thelb të gjitha ditët e biblikë shenjtë kishin që do të thotë për të krishterët (The Summa Theologica of St. Thomas Aquinas.).

Interesante *Enciklopedia Katolike* përfshinë në raport, "të Paulicians shpesh janë përshkruar si një mbijetesën e krishterimit të hershëm dhe të pastër (Fortescue A. Paulicians). Një 11 shekullit greko-romake shkruan se Paulicians "përfaqësojnë adhurimin tonë të Perëndisë, si adhurimi i idhujve. Sikur ne, që e nderojnë shenjtën e kryqit dhe fotot e shenjtë, ende ishin të angazhuar në adhurimin demonët "(Conybeare F.C. Addend ix III in: The Key of Truth: A Manual of the Paulician Church of Armenia. Clarendon Press, Oxford, 1898, p. 149).

Realizimi se shumë nga ata që pohonin Krishtin vërejtur në mënyrë të paligjshme pushimet talentuar nuk është e re dhe ka qenë i dënuar nga disa gjatë shekujve.

Traditat dhe / ose Biblën?

Relativisht pak njerëz në planet madje edhe të përpiqen të mbajnë Ditët e shenjtë të Perëndisë. Shumica e atyre që pretendojnë të kenë një fe ata i shoqërojnë me Biblën mbajtur ditë të tjera.

Disa mbajnë festat jobiblike fetare për shkak të presionit nga anëtarët e familjes. Disa nuk do të mbajnë Ditët biblike shenjtë për shkak të presioneve nga shoqëria e tyre dhe / ose punëdhënësit e tyre.

Jezusi paralajmëroi se ata që e ndoqën atë duhet të presin që të kenë probleme me anëtarët e familjes (Matthew 10:36) dhe botën. Ai nuk u kishte thënë të bëjë kompromis me një botë që do të urrejnë pasuesit e Tij të vërtetë (John 15: 18-19), por të përpiqen për përsosmëri (Matthew 5:48).

New Living Translation mëson sa vijon rreth popullit të Perëndisë:

³ Ata nuk kompromis me të keqen, dhe ata ecin vetëm në shtigjet e tij. (Psalm 119: 3)

A jeni të gatshëm për kompromis me të keqe? Satani përpiqet të bëjë mëkat të parë të mirë (Genesis 3: 1-6) dhe paraqitet si "një engjëll drite" (2 Corinthians 11: 14-15). A do të mbani pushimet e tij, edhe në qoftë se ata duket e mirë për ju?

Besimet greko-romakë kanë tendencë për t'u marrë parasysht se respektimi i festave të tyre është i bazuar në traditë, por shpesh ato tradita filloi në paganizëm. Pasi shumë prej të kaluarën (dhe i pranishëm) udhëheqësit në besimet e tyre miratoi këto tradita, shumë të veprojnë si në qoftë se ata janë të pranueshme për Perëndinë.

Ndërsa traditat që janë në përputhje me fjalën e Perëndisë janë të mirë (krh 1 Corinthians 11: 2; 2 Thessalonians 2:15), ata që janë në konflikt me Biblën nuk duhet të mbahen. Njoftim Dhiata e Re e bën të qartë:

⁴ Tregoni kujdes se mos ndokush ju mashtrojnë me anë të filozofisë dhe me mashtrime të kota, sipas traditës së njerëzve, sipas parimeve themelore të botës dhe jo sipas Krishtit. (Colossians 2: 8)

⁵ Por ai u përgjigj dhe u tha atyre: "Pse e shkelni urdhërimin e Perëndisë për shkak të traditës suaj ... ⁶ Hipokritë, mirë profetizoi Isaia për ju, duke thënë?!

⁸ "Ky popull po më afrohet me gojë dhe më nderon me buzët; por zemra e tyre rri larg meje ⁹ Dhe më kot më nderojnë, duke i mësuar doktrina që janë urdhërime nga njerëzit".. »(Matthew 15: ³, 7-9)

Fjala e Perëndisë përmend se shumë prej tyre kanë pranuar traditat se ata nuk duhet dhe kjo inkurajon pendim nga ata pasi ata e kuptojnë këtë:

¹⁹ O Zot, forca ime, kalaja ime dhe streha ime ditën e fatkeqësisë, Johebrejtë do të vijnë te ti, nga skajet e tokës dhe do të thonë: "Me siguri gënjeshtër Etërit tanë kanë trashëguar, pavlefshmëri dhe gjëra humbje." (Jeremiah 16:19)

Bibla na mëson se vëzhgimet e huaja fetare janë demonike:

¹⁶ Ata nxitën smirën e tij me perëndi të huaja; Me veprime të neveritshme që ata provokuan zemërimin e tij. ¹⁷ U kanë bërë flijime demonëve që nuk janë Perëndi, perëndive që nuk e di, perëndive të reja, të ardhurve të reja që etërit tuaj nuk ua kishin frikën. (Deuteronomy 32: 16-17)

Konfirmimi Njoftimi i këtij koncepti nga fundi katolike romake francez kardinali Jean-Guenole-Marie Danieli:

Bota pagane dhe Kisha e krishterë janë krejtësisht të papajtueshme; nuk mund të shërbejë njëkohësisht Perëndisë dhe idhujve. (Daniélou J. The Origins of Latin Christianity. Translated by David Smith and John Austin Baker. Westminster Press, 1977, p. 440)

Me të vërtetë, bota pagane dhe Kisha e krishterë janë krejtësisht të papajtueshme; nuk mund të shërbejë njëkohësisht Perëndisë dhe idhujve.

Megjithatë, shumë njerëz, duke përfshirë edhe në kishën e tij, e bëjnë këtë sot, kur ata të vëzhguar festat pagane që janë modifikuar me terma të krishterë dhe disa ndryshime të praktikës. Kuptoni se Jezusi tha: "Në qoftë se ju qëndroni në fjalën time, jeni me të vërtetë dishepujt e mi.

Dhe ju do ta njihni të vërtetën dhe e vërteta do t'ju bëjë të lirë." (John 8: 31-32). ditë e shenjtë e Perëndisë të na çlirojë nga paganizmi.

Mendoni se Apostulli Pal paralajmëroi:

¹⁴ Mos hyni në një zgjedhë bashkë me të pabesët pabarabartë. Për ç'lidhje ka drejtësia me paudhësinë? Dhe çfarë afrie ka drita me terrin? ¹⁵ Dhe çfarë marrëveshje ka Krishti me Belialin? Ose ç'pjesë ka besimtari me jobesimtarin? ¹⁶ Dhe çfarë marrëveshje ka tempulli i Perëndisë me idhujt? Sepse ju jeni tempulli i Perëndisë së gjallë. Ashtu si Perëndia ka thënë:

"Unë do të banoj në mes tyre dhe ec ndër ta. Unë do të jem Perëndia i tyre dhe ata do të jenë populli im."

¹⁷ Prandaj

"Dilni nga mesi i tyre dhe ndahuni, thotë Zoti. Mos e prekni atë që është e papastër, dhe unë do t'ju pranoj."

¹⁸ "Unë do të jem si një Atë për ju, dhe ju do të jeni bijtë e bijat, thotë Zoti i ushtrive. (2 Corinthians 6: 14-18)

Njoftim Perëndia do të jem si një Atë për ata që nuk do të jetë pjesë e praktikave pagane. Nuk është një Atë për ata që përqafojnë ato si pjesë të adhurimit.

Edhe pse disa të veprojnë si të paturit e praktikave që paganët kishin pëlqen Perëndisë, ata janë të gënjejnë veten:

³² Ju thoni: "Ne duam të jemi si kombet, si popujt e tjerë të botës, të cilët shërbejnë drurit dhe gurit." Por ajo që ju keni në mendje nuk do të ndodhë. (Ezekiel 20:32, NIV)

²⁶ Priftërinjtë e tij të bëjë shkelin ligjin tim dhe përdhosin, pra, gjërat e mia të shenjta; ata nuk bëjnë dallim midis të shenjtit dhe profanit, ata mësojnë se nuk ka dallim midis të papastrit dhe të pastrit, dhe ata mbyllur sytë e tyre për mbajtjen e shtunat e mia, prandaj jam përdhosur në mes tyre. (Ezekiel 22:26, NIV)

Perëndia thotë se bën një dallim. Në vend të kësaj Tij të këndshme, duke përfshirë praktikën pagane do të sjellë zemërimin e Tij (Ezekiel 30:13)! Mbrojtur praktikën sensual kësaj bote është demonike (krh James 3: 13-15).

Ditët e shenjtë të Perëndisë apo çfarë?

Bibla i referohet festat e Zotit si "mbledhje të shenjta" (p.sh. Numbers 28:26; 29:12) ose 'festivale të shenjta' (khs Isaiah 30:29).

Bibla në mënyrë të përsëritur dënon ritet pagane si të gabuara dhe të talentuar (1 Corinthians 10: 20-21; 1 Timothy 4: 1). Bibla thotë që të mos kombinohen festimet jobiblike në adhurimin e Perëndisë (Deuteronomy 32; Jeremiah 10; 1 Corinthians 10: 20-21).

Megjithatë, shumë prej tyre kanë vendosur të respektojnë një kalendar adhurimi që Bibla

nuk përkrah. Duke përdorur praktika që Apostulli Gjon Associates me antikrishtë (1 John 2: 18-19).

Pushimet jo-biblike janë promovuar nga demonët dhe kanë ndihmuar planin e errët e Perëndisë për miliarda gjatë moshave.

Jezusi i tha: Perëndia donte që të adhurohet në të vërtetë:

²⁴ Perëndia është Frymë, dhe ata që e adhurojnë duhet t'a adhurojnë në frymë dhe në të vërtetën. (John 4:24, NJB)

Pushimet ripaketuar talentuar nuk e nderojnë Perëndinë e vërtetë. Perëndia dëshiron që ju të besoni Atij dhe të bëjë gjëra rrugën e Tij, jo e juaja (Proverbs 3: 5-6).

Biblik Ditët e Shenjta ndihmë picture Plani i Perëndisë për shpëtimin. Duke filluar me flijimin e Jezusit në Pashkës, të përpigjet për të jetuar 'maja' jeton, në thirrjen e prodhimit të parë dhe në këtë moshë (Rrëshajëve), me boritë e Zbulesës dhe ringjalljes, në kujtesë e rolit të Satanit në mëkatet tona dhe sakrifica Shlyerjes së Krishtit, të picturing mbretërinë njëmijtë e Perëndisë në tokë (festën e Kasolleve), në realizimin që Perëndia do të ofrojë shpëtimin për të gjithë (Ditën e

fundit e Madhe), pjesë e planit të Perëndisë janë zbuluar dhe e bëri më të prekshme për të krishterët.

Bibla tregon të krishterët të imitojnë apostullin Pavël kur ai imitoi Jezuin (1 Corinthians 11: 1).

Jezusi mbajti biblike ditët e shenjta (Luke 2: 41-42; 22: 7-19; John 7: 10-38, 13). Nuk duhet të ndjekim shembullin e Tij ndërsa ai po mësonte (John 13: 12-15)?

Apostulli Pal mbajtur ditët biblike Shenjta (Acts 18:21; 20: 6,16; 21: 18-24, 27: 9; 28: 17-18, 1 Corinthians 5: 7-8, 16: 8). Paul paralajmëroi e atyre që do të bëjë kompromis me praktikat demonike (1 Corinthians 10: 19-21). Njerëzit të cilët pretendojnë për të ndjekur Perëndinë e Biblës duhet të pastrohet nga paganizmi (krh Nehemiah 13:30; 2 Peter 1: 9).

Apostulli Gjon mbajti ditët biblik Shenjtë, por paralajmëroi për njerëzit që pretendojnë të jenë të krishterë nuk ishin ndjekur praktikat e tij:

¹⁸ Fëmijë, është ora e fundit; dhe siç e keni dëgjuar se antikrishti duhet të vijë, dhe tani janë shfaqur shumë antikrishtë kanë ardhur, me të cilën ne e dimë se është ora e fundit. ¹⁹ Ata dolën nga ne, por ata nuk ishin prej nesh; sepse në qoftë se ata kishin qenë prej nesh, ey th do të kishin qëndruar me ne; por ata dolën që ata të mund të zbulohen, sepse asnjëri prej tyre ishin prej nesh. (1 John 2: 18-19)

A duhet të krishterët mbajnë të njëjtat Ditët biblike shenjtë si apostujt e Tij, si John mbahen? John ishte shkruar se ata që në mënyrë të gabuar pretendojnë të jenë të krishterë të cilët nuk ndjekin praktikat e tij janë duke funksionuar si antikrishtë.

Kur është fjala për ditët e shenjta dhe pushime, kush jemi ne për të dëgjuar për të? Fjala e Perëndisë apo traditave të njerëzve? Ndërsa nuk mund të jenë vende të dhura për traditën, askush nuk duhet të pranojë traditë që është në kundërshtim me fjalën e Perëndisë.

Që nga fjala e Perëndisë i dobishëm për mësim (2 Timothy 3:16), ndoshta ne duhet të mësojmë nga Pjetri dhe reagimi apostujt tjerë me udhëheqësit fetarë të kohës së tyre:

²⁹ Ne Duhet t'i bindemi Perëndisë më shumë sesa njerëzve. (Acts 5:29)

A do të ndiqni shembullin e Jezusit dhe apostujve, dhe për të mbajtur ditët e shenjta të Perëndisë rrugën e tij, dhe të mos lejojnë traditë e këshillave të njerëzve për të ndaluar ju?

A do të dëgjojnë ata që «shpallni si mbledhje të shenjta" (Leviticus 23: 8,21,24,27,35,36), të cilat janë festivale biblike Perëndisë (Leviticus 23:37)?

Jezusi tha:

²¹ Vëllezërit e mi janë ata që e dëgjojnë fjalën e Perëndisë dhe të bëjë atë. (Luke 8:21)

A jeni me të vërtetë një nga vëllezërit e Jezuit? Të krishterët janë menduar të jetë (Romans 8:29). Ne jemi të vendosur larg nga e vërteta (John 17:19).

A do të dhe / ose shtëpia juaj e dëgjojnë fjalën e Perëndisë dhe të bëjë atë? A do të mbani Days Shenjtë i Perëndisë apo traditat që janë djallëzorally-frymëzuar?

"¹⁴ I shërbeni Zotit! ¹⁵ Dhe në rast se ju duket e keqe t'i shërbeni Zotit, zgjidhni sot kujt doni t'i shërbeni "si perënditë pagane" në vendin e të cilëve banoni. Por, sa për mua dhe për shtëpinë time, ne do t'i shërbejmë Zotit "(Joshua 24: 14-15).

Zgjidhni ditët e shenjta të Perëndisë.

	2026	2027	2028	2029	2030	2031	2032	2033
Ditët e Shenjta	Shërbesa e natës së Pashkës fillon në perëndim të diellit							
	Mar	Pri	Pri	Mar	Pri	Pri	Mar	Pri
	31	20	9	29	16	6	25	12
	Të gjitha ditët e shenjta fillojnë në perëndim të diellit të mbrëmjes së mëparshme							
Dita e Parë e Bukës së Ndorme	Pri	Pri	Pri	Mar	Pri	Pri	Mar	Pri
	2	22	11	31	18	8	27	14
Dita e Fundit e Bukës së Ndorme	Pri	Pri	Pri	Pri	Pri	Pri	Pri	Pri
	8	28	17	6	24	14	2	20
Rrëshaja (Pentekosti)	Maj	Qer	Qer	Maj	Qer	Qer	Maj	Qer
	24	13	4	20	9	1	16	5
Festa e Borive	Sht	Tet	Sht	Sht	Sht	Sht	Sht	Sht
	12	2	21	10	28	18	6	24
Dita e Shlyerjes	Sht	Tet	Sht	Sht	Tet	Sht	Sht	Tet
	21	11	30	19	7	27	15	3
Festa e Tabernakujve	Sht	Tet	Tet	Sht	Tet	Tet	Sht	Tet
	26	16	5	24	12	2	20	8
Dita e Fundit e Madhe	Tet	Tet	Tet	Tet	Tet	Tet	Sht	Tet
	3	23	12	1	19	9	27	15

Dita e Perëndisë zgjat nga perëndimi i diellit deri në perëndimin tjetër të diellit. Prandaj, të gjitha ditët e shenjta të renditura më sipër, përveç natës së Pashkës, fillojnë mbrëmjen para datës së treguar.

Për shembull, në vitin 2026 dita e parë e Bukës së Ndorme fillon në perëndim të diellit më 1 prill dhe zgjat deri në perëndim të diellit më 2 prill.

Continuing Church of God

Zyra SHBA e Continuing Church of God është e vendosur në: PO Box 109, Grover Beach, California, 93483 USA.

Continuing Church of God (CCOG) — Faqet e Internetit

CCOG.ASIA Kjo faqe ka fokusin në Azi dhe ka artikuj të ndryshëm në shumë gjuhë aziatike, si dhe disa artikuj në gjuhën angleze.

CCOG.IN Kjo faqe është synuar drejt atyre të trashëgimisë indian. Ajo ka materiale në gjuhën angleze dhe në gjuhë të ndryshme indiane.

CCOG.EU Kjo faqe është synuar drejt Evropës. Ajo ka materiale në shumë gjuhë evropiane.

CCOG.NZ Kjo faqe është synuar drejt Zelandën e Re dhe të tjerët me një sfond British-rrodhi.

CCOG.ORG Kjo është faqja e internetit kryesor i Continuing Church of God. Ajo shërben njerëzit në të gjitha kontinentet. Ajo përmban artikuj, links, dhe video, duke përfshirë predikimet javore dhe ditën e shenjtë.

CCOGAFRICA.ORG Kjo faqe është synuar drejt atyre në Afrikë.

CCOGCANADA.CA Kjo faqe është synuar drejt atyre në Kanada.

CDLIDD.ES La Continuación de la Iglesia de Dios. Kjo është faqja e internetit në gjuhën spanjolle për Continuing Church of God.

PNIND.PH Patuloy na Iglesia ng Diyos. Kjo është faqja e internetit Philipet me informacion në anglisht dhe Tagalog.

Lajme dhe Historia e internetit

COGWRITER.COM Kjo faqe e internetit është një mjet i madh shpallja dhe ka lajme, doktrinën, artikuj historike, video, dhe përditësime profetike.

CHURCHHISTORYBOOK.COM Kjo është një e lehtë për të kujtuar website me artikuj dhe informacione mbi historinë e Kishës.

BIBLENEWSPROPHECY.NET Kjo është një website nëlinjë radio e cila mbulon lajme dhe tema biblike.

BNPI.NET Lajme, Parashikime, Predikime dhe Libra audio në 40 gjuhë.

YouTube kanalet Video për Predikime & Sermonettes

BibleNewsProphecy kanal. CCOG sermonette videokasetë.

CCOGAfrica kanal. CCOG Mesazhet në gjuhët afrikane.

CDLIDDSermones kanal. CCOG Mesazhet në gjuhën spanjolle.

ContinuingCOG kanal. CCOG videokasetë predikimet.

Ditët e shenjtë e Perëndisë ose Festat Djallëzor?

Kur ju mendoni se e pushimeve, që vjen në mendje? A jeni të kënaqur me gjelbërim të përjetshëm pemë, kurora, lepujt, vezë, buns nxehtë-kryq, dhe kostume shtrigave '?

Megjithatë, asnjë nga këto simbole janë miratuar në Bibël. A e dini se çfarë në të vërtetë Bibla mëson?

Apostulli Pavël shkroi:

19 Çfarë them, pra? Se idhulli është diçka? Apo se ajo që u është flijuar idhujve është diçka? 20 Jo, por them se gjërat që flirtojnë johebrenjtë, ua flirtojnë demonëve dhe jo Perëndisë; tani unë nuk dua që ju të keni pjesë me demonët. 21 Ju nuk mund të pini kupën e Zotit dhe kupën e demonëve; ju nuk mund të merrni pjesë në tryezën e Zotit dhe në

tryezën e demonëve. 22 A duam ne të provokojmë Zotin deri në xhelozë? A jemi ne më të fortë se ai? (1 e Corinthians 10:19-22)

Nëse ju mbani Days Shenjtë i Perëndisë apo djallëzor pushimet?